

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

การควบคุมแมลงศัตรุสัมโดยชีววิธี

Biological control of insect pests of citrus

(รหัสโครงการ 3060-3064 : 2542-2549)

โดย

โภศล เจริญสม วิทยา สุริยาภรณานนท์ รุกานา แซนจันทร์หลวง
ณัฐราวดี กรมศิลป อรพรวน เกินอาษา และ วิวัฒน์ เสือสะอาด

โครงการฯ

เสนอ

มูลนิธิโครงการหลวง

การควบคุมแมลงศัตรูสัมโดยชีววิธี

Biological control of insect pests of citrus

ໂກສລ ເງລິຍ່ສນ¹ ວິທາ ສຸຮີຂາກພານທີ² ຮູທັນາ ແບ່ນຈັນທົ່ວໄວງ³
ພັກຊາວີ ກຽມຄືລປ³ ອຣພຣະ ເກີນອາຍາ¹ ແລະ ວິວັດນໍ ເສີ່ຕະອາມ¹

¹ คนที่วิจัยความคุณค่าตระพืช โดยชีวนทรีย์แห่งชาติ ภาคกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาเขตกำแพงแสน อําเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

² ภาควิชาพัชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ มูลนิธิโครงการหลวง ถนนสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การศึกษาประชารของหนอนชอนใบส้ม หนอนแก้วส้ม เพลี้ยอ่อนส้มและแมลงศัตรูธรรมชาติพบว่า หนอนชอนใบส้มมีแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญคือແடນเนียนหนอนและดักแด้ *Ageniaspis citricola* ซึ่งพบว่ามีจำนวนประชากรสูงกว่าແடນเนียนชนิดอื่น ส่วนหนอนแก้วส้มมีแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญคือ *Pteromalus puparum* ซึ่งพบว่ามีจำนวนประชากรสูงเกินคลอดพังปี สำหรับเพลี้ยอ่อนซึ่งมีจำนวนประชากรสูงเกินคลอดพังปีนั้นพบว่ามีแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญคือ ด้วงเต่าลายหยก *Menochilus sexmaculatus* และแมลงวันคลอกไม้ *Syrphid fly* แมลงศัตรูธรรมชาติของแมลงศัตรุส้มเหล่านี้ได้นำมาศึกษาทางค้านชีวิทยาและนำมายาเพื่อเพิ่มปริมาณเพื่อนำมาควบคุมศัตรุพืชโดยชีววิธีต่อไป

ទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួន

Biological control of insect pests of citrus

Kosol Charernsom¹ Wittaya Suriyapananon² Ruttana Khanchanlung³

Natthavaree Gromsin³, Aurapan Keroosa¹, and Wiwat Suasa-ard¹

¹National Biological Control Research Center, Central Regional Center, Kasetsart University

Kamphaengsaen Campus, Kamphaengsaen District, Nakhon Pathom Province

²Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Kasetsart University

³Royal Project Foundation, Suthep Road, Chiang Mai Province

ABSTRACT

Population study on the citrus leaf miner *Phyllocnistis citrella*, citrus defoliators *Papilio* spp. Aphids *Toxoptera* spp. And *Aphis* spp. And the natural enemies of citrus insect pests revealed that the larval and pupal parasite, *Ageniaspis citricola*, was the most effective control of the citrus leaf miner than other parasite species; *Pteromalus puparum*, the larval and pupal parasite of the citrus defoliators, was observed in very high number of population in all season. The aphid, which always found in a high number almost all year round, were under control by a high number of syrphid flies. These three major importance species were brought into the laboratory for further studies on biology, rearing techniques and other aspects to obtained the highest number of populations for releasing in the field under biological control program.

ฉบับภาษาไทย

คำนำ

ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของการปลูกพืชตระกูลส้มคือ การเจริญเติบโตและมีผลทำให้ผลผลิตลดลง แมลงศัตรูสัมภัยหลายชนิดด้วยกัน แต่ที่สำคัญได้แก่ หนอนชนิด *Phyllocnistis citrella* หนอนแก้วสัม *Papilio spp.* และเพลี้ยหอย เพลี้ยเปลี่ยนสัม เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวเรื่องนี้ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกส้มส่วนใหญ่นักแก้วปัญหาโดยการใช้สารเฆ่าแมลง เพราะเป็นวิธีการที่สะดวกและรวดเร็ว แต่การแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้มีผลเสียมากน้อยเช่น

ปัญหาแมลงศัตรูสัมซึ่งเข้าทำลายสัมทุกระยะของ การสร้างความต้านทานต่อสารเฆ่าแมลงของแมลงศัตรูสัมหลายชนิด เกษตรกรต้องลงทุนสูงขึ้นจากการซื้อสารเฆ่าแมลงมาใช้และปัญหาสำคัญที่ตามมาคือเกิดการตกค้างของสารเฆ่าแมลงในผลผลิตและระบบนิเวศน์ การสร้างความต้านทานต่อสารเฆ่าแมลงของแมลงศัตรูสัมหลายชนิด คือการต้องลงทุนสูงขึ้นจากการซื้อสารเฆ่าแมลงมาใช้และปัญหาสำคัญที่ตามมาคือเกิดการตกค้างของสารเฆ่าแมลงในผลผลิตและระบบนิเวศน์

ดังนั้นการควบคุมแมลงศัตรูสัมโดยชีววิชี โดยการใช้แมลงศัตรูธรรมชาติ เช่น ตัวเบียนและตัวห้ำ จึงเป็นวิธีการควบคุมแมลงศัตรูสัมวิธีการหนึ่งที่จะช่วยควบคุมประชากรของแมลงศัตรูสัมให้อยู่ต่ำกว่าระดับเศรษฐกิจ และช่วยลดการใช้สารเฆ่าแมลงในสวนสัมลงได้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อเกษตรกรผู้ปลูกสัมและระบบนิเวศน์ในระยะยาว

อุปกรณ์และวิธีการ

การสำรวจและศึกษาทางด้านชีววิทยาของแมลงศัตรูสัมและแมลงศัตรูธรรมชาติ

ทำการสำรวจแมลงศัตรูสัมและแมลงศัตรูธรรมชาติในพื้นที่ปลูกสัมของมูลนิธิโครงการหลวงจำนวน 5 แปลงคือ แปลงปลูกสัมที่สถานีวิจัยเกษตรหลวงปางเค (แปลงรอบรวนพันธุ์และแปลงสัม 4) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงบุนนา (โป่งน้อยเก่า) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงบุนนา (โป่งน้อยใหม่) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวหิน และศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวหินน้ำริน โดยทำการสำรวจและบันทึกข้อมูลแมลงศัตรูสัมที่พบในแปลงทุกชนิด สำหรับแมลงศัตรูสัมและแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญจะนำมาเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการเพื่อศึกษาลักษณะทางชีววิทยาต่อไป

การศึกษาประชากรของแมลงศัตรูสัมและแมลงศัตรูธรรมชาติ

การศึกษาประชากรของแมลงศัตรูสัมและแมลงศัตรูธรรมชาติในแปลงปลูกสัมของมูลนิธิโครงการหลวงจำนวน 5 แปลงคือ แปลงปลูกสัมที่สถานีวิจัยเกษตรหลวงปางเค ศูนย์ฯ โป่งน้อยเก่า ศูนย์ฯ โป่งน้อยใหม่ ศูนย์ฯ หัวหิน และศูนย์ฯ หัวหินน้ำริน ทำการสุ่มนับประชากรของแมลงศัตรูสัมแต่ละชนิดและแมลงศัตรูธรรมชาติจากต้นสัมจำนวน 20 ต้นต่อแปลงทดลอง โดยสุ่มเก็บตัวอย่างยอด สุ่มต้นละ 1 ยอด ทำการสำรวจแปลงละ 1 ครั้งต่อเดือน บันทึกข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประชากรของแมลงเหล่านี้ต่อไป เริ่มทำการศึกษาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2544

ผลการทดลอง

การสำรวจแมลงศัตรูสัมและแมลงศัตรูธรรมชาติ

จากการสำรวจแมลงศัตรูสัมและแมลงศัตรูธรรมชาติในแปลงส้มของมูลนิธิโครงการหลวง จำนวน 5 แปลง ได้แก่ แปลงที่สถานีเกษตรหลวงปางเค ศูนย์ฯ โป่งน้อยใหม่ ศูนย์ฯ โป่งน้อยใหม่ ศูนย์ฯ หัวโง่ และศูนย์ฯ หัวน้ำริน พนหนอนชนิดใบส้ม *Phyllocnistis citrella* หนอนแก้วส้ม *Papilio* spp. เพลี้ยหอยกระอ่อนสีน้ำตาล *Coccus hesperidum* เพลี้ยแป้ง *Pseudococcus* sp. และเพลี้ยอ่อน *Aphid* sp. เป็นแมลงศัตรูที่สำคัญของส้ม ขณะเดียวกันก็พบ แมลงศัตรูธรรมชาติของแมลงศัตรูสัมเหล่านี้หลายชนิด ดังตารางที่ 1

การศึกษาลักษณะทางชีววิทยาของแมลงศัตรูสัมและแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญ

หนอนชนิดใบส้ม *Phyllocnistis citrella* Stainton (Lepidoptera: Phyllocnistidae)

ลักษณะทางชีววิทยา ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลายคืนขนาดเล็ก ลำตัวมีความยาวประมาณ 2.0-2.5 มม. ปีกสีขาว เหลืองเงิน ปลายปีกคู่หน้ามีจุดสีดำข้างละ 1 จุด ผีเสื้อตัวเมียจะวางไข่ลงบนใบอ่อนส้มที่แตกยอดใหม่ ๆ ไข่เป็นรูปครึ่งวงกลม สีขาวใสคล้ายรุ้ง มีขนาดเล็กมาก ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า มีความยาวประมาณ 0.20-0.33 มม. ความกว้างประมาณ 0.18-0.26 มม. ประมาณ 2-5 วันจะฟักเป็นตัวหนอน ระยะหนอนนี้ 4 วัย หนอนมีลักษณะลำตัวแบน วัยที่ 1 ระยะแรกลำตัวใส เมื่อกินอาหารลำตัวจะเป็นสีเหลืองอมเขียว ประมาณ 3-6 วันจะเข้าดักแด่ที่ขอบใบ โดยดึงขอบใบพับมาคลุมลำตัวแล้วเข้าดักแด้อยู่ข้างใน จากนั้น 6-13 วันจะฟักเป็นตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยมีอายุประมาณ 2-7 วัน ตัวผู้มีอายุประมาณ 1-4 วัน ตัวเมียมีหนังตัวสามารถถ่วงไข่ได้ประมาณ 36-76 ฟอง

ลักษณะการทำลาย เมื่อหนอนฟักออกจากใบจะซ่อนลงไปอยู่ใต้ชั้นเอพิเดอร์มิสของใบส้มทันที และคุกคินน้ำเลี้ยงจากเซลล์ที่อยู่ใต้ชั้นเอพิเดอร์มิสเป็นอาหาร ทำให้มองเห็นลักษณะการทำลายเป็นเด่นทางสีขาวคล้ำเป็นมากถ้ายังเลือบ ขนาดของทางเดินจะขยายใหญ่ขึ้นตามขนาดลำตัวของหนอน การทำลายของหนอนชนิดใบส้มจะทำให้ใบส้มมีน้ำหนักและสูญเสียความสามารถในการสังเคราะห์แสง และจะเป็นร่องรอยทำให้เชื้อโรคพืชเข้าทำลายได้ เช่น โรคแคงเกอร์ ถ้าเป็นสัมต้นเล็กทำให้สัมชะงักการเจริญเติบโต ถ้าเป็นสัมที่โตแล้วอาจทำให้ผลผลิตลดลง

แมลงศัตรูธรรมชาติของหนอนชนในส้ม *P. citrella* ที่สำคัญ

แตนเป็นยีนหนอนและตักแด๊ *Ageniaspis citricola* Logvinovskaya (Hymenoptera: Encyrtidae)

ตัวเต็มวัยเป็นแตนเป็นยีนขนาดเล็กสีดำตัวผู้และตัวเมียมีลักษณะคล้ายกันมาก ส่วนปลายหนวดและ tarsi สีเหลืองอ่อน ปลาย tibia ของขาคู่ที่ 2 มี spur แหลมยาวใช้สำหรับดัดตัวได้ ลำตัวยาวประมาณ 0.60-1.00 มน. เป็นแตนเป็นยีนภายใน (endoparasites) จากการสำรวจพบสัดส่วนหนอนชนในส้มต่อตักแด๊ของแตนเป็นยีน *A. citricola* ตั้งแต่ 1:1 ถึง 1:6 แตนเป็นยีนชนิดนี้จะทำให้หนอนชนในส้มตายในระยะตักแด๊ ตัวเต็มวัยมีอายุประมาณ 1-2 วันซึ่งเปอร์เซ็นต์ของแตนเป็นยีนหนอนและตักแด๊ของหนอนชนในส้มซึ่งแสดงไว้ดังภาพที่ 1

ตารางที่ 1 แมลงศัตรูส้มและแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำรวจจากศูนย์ต่าง ๆ

แมลงศัตรูส้ม	แมลงศัตรูธรรมชาติ
หนอนชนในส้ม <i>Phyllocnistis citrella</i>	แตนเป็นยีนหนอนและตักแด๊ <i>Ageniaspis citricola</i> แตนเป็นยีนหนอนและตักแด๊ <i>Cirrospilus ingenuus</i> แตนเป็นยีนหนอน <i>Citrostichus phylloclistoides</i> แตนเป็นยีนหนอน <i>Quadrastichus</i> sp. แตนเป็นยีนหนอน <i>Teleopterus</i> sp. แตนเป็นยีนหนอนและตักแด๊ <i>Sympiesis striatipes</i> แตนเป็นตักแด๊ <i>Eurytoma</i> sp. แตนเป็นตักแด๊ <i>Kratosma</i> sp.
หนอนแก้วส้ม <i>Papilio demoleus malayanus</i> <i>Papilio polytes polytes</i> <i>Papilio memnon</i>	แตนเป็นไข่ <i>Trichogramma</i> sp. แตนเป็นไข่ <i>Ooencyrtus</i> sp. แตนเป็นหนอน <i>Melalophacharops</i> sp. แตนเป็นตักแด๊ <i>Pteromalus puparum</i> นวนตัวหัว <i>Eocanthecona furcellata</i> นวนเพชณชาต <i>Sycanus</i> sp.
เพลี้ยหอยเกราะอ่อนสีน้ำตาล <i>Coccus hesperidum</i> เพลี้ยหอยสีแดง <i>Chrysomphalus ficus</i>	แตนเป็นตัวอ่อน <i>Coccophagus</i> sp. แตนเป็นตัวอ่อน <i>Coccophagus</i> sp.
เพลี้ยแป้ง <i>Pseudococcus</i> sp.	แตนเป็นตัวอ่อน <i>Anagyrus</i> sp. หนอนผีเสื้อ <i>Spalgis epius epius</i>
เพลี้ยอ่อน <i>Toxoptera</i> spp.	แตนเป็น <i>Aphidius</i> sp. แตนเป็น <i>Aphelinus</i> sp. คื่วงเต่า <i>Menochilus sexmaculatus</i>

ตารางที่ 1. (ต่อ)....

แมลงศัตรุสัม	แมลงศัตรุธรรมชาติ
นวนเข็วสัม <i>Rhynchocoris poseidon</i>	ตัวงเต่า <i>Scymnus</i> sp. ตัวงเต่า <i>Micraspis discolor</i> ตัวงเต่า <i>Oenopia</i> sp. ตัวงเต่า <i>Synonycha grandis</i> หนอนแมลงวันคอกไม้ (syrphid fly) ตัวอ่อนแมลงช้างปีกໄส <i>Chrysoperla</i> sp. แมลงวันขาขาว <i>Dolichopus</i> sp.
เพลี้ยไก่แจ๊สัม <i>Diaphorina citri</i>	แตนเบียนไข่ <i>Anastatus</i> sp. แตนเบียนไข่ <i>Telenomus</i> sp.
หนอนม้วนใบ <i>Archips micaceana</i>	แตนเบียนตัวอ่อน <i>Tamarixia radiata</i>
ตัวงหนวดยาวเข้ากิ่งและยอดสัม <i>Chelidonium</i> sp.	แตนเบียนหนอน <i>Apanteles</i> sp. แตนเบียนหนอน pteromalid แตนเบียนหนอน encyrtid

แตนเบียนหนอนและดักแด้ *Cirrospilus ingenuus* Gahan (Hymenoptera: Eulophidae)

ตัวเต็มวัยมีสีเหลืองอมส้ม ลำตัวมีความยาวประมาณ 0.80-1.60 มม. ตัวเต็มวัยเพศเมียมีแถบสีน้ำตาลห้าแถบที่ส่วนท้อง เป็นแตนเบียนภายนอก (ectoparasites) ทำให้หนอนของในสัมตายในระยะดักแด้ จะพบรังแตนเบียนชนิดนี้ตัวเดียวจากหนอนของในสัมหนึ่งตัว ตัวเต็มวัยมีอายุประมาณ 5-6 วัน

แตนเบียนหนอน *Citrostichus phyllocnistoides* (Narayanan) (Hymenoptera: Eulophidae)

เป็นแตนเบียนขนาดเล็ก ตัวเต็มวัยมีลำตัวสีดำ ที่ส่วนท้องมีแถบไข่สีขาวใส ลำตัวมีความยาวประมาณ 0.75-1.00 มม. เป็นแตนเบียนภายนอก (ectoparasites) ทำให้หนอนของในสัมตายในระยะหนอนวัย 3 หรือ 4 จากหนอนของในสัมหนึ่งตัวจะได้แตนเบียนชนิดนี้หนึ่งตัว ตัวเต็มวัยมีอายุประมาณ 2-3 วัน

แตนเบียนหนอน *Quadrastichus* sp. (Hymenoptera: Eulophidae)

เป็นแตนเบียนขนาดเล็ก สีเหลือง ความยาวของลำตัวประมาณ 0.50-1.00 มม. ตัวเต็มวัยเพศเมียมีแถบสีน้ำตาลหนึ่งแถบที่ส่วนท้อง ตัวเต็มวัยเพศผู้มีขนาดเล็กกว่าเพศเมียเล็กน้อย ส่วนปลายห้องมีสีน้ำตาล เป็นแตนเบียนภายนอก (ectoparasites) ทำให้หนอนของในสัมตายในระยะหนอนวัย 3 หรือ 4 จากหนอนของในสัมหนึ่งตัวจะได้แตนเบียนชนิดนี้เพียงตัวเดียว ตัวเต็มวัยมีอายุประมาณ 4-5 วัน

หนอนแก้วส้ม *Papilio demoleus malayanus* Wallace (Lepidoptera: Papilionidae)

ลักษณะทางชีววิทยา ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลายวันขนาดใหญ่ ปีกคู่หน้าและคู่หลังมีสีเทาปนดำ และมีจุดสีเหลืองกระจายอยู่ทั่วปีกทั้งสองคู่ ตัวเต็มวัยตัวเมียจะวางไข่เป็นฟองเดี่ยว ๆ ลงบนยอดอ่อนของส้ม ไข่มีลักษณะกลม สีเหลืองอ่อน ระยะไข่ 2-3 วัน จึงฟักเป็นตัวหนอน หนอนระยะแรกมีสีน้ำตาลปนเหลืองหรือดำ และมีลายสีขาว เมื่อโตเข็มสีเขียว ระยะหนอนนี้ 5 ระยะ ประมาณ 14-16 วัน จึงเข้าดักแด้ ดักแด้มีสีเขียวหรือน้ำตาล และมีเส้นไขเล็ก ๆ ยึดติดกับกิ่งส้ม ระยะดักแด้ใช้เวลาประมาณ 7-10 วัน จึงฟักเป็นตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยตัวผู้มีอายุประมาณ 2-5 วัน ตัวเต็มวัยตัวเมียมีอายุประมาณ 6-9 วัน

ลักษณะการทำลาย ระยะหนอนจะกัดกินใบอ่อนและยอดอ่อนของส้ม ถ้ารบادรุนแรงในช่วงระยะเวลา 2-3 วัน หนอนจะกัดกินจนหมดอ่อนและใบอ่อนหมดทั้งต้น ทำให้ต้นส้มจะงอกการเจริญเติบโตหรืออาจตายได้

แมลงศัตรูธรรมชาติของหนอนแก้วส้ม *P. demoleus* ที่สำคัญ

แต่นเปี้ยนดักแด้ *Pteromalus puparum* (Hymenoptera: Pteromalidae)

เป็นแต่นเปี้ยนที่สำคัญของหนอนแก้วส้มจะเห็นได้จากเปอร์เซ็นต์การเบี้ยนในภาพที่ 2 ตัวผู้มีลำตัวสีเขียว มันวาว ตัวเมียลำตัวสีดำ ตัวเมียมักจะวางไข่ลงในหนอนแก้วส้มวัชสุดท้ายหรือดักแด้ระยะแรก ๆ และทำให้หนอนแก้วส้มตายในระยะดักแด้ แต่นเปี้ยนชนิดนี้มีวงชีวิตประมาณ 14 วัน จากดักแด้หนอนแก้วส้ม 1 ตัวจะสามารถผสมแต่นเปี้ยน *P. puparum* ได้ตั้งแต่ 3-187 ตัว

มวนตัวห้า *Eocanthecona furcellata* (Wolff) (Hemiptera: Pentatomidae)

ระยะไข่ของมวนตัวห้า *E. furcellata* เมื่อออกมากใหม่ ๆ มีสีครีมอ่อน และสีจางเข้มขึ้นจนเป็นสีเทา เมื่อใกล้ฟักจะเปลี่ยนเป็นสีส้มอ่อน ไข่มีรูปร่างกลมรี มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.82 น.m. ตัวเต็มวัยจะวางไข่เป็นกลุ่ม ๆ โดยไนแต่ละกลุ่มนี้จำนวนโดยเฉลี่ยประมาณ 41 ฟอง โดยเฉลี่ยตัวเมียหนึ่งตัวสามารถวางไข่ได้ประมาณ 190 ฟอง ระยะไข่ประมาณ 6-8 วัน จึงฟักเป็นตัวอ่อน ตัวอ่อนของมวนตัวห้ามี 5 ระยะ ตัวอ่อนระยะแรกเมื่อออกจากไข่ ไม่มีโครงสร้างและมีหัวสีดำ ตัวอ่อนระยะนี้จะอยู่เป็นกลุ่ม ๆ และดูดกินน้ำเป็นอาหาร หลังจากออกからはเข้าสู่ตัวอ่อนวัยที่ 2 จึงเริ่มนิสัยเป็นตัวห้า โดยเริ่มดูดกินหนอนชนิดต่าง ๆ เป็นอาหาร ลำตัวมีสีแดงเข้ม หัวคำและขาดำ ลำตัวจะไม่เปลี่ยนแปลงมากนักในแต่ละระยะ ในช่วงที่เป็นตัวอ่อน แต่ขนาดของลำตัวจะแตกต่างกันไป ช่วงอายุตัวอ่อนตั้งแต่ที่ 1-5 ใช้เวลาประมาณ 15-21 วัน จึงเป็นตัวเต็มวัย

ตัวเต็มวัยมีลักษณะรูปร่างทั่วไป เมื่อมองด้านหลังจะเห็นเป็นรูปสามเหลี่ยม มี humeral angles ที่ยาวและแหลม ทั้งตัวผู้และตัวเมียมีสีสรุรเหมือนกันคือ สีเทาดำ โดยทั่วไปจะมีจุดหรือแถบสีเหลืองอ่อน ๆ славเป็นลายตลอดปีกคู่หน้าและอก ตัวเมียมีขนาดใหญ่กว่าตัวผู้เล็กน้อย ตัวเมียมีขนาดความยาวโดยเฉลี่ยประมาณ 14 ม.m. ตัวผู้มีความยาวโดยเฉลี่ยประมาณ 11 ม.m. ลักษณะที่แตกต่างกันของเพศสัมภพภายนอกได้จากลักษณะของส่วนท้อง ตัวเมียจะมีส่วนของท้องที่ใหญ่โดยเฉพาะช่วง 3-4 ปล้องสุดท้าย สำหรับตัวผู้ปลายท้องจะมีลักษณะเรียวยาว ตามสภาพไว้จะพบมวนตัวห้าผสมพันธุ์อยู่ตามใบพืช โดยจะพบมากในช่วงเช้า ๆ และมักจะหลบซ่อนอยู่ตาม

ได้ใบพีช หลังจากผ่านพันธุ์แล้วตัวเมียจะวางไข่เป็นกลุ่ม ๆ ไว้ตามใบพีช ตัวเต็มวัยตัวเมียมีอายุประมาณ 15-41 วัน สำหรับตัวผู้มีอายุสั้นกว่าตัวเมียคือประมาณ 10-30 วัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ช่วงระยะเวลาการเจริญเติบโตในวัยต่าง ๆ ของมวนตัวห้า *Eocanthecona furcellata* (Wolff) ภายใต้สภาพห้องทดลอง ($27 \pm 2^\circ\text{C}$ และ $70 \pm 5\%$ RH)

ระยะการเจริญเติบโต	ค่าเฉลี่ย (วัน)	พิสัย (วัน)
ไข่ :	7.46 ± 0.48	6-8
ตัวอ่อน : วัยที่ 1	3.80 ± 0.42	3-4
วัยที่ 2	3.47 ± 0.27	3-4
วัยที่ 3	3.10 ± 0.31	3-4
วัยที่ 4	3.40 ± 0.31	3-4
วัยที่ 5	4.64 ± 0.50	4-5
ระยะตัวอ่อน :	17.46 ± 1.76	15-21
ตัวเต็มวัย : ตัวผู้	19.66 ± 8.41	10-30
ตัวเมีย	24.37 ± 9.16	15-41

เพลี้ยอ่อนส้ม *Toxoptera aurantii* (Fonscolombe) (Homoptera: Aphididae)

ลักษณะทางชีววิทยา เพลี้ยอ่อนส้มออกลูกเป็นตัวอ่อนโดยไม่มีการออกไข่ และไม่ต้องมีการผ่านพันธุ์ มีขนาดตัวยาวประมาณ 2 มม. ตัวอ่อนสีน้ำตาล ตัวเต็มวัยสีด

ลักษณะการทำลาย เพลี้ยอ่อนส้มทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูคลินน้ำเลี้ยงจากในอ่อนและยอดอ่อนของส้มทำให้ใบหงิกงอ และเป็นแมลงที่ถ่ายทอดโรคส้มจำพวกโรคที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย เชื้อไวรัส และมายโคพลาสม่า หลายชนิด ได้แก่ โรคทริสซ่า โรคไซโลฟโรซีส โรคเส้นใบโง่ง และลำต้นป่น

แมลงศัตรูธรรมชาติของเพลี้ยอ่อนส้ม *T. aurantii* ที่สำคัญ

แมลงห้าเพลี้ยอ่อน ได้แก่ หนอนแมลงวันคอไน้ ตัวอ่อนแมลงห้าปีกใส ค้างคาวต่ำขัย *Menochilus sexmaculatus* และค้างคาวต่ำชนิดอื่น ๆ

ค้างค่าว *Menochilus sexmaculatus*

เป็นตัวห้าที่สำคัญในการช่วยกำจัดเพลี้ยอ่อน

ตัวเต็มวัยจะวางไข่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ สีเหลือง จำนวน 8-20 ฟองต่อกลุ่ม ไข่จะฟักออกเป็นตัวอ่อนภายในระยะเวลา 2-5 วัน ตัวอ่อนจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วโดยกินเพลี้ยอ่อนเป็นอาหาร โดยปกติจะใช้ระยะเวลา

ประมาณ 10 วันจะเข้าดักแด้ จากระยะดักแด้ใช้เวลาประมาณ 3 วันจะออกมานเป็นตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยสีแดง มีลายหัวเป็นขีดซิกแซกสีดำบนปีก และมีจุดสีดำตรงปลายปีกข้างละหนึ่งจุด วงจรชีวิตใช้เวลาประมาณ 15 วัน ตัวเมียด้วงเต่าจะวางไข่ 7-17 วันหลังจากออกจากดักแด้ และตัวเต็มวัยอาจมีอายุได้นานถึง 8-12 สัปดาห์ ตัวเมียวางไข่ได้ 2,500-3,500 ฟอง

ประสิทธิภาพการทำลาย ตัวอ่อนด้วงเต่า 1 ตัว สามารถกินเพลี้ยอ่อนได้ประมาณ 20 ตัวต่อวัน ตัวเต็มวัย ของด้วงเต่ามีความว่องไวในการหาอาหารสูง กัดกินเพลี้ยได้ทีละมาก ๆ สามารถทำลายเพลี้ยอ่อนได้ประมาณ 60-70 ตัวต่อวัน

ชีววิทยาของด้วงเต่าลายขาว

ระยะไข่ ด้วงเต่าลายขาวมักจะวางไข่เรียงเป็นแถวยาวเดี่ยว ๆ บนใบพืช ภายนอก และในที่ที่มีเพลี้ย อ่อนซึ่งเป็นอาหารของด้วงเต่าลายขาว ไข่มีรูปร่างกลมรี หัวและท้ายเรียว เมื่อวางไข่ใหม่ ๆ จะมีสีเหลืองส้ม และ จะเปลี่ยนเป็นสีดำเมื่อใกล้ฟัก ไข่มีความกว้างเฉลี่ย 0.5111 ± 0.0142 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $0.4864-0.5376$ มิลลิเมตร ความยาวเฉลี่ย 1.1742 ± 0.0502 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $1.1008-1.2544$ มิลลิเมตร

ระยะตัวอ่อน ตัวอ่อนของด้วงเต่าลายขาวมีรูปร่างแบบ campodeiform ลำตัวมีลักษณะเรียวยาวค่อนข้าง บอนบาง ด้านบนของลำตัวปักคลุนไปด้านหน้า ส่วนท้องมี 9 ปล้อง ตัวอ่อนเมื่อรีบมีการออกจากการไข่ใหม่ ๆ มีสีเทา ดำ ท้องปล่องแร肯มีสีเหลือง และจะเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเทาเมื่อใกล้ลอกคราบ ตัวอ่อนวัยที่ 1 ลำตัวสีเทาดำ ส่วนท้อง ปล่องที่ 1 มีสีเหลือง ลำตัวมีความกว้าง 0.4557 ± 0.0183 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $0.41-0.49$ มิลลิเมตร และมีความยาว 1.2757 ± 0.0746 มิลลิเมตร พิสัยตั้งแต่ $0.92-1.36$ มิลลิเมตร ตัวอ่อนวัยที่ 2 มีสีดำ และจะเปลี่ยนเป็นสีเทา ก่อนลอกคราบ มีห่านส้ม ๆ เริ่มโผล่ออกจากลำตัว ส่วนท้องจะเห็นสีเหลืองส้มของท้องปล่องที่ 4 ชัดกว่าท้องปล่องที่ 1 ตัวอ่อนวัยที่ 2 น้ำลำตัวมีความกว้างเฉลี่ย 0.7171 ± 0.0287 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $0.67-0.77$ มิลลิเมตร ความยาวเฉลี่ย 2.6007 ± 0.0497 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $2.50-2.66$ มิลลิเมตร ตัวอ่อนวัยที่ 3 มีสีดำและมีสีเหลืองรอบปล่องท้อง ชัดเจน ลำตัวมีความกว้างเฉลี่ย 1.0983 ± 0.0594 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $0.90-1.20$ มิลลิเมตร ความยาวเฉลี่ย 3.8667 ± 0.1642 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $3.70-4.10$ มิลลิเมตร ตัวอ่อนวัยที่ 4 ลำตัวสีดำ มีແตนสีเหลืองส้มบนขอบอก ปล่องแรก ແตนสีเหลืองส้มของท้องปล่องที่ 1 และท้องปล่องที่ 4 จะมองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ลำตัวกว้างเฉลี่ย 1.7564 ± 0.0729 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $1.6008-1.8676$ มิลลิเมตร มีความยาวเฉลี่ย 5.6495 ± 0.2331 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $5.336-6.2031$ มิลลิเมตร

ระยะดักแด้ ดักแด้ของด้วงเต่าลายขาวเป็นแบบ exarate ซึ่งส่วนปลายท้องจะยึดติดกับใบพืช มีสีเหลือง ถึงสีเหลืองส้ม และมีແตนสีดำด้านบนของลำตัว มีความกว้างเฉลี่ย 3.3959 ± 0.1773 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $2.9988-3.7485$ มิลลิเมตร ความยาวเฉลี่ย 5.2701 ± 0.3259 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $4.4648-5.8310$ มิลลิเมตร

ระยะตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยของด้วงเต่าลายขาวจะมีด้านสันหลังของลำตัวโค้งบุบ เป็นมันเรียบปักคู่หน้ามีลายสีดำพาดตามขวางกลางปีกเห็นได้ชัดเจน ปลายปีกมีແตนสีดำรูปร่างคล้ายสมอเรือ ตัวเต็มวัยเพศเมียจะมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ ลำตัวของเพศเมียกว้างเฉลี่ย 4.3961 ± 0.2689 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $4.00-4.998$ มิลลิเมตร ความยาว

เฉลี่ย 6.0984 ± 0.3762 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $5.50-6.9972$ มิลลิเมตร เพศผู้ลำตัวกว้างเฉลี่ย 4.0555 ± 0.2899 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $3.4986-4.5815$ มิลลิเมตร ความยาวเฉลี่ย 5.5550 ± 0.2804 มิลลิเมตร มีพิสัยตั้งแต่ $4.998-5.9976$ มิลลิเมตร ตัวเต็มวัยเพศผู้มีอายุเฉลี่ย 37.40 ± 16.9529 วัน มีพิสัยตั้งแต่ 9-62 วัน ตัวเต็มวัยเพศเมียมีอายุเฉลี่ย 45.5333 ± 18.1457 วัน มีพิสัยตั้งแต่ 8-72 วัน

จากการศึกษาประสิทธิภาพในการกินอาหารตั้งแต่ระยะตัวอ่อนวัยที่ 1 ถึงระยะตัวเต็มวัย เท่ากับ 10.25 ± 2.67 , 13.40 ± 3.69 , 31.40 ± 5.06 , 64.95 ± 8.08 และ $1,251.95 \pm 238.69$ ตัว ตามลำดับ ระยะตัวอ่อนสามารถกินเพลี้ยอ่อนได้เฉลี่ย 119.50 ± 11.27 ตัว และระยะตัวเต็มวัยสามารถกินเพลี้ยอ่อนได้เฉลี่ย $1,251.45 \pm 238.69$ ตัว

การเพาะเลี้ยงแมลงศัตรูธรรมชาติ ซึ่งได้ทำการเพาะเลี้ยงไว้ที่สถานีวิจัยเกษตรหลวงปางมะ昧 5 ชนิด ด้วยกันคือ มนต์ตัวห้า *Ecanthecona fucellata* แทนเบียนดักแด่ *Pteromalus puparum* มนต์เพชรฆาต *Sycanus sp.* มนต์ตัวห้า *Anderllus spiniden* และค้างคาวตัวห้า *Menochilus sexmaculatus*

ตารางที่ 3 แสดงปริมาณการเพาะเลี้ยงและปลดปล่อยแมลงศัตรูธรรมชาติตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึง เดือน กันยายน 2544

แมลงศัตรูธรรมชาติ	ต.ค. 2541 – ก.ย. 2541		ต.ค. 2542 – ก.ย. 2543		ต.ค. 2543 – ก.ย. 2544	
	จำนวนที่ เพาะเลี้ยง (ตัว)	ปลดปล่อย (ตัว)	จำนวนที่ เพาะเลี้ยง (ตัว)	ปลดปล่อย (ตัว)	จำนวนที่ เพาะเลี้ยง (ตัว)	ปลดปล่อย (ตัว)
<i>Ecanthecona fucellata</i>	411,035	19,103	33,120	1,410	27,480	2,210
<i>Pteromalus puparum</i>	125,567	67,651	193,049	83,253	162,362	81,038
<i>Sycanus sp.¹</i>	-	-	17,194	1,300	-	-
<i>Anderllus spiniden</i>	12,060	6,260	12,040	7,500	-	-
<i>Menochilus sexmaculatus²</i>	-	-	-	-	7,063	170

¹เริ่มเพาะเลี้ยงในเดือนตุลาคม 2542

²เริ่มเพาะเลี้ยงในเดือนตุลาคม 2543

แมลงศัตรูสัมที่พบในแปลงส้มที่ทำการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ตัวแทนชาละย

Valanga nigricornis Burm.

ลักษณะและชีวประวัติ ลักษณะคล้ายตัวแทนปาหังกา แต่โคนปีกคู่ที่สองเป็นสีเหลืองอ่อน ลำตัวค่อนข้างอ้วน และสั้นกว่าไม่เรียวยาว

ชีวประวัติของตัวแทนชนิดนี้ยังไม่ได้ศึกษา กันดีนัก ตัวเมียจะวางไข่เมื่อใกล้สิ้นฤดูฝนประมาณเดือน พฤศจิกายน-มกราคม ในเดือนที่เป็นเดือนร้อนปีหนาทราย โดยเฉพาะบริเวณริมน้ำ ไข่จะอยู่ในเดือนเป็นเวลานาน และฟักเป็นตัวอ่อน เมื่อถึงฤดูฝนใหม่ ตัวอ่อนส่วนใหญ่หากินในปีตามได้ดี ไม่ใหญ่จนกระแทกเป็นตัวเต็มวัย จึงมักพบเฉพาะตัวเต็มวัยเท่านั้น ในแปลงข้าวโพด ตัวอ่อนมักจะไม่ปรากฏให้เห็น ในหนึ่งปีมี 1 ช่วงอายุขัย

พืชอาหารและการทำลาย พยายามไร่ข้าวโพดที่อยู่ริมน้ำ ยิ่งใกล้ป่าออกไประบบน้อยลง มีปริมาณมากในฤดูฝน ซึ่งฝนตกมาหลังจากอากาศแห้งแล้งนานา และจะมีปริมาณสูงสุดเมื่อสิ้นฤดูฝน ในประเทศไทยยังไม่พบว่าระบำดจนถึงกับก่อความเสียหายให้มากนัก เมื่อตัวแทนปาหังกา

พืชอาหาร ได้แก่ อ้อย ส้ม มะพร้าว กากแฟ สาล ข้าว ยาสูบ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน

ศัตรูธรรมชาติ

1. โรครา Entomophthora grylli (Fresenius) และ Metarrhizium anisopliae (Entomophthoraceae)
เบี่ยนตัวอ่อนและตัวเต็มวัย

2. ไร Podapolipus sp. และ Locustacarus sp. Podapolipodidae, Acari
เบี่ยนตัวอ่อนและตัวเต็มวัย
3. แตนเบี่ยน Scelio facialis (Hymenoptera: Scelionidae) เบี่ยน ใจ
4. หนอนด้วงน้ำมัน Mylabris phalerata Pallas, Epicauta maculata และ Epicauta waterhousei Hagg
(Coleoptera: Meloidae) ห้ำใจ

5. หมาร่า Sphex viduatus Christ. (Hymenoptera: Sphecidae) ห้ำตัวอ่อน

6. นกเอียง นกกลิ้ง โครง ฯลฯ

มวนเขียวส้ม

(citrus green stink bug)

Rhynchoscoris poseidon Kirkaldy

(=Rhynchoscoris humeralis (Thunberg))

ลักษณะและชีวประวัติ ตัวเต็มวัยมีสีเขียวเข้มยาว 21-25 มม กว้าง 14-16 มม ด้านล่างมีสีเหลืองอกปล้องแรกยื่นออกทางข้างเป็นมุนแหลม วางไข่เป็นกลุ่มนับในพืชหรืออาจเรียงเป็นแคลวนกิ่งเล็กๆ ไปสีขาวกลุ่มน้ำเงิน 14 ฟอง ตัวหนังๆ วางไข่ได้คราวละ 2-3 กลุ่ม ไข่ฟักใน 5-6 วัน เป็นตัวอ่อนอยู่ 19-28 วัน ลอกคราบ 5 ครั้ง จึงเป็นตัวเต็มวัย ตัวเมียมีอายุอยู่ได้ 30-40 วัน วางไข่ได้ 150-200 ฟอง

พืชอาหารและการทำลาย ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยชอบดูดกินน้ำเลี้ยงจากผลส้มและมะนาว ทำให้ผลร่วง และดูดกินทำให้เกิดโรคราและแบคทีเรีย

ศัตรูธรรมชาติ

1. แต่นเปียนไช Anastatus colemani Crawford Eupelmidae และ Telenomus sp. (Hymenoptera: Scelionidae) เปียนไช

2. มดแดง Oecophylla smaragdina Fabricius (Hymenoptera: Formicidae) ทำตัวอ่อน และตัวเต็มวัย

มวนขาแบน

(leaf footed bug)

Leptoglossus australis (F.)

(=Leptoglossus membranaceus F.)

ลักษณะและชีวประวัติ ตัวเต็มวัยสีดำ ยาว 19-22 มม ตาโต ปากยาว มีเส้นสีเหลืองคาดบนอกปล้องแรก 1 เส้น ขาหลังแบบเหมือนใบไม้และมีขอบหยักเป็นเลื่อย วางไข่เป็นแคลวนกิ่งเล็กๆ ระยะไข่ 4-10 วัน ตัวอ่อน 1 เดือน ตัวเต็มวัยอยู่ได้ประมาณ 2 เดือน

พืชอาหารและการทำลาย ตัวเต็มวัยชอบดูดน้ำเลี้ยงจากผลของส้ม ทับทิม แตงกวา บัว พิกทอง มะระ และต้าลีง ทำให้ผลแห้งและร่วงหล่น

ศัตรูธรรมชาติ

Trichopoda pennipes Fabricius (Diptera: Tachinidae) เป็นตัวอ่อน

การป้องกันและกำจัด

1. เขย่าให้แมลงหล่นลงในภาชนะที่ใส่น้ำมันก้าครองรับไว้แล้วทำการเผา
2. กำจัดพืชเพื่อไม่ให้เป็นที่หลบซ่อนของแมลง
3. หากระบากมากควรปลูกพืชระบุลแตง 2-3 ต่อ

เพลี้ยอ่อนส้ม

(citrus aphid)

Toxoptera aurantii (Fonscolombe)

ลักษณะและชีวประวัติ เพลี้ยอ่อนส้มออกลูกเป็นตัวอ่อนโดยไม่มีการออกไข่และไม่ต้องมีการผสมพันธุ์ มีขนาดตัวยาวประมาณ 2 มม ตัวอ่อนสีน้ำตาล ตัวเต็มวัยสีดำ

พืชอาหารและการทำลาย เพลี้ยอ่อนส้มทึ้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูคลิน้ำเงินจากใบอ่อนและยอดอ่อนของส้ม ทำให้ใบหงิกงอ และเป็นแมลงที่ถ่ายทอดโรคสัมภាពวารโรคที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ไวรัสและมายโคพลาสม่าหลายชนิด ได้แก่ โรคทรีฟทีชา โรคไซโลโนโรชีส โรคเส้นใบปีง และลำต้นปม

พืชอาศัย ได้แก่ ส้ม โกโก้ ชา และกาแฟ

ศัตรูธรรมชาติ

ด้วงเต่าลายหยกและด้วงเต่าอื่นๆ หนอนแมลงวันคอไม้ และแมลงช้างปีกใส เป็นพากแมลงทำกิน
เพลี้ยอ่อน

adenbeiyen Aphelinus sp., Trioxys sp., Asaphes sp. และ Aphidencyrtus sp. เปียนตัวอ่อน

เพลี้ยอ่อนฝ้าย

(cotton aphid)

Aphis gossypii Glover

ลักษณะและชีวประวัติ เป็นแมลงขนาดเล็กที่ออกลูกเป็นตัวโดยไม่ต้องมีการผสมพันธุ์ ตัวอ่อนล้ำตัวขาและหนวดสีเหลือง ดาววนสีดำ ระยะตัวอ่อน 6 วัน ลอกคราบ 4 ครั้งตัวเต็มวัยมีสีแตกต่างกันตามสีของพืชอาหาร เช่น สีเหลืองอมเขียว สีเหลือง สีน้ำตาลเข้มเกือบดำ เป็นต้น มีทั้งมีปีกและไม่มีปีก ตัวเต็มวัยอยู่ได้ 5-40 วัน ออกลูกได้ 15-45 ตัว

พืชอาหารและการทำลาย ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูคลิน้ำเงินจากส่วนอ่อน ๆ ของพืช ได้แก่ ยอดช่อดอกก้านดอก และที่ผล ทำให้ส่วนนั้นมีสีเหลืองซีดและร่วงหล่น และทำให้เกิดราดำได้

พืชอาหาร ได้แก่ ฝ้าย มะเขือ แตงโม แตงกวา พิกทอง คำลึง น้ำเต้า พริก ส้ม ปอแก้ว สาบเสือ และกระเจี๊ยบ

ศัตรูธรรมชาติ

1. adenbeiyen Aphelinus sp., Trioxys sp., Trioxus communis Gahan, Syrphophagus aphidivorus (Mayr), Aphelinus gossypii Timberlake และ Lysiphlebus sp. เปียนตัวอ่อน

2. แมลงช้างปีกชุด Ankylopteryx spp. แมลงช้างปีกใส Chrysopa basalis Walker และแมลงช้างสีน้ำตาล Hemerobius sp. ห้ามตัวอ่อนและตัวเต็มวัย

3. ด้วงเต่า Menochilus sexmaculatus (Fabricius), Coccinella transversalis Fabricius, Harmonia octomaculata F., Micraspis discolor F., Rhodolia breviuscula Weise และ Scymnus sp. ห้ามตัวอ่อนและตัวเต็มวัย

4. นานดอกไม้ Orius sp. (Anthocoridae) นานตาโต Geocoris sp. (Geocoridae) แมลงวันดอกไม้ Microdon fuscicornis Sasakawa, Syrphus balteatus DeGeer และ Xanthogramma scutellare Fabricius (Diptera: Syrphidae) ห้ามตัวอ่อนและตัวเต็มวัย

เพลี้ยหอยขี้ผึ้งสีแดง (red wax scale)

Ceroplastes rubens Maskell

ลักษณะและชีวประวัติ เป็นเพลี้ยหอยที่มีรูปร่างเป็นทรงกลมนูน ด้านบนมีลักษณะเป็นพุ ๆ ประมาณ 5 พุ มีสีแดงหรือสีชมพู มักเกาะอยู่บนเส้นกลางใน อาจพนดี๋ยว ๆ หรือเป็นกลุ่ม ๆ พืชอาหารและการทำลาย ดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ส้ม และมะม่วง

ศัตรูธรรมชาติ

1. แตนเมียน Anicetus beneficus Ishii, Gyranosoidea ceroplastis (Agawal) เมียนตัวอ่อน
2. หนอน Autoba coccidiphaga Noctuidae,Lepidoptera ห้ามตัวอ่อน

เพลี้ยหอยกระอ่อน (soft scale)

Coccus spp.

ลักษณะและชีวประวัติ มีเกล็ดหุ้มตัวทำให้ปลดปล่อยจากสารเคมี ตัวเต็มวัยวางไข่ภายในร่างกายต่อไปได้ต่อเนื่อง ระยะเวลา 7-10 วัน เมื่อฟักเป็นตัวแล้วตัวอ่อนจะออกจากเก้าอี้หุ้มตัวในระยะแรกตัวอ่อนจะมีสีขาวและเปลี่ยนเป็นสีเข้มขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นสีน้ำตาลแดง ระยะตัวอ่อนจะถึงระยะตัวเต็มวัยประมาณ 23-30 วัน

พืชอาหารและการทำลาย เพลี้ยหอยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะเกาะอาศัยคูกินน้ำเลี้ยงบนใบ กิ่ง และผล ทำให้เป็นจุดสีเหลืองดำ หากมีเพลี้ยหอยเกาะกินอยู่เป็นจำนวนมาก จะทำความเสียหายให้แก่ผลส้มมาก โดยในจะเหลืองร่วงหล่นรื้อกว่ากำหนด กิ่งจะเหี่ยบแห้งตายได้ ผลที่ถูกทำลายจะเคระแกรน และร่วงก่อนการเก็บเกี่ยว ทำลายมะม่วง ส้ม กافเฟ และชุมพู่

การแพร์รับบาด

มีนดเป็นพาหนะนำໄไป เพระມดจะกินของเหลวที่เพลี้ยขับออกมานี้เป็นอาหาร

ศัตรูธรรมชาติ

แตนเมียน Anicetus sp., Microterys sp., Diversinervus sp., Thomsonisca sp., Coccophagus sp., Metaphyapus sp. และ Aneristus sp. เมียนตัวอ่อน

การป้องกันและกำจัด

1. หากพบว่าเป็นเพียงเล็กน้อยให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายไปกำจัดเสีย
2. ถ้ามีการระบาดมาก ให้ใช้สารเคมีประเภทดูดซึมกำจัด
3. ฉีดพ่นตัวอ่อนของเพลี้ยหอยน้ำด้วย Kerosene soft soap emulsion ประมาณด้วยสูตร 1 ปอนด์ น้ำมัน กาก 2 แกลลอน และน้ำ 1 แกลลอน

เพลี้ยหอยกระอ่อนสีน้ำตาล (brown soft scale)

Coccus hesperidum Linnaeus

ลักษณะและชีวประวัติ ตัวเต็มวัยมีรูปร่างยาวๆ โกลังนูน ยาวประมาณ 2.5-4.0 มม กว้าง 1.5-2.5 มม ลำตัวสีน้ำตาลปนเขียว เพลี้ยหอยชนิดนี้ออกลูกเป็นตัว ตัวอ่อนที่เพิ่งออกมาก็จะเริ่มหากินอาศัยอยู่ กับพืชอาหารส่วนมากจะอยู่ตามกิ่ง การเจริญเติบโตของตัวเมียจะผ่านการลอกคราบจำนวน 2 ครั้ง และจะใช้เวลาประมาณ 2 เดือน จึงจะเป็นตัวเต็มวัย ในปีหนึ่งจะสามารถขยายพันธุ์ได้ถึง 4 ช่วงอายุ

พืชอาหารและการทำลาย ดูดน้ำเลี้ยงจากใบและยอดมะม่วง พุทรา ส้ม ฝรั่ง และกล้วย

ศัตรูธรรมชาติ

1. แตนเบียน *Aphytus alberti* Howard, *Achrysopophagus* sp., *Encyrtus albidus* Hayat, *Timberlakiella applinatonervus* Compere, *Anicetus annulatus* Timberlake, *Coccophagus* sp. และ *Metaphycus* sp. เปี้ยนตัวอ่อน
2. หนอน *Autoba coccidiphaga* ห้ำตัวอ่อน
3. ด้วงเต่ากินเพลี้ย *Curinus caeruleus* Mulsant ห้ำตัวอ่อน

เพลี้ยหอยกรีน

(green scale)

Coccus viridis (Green)

ลักษณะและชีวประวัติ เป็นเพลี้ยหอยสีเหลืองแกมน้ำตาลอ่อน ชื่นนายกรีนเป็นผู้ตั้งชื่อ พืชอาหารและการทำลาย ดูดน้ำเลี้ยงจากใบ มะม่วง ลำไย ลิ้นจี่ ส้ม กาแฟ สะแก ชา โกโก้ ฝรั่ง และ ทุเรียน

ศัตรูธรรมชาติ

1. แตนเบียน *Cheiloneurus* sp., *Anicetus* sp., *Gyranusa* sp., *Encyrtus lecaniorum* (Mayr), *Praleurocerus viridis* Agawal, *Aneristus* sp., *Coccophagus bogoriensis* Konigsberger, *Coccophagus* sp., *Anysis* sp. และ *Asemantoideus dubius* Girault เปี้ยนตัวอ่อน
2. โรครา *Aschersonia* sp. *Ascomycetes* เปี้ยนตัวอ่อน

เพลี้ยหอยมะพร้าว

(coconut scale)

Aspidiotus destructor Signoret

ลักษณะและชีวประวัติ ตัวเมียเกล็ดครูปร่างกลม ใสเป็นมัน ตรงกลางนูน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5-2 มม เพลี้ยหอยตัวผู้เกล็ดครูปไข่เล็กกว่าตัวเมีย ตัวเมียวางไข่ภายในเกล็ดกลม ๆ ที่ปิดตัวอยู่ เมื่อเป็นตัวอ่อนจะแยกข้ายกัน เพลี้ยหอยคุดกินที่เดียวตลอดอายุจนเป็นตัวเต็มวัย ตัวเมียไม่มีปีกอยู่ที่เดินงานตาย ตัวผู้ตัวเต็มวัยมีปีก 1 คู่ ระยะไข่ 7-8 วัน ระยะตัวอ่อนตัวผู้ 24 วัน ลอกคราบ 3 ครั้ง ตัวเมียเป็นตัวอ่อนนานกว่าตัวผู้ คือ 31-35 วัน ลอกคราบเพียง 2 ครั้ง ในปีหนึ่งมีประมาณ 10 ชั่วอายุขัย

พืชอาหารและการทำลาย คุณน้ำดึงจากใบ ก้านดอก และผลมะพร้าว ถ้าระบาดรุนแรงจะพบเกาะกันหนาแน่นติดกันเป็นแผ่นใต้ใบ ทำให้ใบเหลือง แห้งตาย ชะงักการเดินทาง และผลผลิตลดลง พืชอาหารของเพลี้ยหอยมะพร้าวได้แก่ มะพร้าว กล้วย ส้ม มะม่วง มะลอก มะนาว และลั่หุ่ง

ศัตรูธรรมชาติ

1. แตนเปี้ยน *Aphelinus mali* (Haldeman), *Aphelinus melinus* DeBach, *Aphytis chrysomphali* Mercet, *Coccophagus ceroplastae* (Howard), *Metaphycus* sp., *Pteroptrix parripennis* Gahan, *Archenomus* sp., *Physcus* sp., *Chrysonotomyia* sp., *Thomsonisca* sp., *Spaniopterus crucifer* Gahan, *Comperiella bifasciata* Howard, *Comperiella indica* Ramakrisna, *Chiloneurinus microphagus* Mayr และ *Chartocerus* sp.
2. ด้วงเต่า *Chilocorus circumdatus* Gylenhal และ *Chilocorus nigritus* (F.) ทำให้ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย

3. โรค *Aschersonia* sp. Ascomyctes เป็นตัวอ่อน

การป้องกันและกำจัด

ถ้าพบว่ามีปริมาณมากให้ตัดมาเผาไฟทำลายเสีย

เพลี้ยแป้งส้ม

(citrus mealybug)

Planococcus citri (Risso)

ลักษณะและชีวประวัติ ตัวเมียมีขนาดลำตัวยาวประมาณ 3 มม สีเหลืองอ่อนหรือสีส้มปนเหลือง เส้นด้านข้างของลำตัวมีขนาดสั้นเรียงระเกะระกะอยู่ทั่วไป ผงสีขาวที่ปักคุณลำตัวอยู่นั้นบางทำให้เห็นแกนกลางสันหลังสีเทาปนนำตาล ตัวเมียของเพลี้ยแป้งชนิดนี้เริ่มวางไข่หลังจากการลอกคราบครั้งที่ 3 ประมาณ 2 สัปดาห์ วางไข่บนผล กิ่ง ใบ และยอดอ่อน ตัวเมียตัวหนึ่งสามารถวางไข่ได้จำนวน 600-800 ฟอง โดยใช้เวลาวางประมาณ 15 วัน ไข่ฟักออกเป็นตัวอ่อนภายในเวลา 6-10 วัน ตัวอ่อนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ๆ มีสี

เหลือองอ่อนและไม่มีผงสีขาว ตัวอ่อนตัวเมียมีการลอกคราบจำนวน 3 ครั้ง โดยใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ส่วนตัวผู้ลอกคราบ 4 ครั้ง ตัวเมียมีเมื่อหยุดความไข่ก็ตายทันที ในปีหนึ่งๆ สามารถดูบยาพันธุ์ได้ 2-3 ช่วงอายุ พืชอาหารและการทำลาย เพลี้ยเปลี่ยนสัมทำลายสัมโดยการดูดกินน้ำเลี้ยงทำให้ผลร่วงใบหจิกอ และทำให้เกิดราคำปoclumตามใบ กิ่ง และผลสัม นอกจากนี้อาจพบบนมะม่วง โกรโก้ และทูเรียน

ศัตรูธรรมชาติ

1. แตนเปี๊ยน *Anagyrus pseudococci* Girault, *Coccobius* sp. *Leptomastidea abnormis* (Girault), *Leptomastrix dactylopii* Howord, *Coccophagus* sp., *Encarsia* sp. และ *Marietta* sp. เป็นตัวอ่อน

2. หนอนผีเสื้อ *Spalgis epius epius* Westwood และ *Spalgis epius nobilis* Moore ทำตัวอ่อน
3. ด้วงเต่า *Cryptolaemus montrouzieri* Mulsant ทำตัวอ่อนและตัวเต็มวัย
4. ด้วงเต่า *Scymnus* sp. ทำตัวอ่อนและตัวเต็มวัย

แมลงหัวดำสัม

(citrus blackfly)

Aleurocanthus woglumi Ashby

ลักษณะและชีวประวัติ ตัวอ่อนคล้ายเพลี้ยหอย มีสีดำ บริเวณขอนมีขนสีขาว พืชอาหารและการทำลาย ดูดกินน้ำเลี้ยง สัมโไอ สัมตรา สัมมือ (สัมโไอแม้ว) มะกรุด มะนาว สัมเขียวหวาน สัมจีด กะเพร ทับทิม มะละกอ และมะม่วง

ศัตรูธรรมชาติ

1. แตนเปี๊ยน *Amitus hesperidum* Silvestri, *Eremocerus serius* Silvestri, *Encarsia clypealis* (Silvestri), *Ablerus concretens* Silvestri, *Azotus* sp. และ *Encarsia merceti* Silvestri เป็นตัวอ่อน

2. ด้วงเต่า *Catana clauseni* Chapin, *Scymnus* sp. และแมลงช้างปีกใส *Chrysopa* sp. ทำตัวอ่อน

แมลงหัวขาวปุย

(woolly whitefly)

Aleurothrixus floccosus (Maskell)

พืชอาหารและการทำลาย ดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบสัม

ศัตรูธรรมชาติ

แตนเปี๊ยน *Erethmocerus* sp. *Encarsia formosa* Gahan *Encarsia* sp. และ *Amitus* sp. เป็นตัวอ่อน

เพลี้ยไก่แจ้

(citrus psyllid)

Diaphorina citri Kuwayama

ลักษณะและชีวประวัติ ไข่สีเหลืองอมส้มอยู่ตามซอกใบอ่อนยอดอ่อนของส้ม ระยะไข่ฟักประมาณ 4-6 วัน ตัวอ่อนลอกคราบ 4 ครั้ง ในเวลา 11-25 วัน ตัวเต็มวัยมีลักษณะลำตัวลดเป็นรากสามารถดีดตัวหรือกระโดดได้ อยู่ได้นานประมาณ 6 เดือน และไข่ได้ประมาณ 800 ฟอง ในปีหนึ่งมีประมาณ 9 ชั่วอายุขัย

พืชอาหารและการทำลาย เพลี้ยไก่แจ้ทำลายส้ม โดยการดูดกินน้ำเลี้ยงของส้มตรงบริเวณยอดอ่อน และใบอ่อน ทำให้ส้มเกิดอาการยอดกุดใบหงิกงอ ใบร่วง กิ่งแห้งตาย และเป็นตัวถ่ายทอดโรคของส้ม ได้แก่ โรคใบเหลืองดันโตรรม หรือโรคกรีนนิ่ง

ศัตรูธรรมชาติ

1. แคนเบียน *Tetrastichus*(=*Tamarixia*) *radiatus* Waterston, *Diaphorencyrtus aligarhensis* (Shafee) และ *Psyllaphycus diaphorinae* Hayat เป็นตัวอ่อน
2. แมลงชี้งปีกใส *Chrysopa* sp. ทำตัวอ่อน
3. ด้วงกันกระดูกหางคิม (Coleoptera: Staphylinidae) ทำตัวอ่อน

เพลี้ยไฟ

(thrips)

***Scirtothrips dorsalis* (Hood)**

ลักษณะและชีวประวัติ ไข่มีรูปร่างคล้ายเมล็ดถั่วน้ำดกกว้าง 0.1 มม ยาวประมาณ 0.2 มม ตัวอ่อน มี 3 วัย มีการพักตัวในวัยที่สาม มีขนาดตัวยาวประมาณ 0.7-1.1 มม ตอนออกจากไข่ใหม่ ๆ มีสีซีด ต่อมมาเป็นสีเหลืองเข้มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงเหลืองอมส้ม เมื่อเป็นตัวเต็มวัยตัวผู้มีขนาดเล็กและตัวสั้นกว่าตัวเมียเล็กน้อย มีลำตัวแคบยาว มีปีกแคบยาว 2 คู่ มีขนยาวรอบๆ ขอบปีก ความยาวตัวเมียประมาณ 2.17 มม

เพลี้ยไฟทำลายโดยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากเซลล์พิวไนและผิวคลอเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะดอกบาน ขอบชุดซอกช่องอยู่ตามโคนกลีบดอก นอกจากที่ใบและดอกอาจพบเพลี้ยไฟอยู่ตามกิ่งอ่อน ๆ และตามตุ่นตายอด และตาดอก

เพลี้ยไฟวางไข่ตามกิ่ง ใบและผลอ่อน ๆ ตัวเมียตัวหนึ่งสามารถไข่ได้วันละ 2-3 ฟองในช่วงเวลาประมาณ 6-10 วัน สามารถวางไข่และฟักเป็นตัวได้ทั้งที่ได้รับการผสมพันธุ์และที่ไม่ได้รับการผสมพันธุ์ ตัวเมียที่ได้รับการผสมอوكไข่ได้ประมาณ 31 ฟอง ส่วนตัวที่ไม่ได้รับการผสมออกไข่ได้ประมาณ 16 ฟอง ไข่ฟักเป็นตัวอ่อนในเวลา 5-7 วัน ระยะตัวอ่อนกินเวลาประมาณ 6-9 วัน ตัวเต็มวัยเพศผู้อยู่ได้นานประมาณ 3-5 วัน เพศเมียอยู่ได้นานประมาณ 13-45 วัน

พืชอาหารและการทำลาย ทั้งระยะตัวอ่อนและตัวเต็มวัยเข้าทำลายต้นส้มในระยะใบอ่อน ระยะออกดอกและผลอ่อน ส่วนโคนกลีบดอกหรือข้อผล หรือบริเวณที่มีกลีบเหลือมกันจะพบแมลงชนิดนี้เข้าทำลาย

เป็นจำนวนมาก ผลที่ถูกทำลายจะมีอาการเคระแกรน รูปร่างบิดเบี้ยวและไม่เจริญเติบโต นอกจากนั้นพิวยังมีร่องรอยการทำลายเป็นวง หรือเป็นทาง ๆ ตามแนวผลส้มด้วย

พืชอาศัยได้แก่ กุหลาบ ส้ม มะม่วง อุจุน ทับทิม มะนาว ถั่วถิ่ง ถั่วเหลือง ยางพารา สารอ่อนร้าว พลับ แพชชั่นฟрут มังคุด ทุเรียน เงาะ และชา

การแพร่ระบาด พนได้ทั่วไปในสภาพอากาศร้อนและแห้งแล้ง ซึ่งในสวนส้มพบการระบาดแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ศัตรูธรรมชาติ

1. ไรตัวห้ำ Amblyseius sp.
2. เพลี้ยไฟตัวห้ำ Aeolothrips sp.
3. ตัวตัวห้ำ Stethorus sp. ห้ำตัวอ่อนและตัวเต็มวัย

การป้องกันและกำจัด

1. หมั่นตรวจสอบด้วย眼 เว่นขยายที่บริเวณยอดอ่อน ใบอ่อน ดอก ผลอ่อน ในสภาพอากาศร้อนและแห้งแล้ง เพราะเป็นแหล่งที่ระบาดได้รวดเร็วและรุนแรง และวงชีวิตสั้น
2. ผลส้มที่ถูกเข้าทำลายมีลักษณะเคระแกรนควรปลิดทิ้ง เพราะผลส้มจะเจริญเติบโตต่อไปไม่ปกติ

แมลงคื่อมทอง

(green weevil)

Hypomeces squamosus Fabricius

ลักษณะและชีวประวัติ แมลงคื่อมทองเป็นแมลงจำพวกด้วงปีกแข็งสีเหลืองทอง ต่อมามีเมือสีเหลือง หลุดออกไปมีสีเขียวเมื่อแก่ตัวเข้าสีเขียวแก่หลุดออกเรื่อยๆ คงเหลือเป็นสีดำระยะที่เป็นตัวอ่อนอาศัยอยู่ในดิน เป็นเวลากว่าประมาณ 5-7เดือน เข้าดักแด้ด้านประมาณ 15 วันจึงออกเป็นตัวเต็มวัย ขนาดตัวยาวประมาณ 12-15 มม

พืชอาหารและการทำลาย แมลงคื่อมทองกัดกินใบอ่อนและยอดอ่อนเว้าแห่งขาหายทำให้ชะงักการเจริญเติบโตสามารถทำลายพืชอื่นๆ อาทิ กล้วยชนิดเช่น ส้ม ลิ้นจี่ ลำไย มะม่วง ถั่ว กระเจี๊ยบ (*Hibiscus esculentus*) ปอแก้ว (*Hibiscus cannabinus L.*) ฝ้าย (*Gossypium spp.*) และ โอลีตัน (*Derris elliptica Benth*)

ศัตรูธรรมชาติ

ตัวห้ำของแมลงคื่อมทอง ได้แก่ นก และกิงก่า

การป้องกันและกำจัด

จากนิสัยของแมลงคื่อมทองที่ชอบทิ้งตัวลงมาก่อนบิน จึงสามารถเก็บรวบรวมไปกำจัดได้

ด้วงเจาลำต้น

(Stem-borer)

Chelidonium qibicolle White

ลักษณะและชีวประวัติ มีการวางไข่ตามรอยแพลง และลักษณะตัวเต็มวัยเป็นด้วงหนวดยาว
พืชอาหารและการทำลาย โดยตัวหนอนที่ฟกอกออกจากไก่ จะเข้าเจาะกินส่วนของกิ่ง หรือลำต้น สามารถสังเกต
ต้นที่ถูกทำลายได้ โดยจะพบมูลของหนอนหล่นกองอยู่บริเวณโคนต้น และตรงรอยเจาะเป็นมูลของหนอน
กองอยู่เป็นกระจุก

ศัตรูธรรมชาติ

1. แมลงเปี้ยน Loricia ovivira Ferr. (Hymenoptera: Cleonymidae)
2. แมลงเปี้ยนไก่ Ooencyrtus batocerae Ferr. (Hymenoptera: Encyrtidae)

การป้องกันและกำจัด

1. หากพบตัวด้วงหนวดยาวที่เข้าทำลาย ให้จับกำจัดเสีย
2. กิ่งหรือส่วนที่ถูกทำลาย ให้ตัดนำเผาทิ้งเสียงอกแปลงปลูก กรณีที่มีรูในต้นให้ฉีดพ่นด้วยสารเคมี
ฆ่าแมลง แล้วอุดรูด้วยดินน้ำมัน หรือดินเหนียวให้สนิท

หนอนเจาผล

(fruit boring caterpillar)

Citripestris sagittiferella Moore

ลักษณะและชีวประวัติ ลักษณะตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืน ขนาดลำตัวยาวประมาณ 1 ซม วางไข่
ตามผล หรือใบที่อยู่ติดกับผล ตัวหนอนที่ฟกอกออกจากไก่จะเจาะกินเข้าไปในผล รูเจานี้จะมีปุ่มของหนอน
เป็นขุยละเอียดออกมายานอกเห็นได้ชัด บริเวณที่ถูกทำลายนี้จะเน่าและมียางไหลออกมากที่รูนี้ ต่อมาผลก็จะ
ร่วง พร้อมกับตัวหนอนเข้าดักแด้ในดิน เจริญเป็นตัวผีเสื้อ

ลักษณะการแพร่ระบาด

พบรากาดได้ทั่วไปในบริเวณที่ปลูกส้ม ช่วงระยะเวลาไม่แน่นอนนัก ขึ้นกับเวลาว่าส้มจะให้ผลเมื่อใด
ซึ่งจะประมาณเดือนพฤษภาคม-เดือนมกราคม

ศัตรูธรรมชาติ

โรคแบคทีเรีย *Bacillus thuringiensis* Berliner เป็นหนอน

การป้องกันและกำจัด

1. ตรวจสอบสวนและผลส้ม หากพบตัวหนอนให้ขุดหลุมฝัง หรือเผาทิ้งเสีย ป้องกันการระบาด
2. ระยะออกดอกให้ห่อผลด้วยถุงพลาสติกปิดกันถุง หากเป็นกรณีที่มีการระบาดรุนแรงให้พ่นด้วย
สารเคมีก่อนแล้วจึงห่อค้ายถุงพลาสติก

หนอนชอนใบส้ม

(citrus leaf miner)

Phyllocnistis citrella Stainton

ลักษณะและชีวประวัติ ไข่รูปร่างแบนยาวรีสีเหลืองอ่อน วางเป็นฟองเดี่ยว ๆ บริเวณข้าง ๆ เส้นกลางในขนาดไข่กว้างประมาณ 0.2 มม ยาวประมาณ 0.3 มม ระยะฟักไข่ 2-10 วัน ตัวหนอนกัดกินเนื้อเยื่อใบอยู่ภายในได้เยื่อผิวใบมีรูปร่างแบนสีเหลืองอ่อนอมเขียวผิวเป็นมัน ผ่านการลอกคราบ 4 ครั้ง เมื่อหนอนโตเต็มที่มีขนาดตัวกว้างประมาณ 1.0 มม ยาวประมาณ 5.0 มม ระยะหนอนกินเวลาประมาณ 5-20 วัน ต่อมาหนอนจะกัดเนื้อใบตรงขอบใบให้เป็นร่องและขอบใบงอพับเป็นรังดักเดี่ยว ระยะดักเดี่ยวนานประมาณ 6-22 วัน ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อคลายคืนขนาดเล็กสีตะกั่วขนาดตัวยาวประมาณ 1.8 มม การปีกกว้างประมาณ 4.2 มม ตัวผู้มีขนาดเล็กกว่าตัวเมียเล็กน้อยมีการผสมพันธุ์เพียงครั้งเดียวหลังจากออกดักเดี่ยวแล้วประมาณ 1 วัน ต่อมาจะวางไข่ติดต่อกันเป็นเวลา 2-6 วัน ตัวเมียตัวหนึ่งๆ ไข่ได้ประมาณ 36-76 ฟอง ในปีหนึ่ง ๆ มีประมาณ 9-13 ช่วงอายุขัย

พืชอาหารและการทำลาย หนอนชอนใบส้มทำลายส้มในระยะตัวหนอนโดยการกัดกินเนื้อในภายในเยื่อผิวใบเป็นทางคอดเดี่ยว ร่องรอยที่เป็นทางนี้จะขยายโตขึ้นตามขนาดของตัวหนอน ชอบทำลายระยะใบอ่อนยิ่งในอ่อนมากจะทำให้ใบหจิกองบิดเบี้ยวมากและใบร่วง ส่วนในใบที่ค่อนข้างโตแล้วจะไม่ร่วงแต่จะเป็นฝ้าสีขาวตามทางเดินของตัวหนอน เป็นช่องเปิดให้เชื้อโรคราและโรคแบคทีเรียเข้าสู่ใบส้ม เช่น โรคสะเก็ดใบหรือแคงเกอร์ เป็นต้น

ศัตรูธรรมชาติ

1. แมลงเปี้ยน Tetrastichus sp., Cirrospilus quadristriatus Subba Rao & Rama-mani, Eurytoma sp., Teleoptera sp., Citrostichus phyloconstoides (Narayanan), Microbracon phylloconstidis Mues, Closterocerus trifasciatus Westwood, Sympiesis striatipes (Ashmead), Zaommomentedon brevipetiolatus Kamijo และ Ageniaspis citricola

2. แมลงทำให้ได้แก่ ด้วงเต่าลาย แมลงช้างปีกใส และแมลงช้างสีน้ำตาล

หนอนมวนใบส้ม

(tortrix)

Archips micaceana (Walker)

ลักษณะและชีวประวัติ ไข่เป็นกลุ่มอยู่บนใบส้มกลุ่มละประมาณ 70-200 ฟอง ขนาดไข่กว้าง 0.7 มม ยาวในมรณะฟักไข่ประมาณ 3-5 วัน ตัวหนอนสีน้ำตาลอ่อนอมเขียว มีขนประป้ายอยู่ตามตัวหัวสีน้ำตาลเข้มหรือดำเป็นมัน มีการลอกคราบ 4 ครั้ง ในระยะเวลา 14-18 วัน หนอนเมื่อโตเต็มที่มีขนาดยาวประมาณ 1-4 ซม ดักเดี่มีสีน้ำตาลแดง อยู่ในใบที่ถูกเป็นรัง ระยะดักเดี่ยว 5-7 วัน ขนาดดักเดี่ยวประมาณ 1 ซม ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อคลายคืน ขณะเกาะพักบนปลายปีกเป็นแนวเกือบตรงส่วนของหน้าปีก โคลงประกอบกันเป็นรูประฆัง มีลักษณะ

น้ำตาลแดง ขนาดตัวยาวประมาณ 0.8-1.2 มม การปีกกว้างประมาณ 1.7-2.3 มม ตัวเต็มวัยมีอายุอยู่ได้ประมาณ 10 วัน

พืชอาหารและการทำลาย หนอนม้วนใบส้มทำลายส้มได้ตั้งแต่ระยะใบอ่อนยอดอ่อนจนกระทิ่งใบแก่ โดยตัวหนอนกัดกินใบ และถักไข่ให้ใบติดกันหรือม้วนห่อเข้าหากันเพื่อใช้เป็นที่หลบซ่อนกำบังตัวทำให้สูญเสียใบ ส้มไม่เจริญเติบโตตามปกติ พืชอาศัยอื่น ๆ ได้แก่ มะม่วง ส้ม ชนพู่ พรั่ง ละมุด ถั่ววุลลาบ กะนา โภสัน น้อยหน่า กะนา มะผุมะเมีย เยอร์บีร่า เข็น สายนำผึ้ง เงาะ กล้วยไม้สกุลหวาน (Dendrobium) ฯลฯ
ศัตรูธรรมชาติ

1. แต่นมีญ Goniozus platyonotae Ashmead เป็นหนอน
2. แต่นมีญ Brachymeria sp. เป็นคักแಡ
3. แต่นมีญ Apanteles cacoeciae Riley และ A. salitifer Wilkinson เป็นหนอน

หนอนประกนใบ, หนอนห่อใบ

(citrus leaf folder)

Odites sp.

ลักษณะและชีวประวัติ เช่นเดียวกับหนอนม้วนใบส้ม

พืชอาหารและการทำลาย มีการทำลายเช่นเดียวกับหนอนม้วนใบส้ม แต่มีพืชอาหารเฉพาะเฉพาะพืชตระกูลส้ม

ศัตรูธรรมชาติ และการป้องกันกำจัด

เช่นเดียวกับหนอนม้วนใบส้ม

หนอนผึ้งเลือกินใบส้ม

(leaf eating caterpillar)

Papilio polytes polytes L.

ลักษณะและชีวประวัติ ผีเสื้อมีสีดำกางปีกกว้างประมาณ 85 มม มีจุดสีขาวเรียงเป็นแนววางอยู่กลางปีกหลัง ไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ สีเหลืองตัวหนึ่งๆ ไข่ได้ 47-93 ฟอง ระยะไข่ 2-3 วัน หนอนระยะแรก ๆ สีดำ ต่อมามีสีเขียว รวมลอกคราบ 5 ครั้ง ระยะหนอน 14-16 วัน ระยะคักแಡ 8-10 วัน ตัวเต็มวัยมีอายุอยู่ได้ประมาณ 5-9 วัน

พืชอาหารและการทำลาย ตัวหนอนกัดกินใบส้มระยะแรกกินเฉพาะใบและยอดอ่อนๆ เมื่อหนอนโตขึ้นสามารถกินใบแก่ได้ด้วย ทำให้ส้มชะงักการเจริญเติบโต

ศัตรูธรรมชาติ

1. แต่นมีญ Apanteles papilionis Viereck และ Erycia nymphalidophaga Baranoff เป็นหนอน

2. แต่นเปี้ยน *Brachymeria euploaeae* Westwood, *Brachymeria marginata* Cameron, *Brachymeria lasus* (Walker) และ *Pteromalus puparum* (Linnaeus) เปี้ยนดักแด้
3. นานพิชาต *Eocanthecona furcellata* (Wolff) ทำหนอน

หนอนแก้วส้ม

(lemon butterfly)

Papilio demoleus malayanus Wallace

ลักษณะและชีวประวัติ ตัวหนอนระยะแรกๆ มีสีดำและมีลายสีขาว เมื่อโตเต็มที่มีสีเขียวเข้มดักแด้ติดกับกิ่งหรือใบส้มตัวเดิมวัยมีสีเหลืองสลับกับสีดำ ไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ สีเหลืองอ่อน ตัวหนึ่งอาจไข่ได้ 35-88 ฟอง บริเวณใบและยอดอ่อน ระยะไข่ 3-4 วัน ระยะหนอน 15-16 วัน ลอกคราบ 5 ครั้ง ระยะดักแด้ 9 วัน อายุตัวเต็มวัยเพียง 6-9 วัน เพศผู้ 4-5 วัน

พืชอาหารและการทำลายตัวหนอนกัดกินใบส้ม มะนาว มะกรูด และมะตูม ทำให้พืชชะงักการเจริญเติบโต และทำให้มีติดผล

ศัตรูธรรมชาติ

1. แต่นเปี้ยนไจ' *Ooencyrtus malayensis* Ferriere, *Trichogramma* sp. และ *Telenomus* sp. เปี้ยนไจ'
2. แต่นเปี้ยนหนอน *Apanteles papilionis* Viereck และ *Erycia nymphalidophaga* Baranoff
3. แมลงวันเปี้ยน *Tachinobia repanda* Boucek เปี้ยนหนอน
4. แต่นเปี้ยน *Brachymeria euploaeae* Westwood *Brachymeria marginata* Cameron *Brachymeria lasus* (Walker) และ *Pteromalus puparum* (Linnaeus) เปี้ยนดักแด้
5. นานพิชาต *Eocanthecona furcellata* (Wolff) ทำหนอน

หนอนปลอกใหญ่

(caseworm, bagworm)

Mahasena corbetti Tams.

ลักษณะและชีวประวัติ ไข่มีรูปร่างเกือบกลม สีเหลืองนวล มีขนาดประมาณ 0.5 มม หนอนเมื่อโตเต็มที่ยาวประมาณ 2.5-3 ซม ลำตัวสีน้ำตาลอ่อน ดักแด้

ตัวเมียมีสีน้ำตาลแก่ยาวประมาณ 3.0-3.5 ซม ส่วนดักแด้ของตัวผู้นั้น มีรูปร่างเรียวยเล็กสีน้ำตาลแก่ ยาวประมาณ 1.5 ซม ผีเสื้อตัวผู้สีน้ำตาลแก่ลำตัวมีขน หนวดแบบฟันหวีปีก 2 คู่ ปีกคู่หน้าใหญ่กว่าปีกคู่หลัง สีน้ำตาลปนดำ เมื่อการปีกออก กว้างประมาณ 2.7 ซม ลำตัวยาวประมาณ 1.7 ซม ส่วนตัวเมียน้ำหนาดโตกว่าไม่มีปีก อาศัยอยู่ในปลอก ลำตัวสีขาวปนเหลือง หัวเล็กสูมลงมีขนาดยาว 2.5 ซม ตัวเมียที่ได้รับการผสมพันธุ์แล้วก็จะเริ่มวางไข่ภายในรังที่อาศัยอยู่ไปจะรวมอยู่เป็นกลุ่มช้อนกันเป็นชั้น ๆ มีจำนวนประมาณ 3,500-3,700 ฟอง ไข่จะฟอกออกเป็นตัวหนอนภายในระยะเวลา 18-25 วัน หนอนที่ฟอกออกจากไข่ก็จะเริ่มกินอาหารและ

ผ่านการลอกคราบ 4 ครั้งระยะเวลาอนกินเวลาประมาณ 103-135 วัน หนอนเมื่อโตเต็มที่ก็จะหดตัวสั้นลงไม่กินอาหาร และจะเข้าดักแด๊อยู่ภายในปลอกหรือรังหนอนเดิม ระยะดักแด๊กินเวลาประมาณ 23-41 วัน ตัวเต็มวัยมีอายุอยู่ได้ 2-3 วัน ตลอดระยะเวลาที่เป็นตัวหนอนมันใช้เศษใบและกิ่งก้าน ถ้าเป็นรังห่อหุ้มตัวจนเติบโตเต็มที่แล้วก็เข้าดักแด๊อยู่ภายในรังเดิม

พืชอาหารและการทำลาย หนอนของพิเตี้ยจะเริ่มกัดกินใบจากผิวนอก่อนแล้วจึงกินทั้งใบ ทำให้เกิดรูแห่งไปทั้งใบ ในที่สุดทำลายจะเปลี่ยนเป็นสิน้ำตาลและเหลืองหนอนใช้เศษใบห่อหุ้มตัวเป็นรังหรือปลอกที่มีเส้นไหมหนานี้ขยับแน่นอยู่ด้านใน สามารถทำลายไม้ผลหลายชนิดได้แก่ มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน มะม่วง ส้ม และชมพู่ เป็นต้น

ศัตรูธรรมชาติ

1. แมลงวันเบียน *Sturmia hulsoni* Baranoff, *Exorista psychidarum* Baranoff, *Sarcophaga peregrina* R & D, *Thrycolyga* sp. และ *Lenilia quadrimaculata* Baranoff เบียนหนอน

2. แมลงเบียน *Brachymeria euploae* Westwood เบียนดักแด๊

การป้องกันและกำจัด

ตัดกิ่งหรือก้านที่มีหนอนปลอกชนิดนี้มาทำลายเสีย

ผีเสื้อมวนหวาน

(fruit piercing moth)

Othreis fullonia L.

ลักษณะและชีวประวัติ ผีเสื้อมวนหวานเป็นแมลงจำพวกผีเสื้อกลางคืนมีลำตัวอ้วนป้อมสิน้ำตาลเข้ม ปีกคู่หน้ามีสิน้ำตาลเข้ม ปีกคู่หลังมีสีเหลืองส้ม มีจุดสีดำอยู่กลางและมีแถบสีดำอยู่ที่ขอบปีก จัดเป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดใหญ่ มีลำตัวยาวประมาณ 2.5-3.4 ซม การปีกได้กว้างประมาณ 8-10 ซม มีปากม้วนเป็นวงแข็งแรงกว่าปากผีเสื้อชนิดอื่น ๆ สามารถเจาะทะลุผิวเปลือกผลส้มเข้าไปดูดน้ำหวานภายในผลได้ ผีเสื้อมวนหวานวางไข่บนเดาวัลล์หลายชนิด

ไข่เป็นฟองเดี่ยว ๆ สีเหลืองซีดอยู่ต่ำในเดาวัลล์ ได้แก่ เถ่าย่านาง ชิงช้าชาลี กันปีด และบอร์เพ็ดระยะไข่ฟัก 2-3 วัน หนอนกินในเดาวัลล์หล่านี้ ระยะเวลาประมาณ 12-20 วัน ผ่านการลอกคราบ 4 ครั้งเป็นหนอนที่มีลักษณะกึ่งหนอนคึบ มีสีเข้มมีลายเป็นวง ๆ ด้านข้างลำตัวระยะดักแด๊นานประมาณ 10-23 วัน ตัวเมียเริ่มผสมพันธุ์และวางไข่หลังออกจากดักแด๊แล้ว 10 วัน และมีอายุอยู่ได้ประมาณ 70 วัน

พืชอาหารและการทำลาย ผีเสื้อมวนหวานทำลายผลไม้เฉพาะระยะตัวเต็มวัย โดยใช้จังอยปากที่แข็งเจาะดูดกินน้ำหวานจากผลที่เริ่มสุก เป็นเหตุให้ผลร่วงกดแตกหล่นบริเวณโคนต้น ผลเหล่านี้จะมีลักษณะฟ้ามและเน่าเสียเร็ว เพราะมีรอยแผลจากการเจาะดูดสามารถดูดกินผลส้มสุกและผลไม้อื่นๆอีกหลายชนิด เช่น ฝรั่ง และชมพู่ ระยะเวลาอนกินในเถ่าย่านาง ชิงช้าชาลี บอร์เพ็ด ฯลฯ

ศัตรูธรรมชาติ

- The slide features a large, stylized drawing of a fruit fly larva in the center, with arrows pointing from different parts of the body to numbered labels describing its life stages and control measures.

  1. แมลงวัน Zenillia modicella Wulp. เป็น尹หนอน
  2. แต่นเปี้ยน Euplectrus maternus Bhatnagar

Pediobius agaristae และ Ichneumonid เป็น尹หนอน

การป้องกันและกำจัด

  1. ใช้สวิงจับผึ้งเลื่อนมาทำลาย
  2. รมควัน ໄล่เช่นเดียวกับมวนลำไย
  3. ใช้ถุงตาข่ายหรือช่องลมสวมช่องผล
  4. ใช้กับดักไฟฟ้าล่อให้บินมาแล่นไฟแล้วเก็บทำลาย
  5. ทำการกำจัดถาวรยังต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของตัวหนอน
  6. ใช้กรงดักโดยวางเหยือล่อไว้ใต้กรง ได้แก่ สับปะรด หรือกล้วยสุก เมื่อผึ้งเลื่อนบินเข้าตามกรวยได้พื้นกรง ก็จะเข้าไปติดอยู่ภายในกรง
  7. ใช้น้ำตาลหรือชิ้นผลไม้ เช่น สับปะรด ผสมสารฆ่าแมลง เช่น ดิพเทอเรกซ์

Bactrocera (=Dacus) dorsalis Hendel

ลักษณะและช่วงประวัติ ไข่สีขาว ยาว โค้งเล็กน้อย ขนาดยาว 1.2 มม กว้าง 0.2 มม วางอยู่เป็นกลุ่มได้ ผิวเปลือก กลุ่มคละประมาณ 5-15 ฟอง ระยะฟักไข่กินเวลา 1-2 วัน ตัวหนอนสีครีม หัวแหลม ท้ายปีน เจาะช่องกินเนื้อผล มีการลอกคราบ 3 ครั้ง ในเวลา 6-10 วัน หนองเมือกโตเต็มที่ยาว 10 มม ต่อมมะหาดตัวและแข็งตัวเป็นดักแด๊สีเข้มเข้มเรื่อยๆ จนเป็นสีน้ำตาลเข้ม มีขนาดยาว 5 มม กว้าง 3 มม ดักแด๊อยู่ในคินนาน 8-12 วัน ก็จะออกเป็นตัวเต็มวัยในหน้าແลงดักแด๊ฟักตัวขึ้นคุณได้ แล้วจะออกเป็นตัวเต็มวัยเมื่อเริ่มมีฝนตก แมลงวันทองมีลำตัวยาว 12 มม การปีกได้กว้าง 15 มม ลำตัวมีสีน้ำตาล ค้านข้างตัวมีสีเหลืองปลายห้องตัวผู้ กลมมน ส่วนปลายห้องตัวเมียมีท่อวางไข่แหลม ตัวเมียสามารถวางไข่ได้ถึง 200 ฟอง และมีอายุยืน 1-2 เดือน วงจรชีวิตจากไข่เป็นตัวเต็มวัยกินเวลา 15-20 วัน จึงมีหลายช่วงอายุในช่วงคุณที่มีผลไม้ชูกชุม ในปีหนึ่งมีประมาณ 12 ช่วงอายุ

พืชอาหารและการทำลาย ตัวหนอนกัดกินอยู่ภายในผล ทำให้ผลเน่าเสีย ร่วงหล่น ทำลายผลไม้ต่างๆ เช่น มะไฟ ชมพู่ มะม่วง ส้ม กะท้อน น้อยหน่า มะละกอ พุทรา ฯลฯ ทำให้ผลร่วงหล่นก่อนเก็บและที่เก็บมาแล้วหากมีหนอนหรือมีไข่ก็ทำให้ผลเน่าเสียหายในเวลาต่อมา

សំពីរនរមាតិ

1. แมลงเปี้ยน ไจ' *Paranagrus osborni* Perkins เปี้ยน ไจ'
  2. แมลงเปี้ยน *Diachasma* spp. *Tetrastichus* sp. *Galesus silvestrii* Kieff และ *Biosteres* spp. เปี้ยนหนอน

3. แมลงเปี้ยน *Pachycrepoideus dubius* Ashmead และ *Pachycrepoideus vindemmiae* Rondani
Spalangia cameroni Perkins *Spalangia endius* Walker *Dirhinus giffardii* Silvestri และ *Dirhinus anthracia*
 Walker เป็นต้น

4. แมลง Pheidologeton diversus (Jerdon) ทำหนอนและดักแด้
 การป้องกันและกำจัด
  1. ใช้กับดักแมลงวัน โดยสารคึ่งคุด เมธิลยูจีนอล
  2. เก็บผลที่ร่วงและมีหนอนแมลงวันมากำลายให้หมดอาจใช้วิธีผึ้งลีกๆ หรือสูบไฟเผาหรือตากแห้งก็ได้
  3. ใช้เหยื่อพินโดยใช้โปรตีนไฮโดรไลส์ท 100 กรัม น้ำตาล 20 กรัม น้ำ 4 ลิตร มาคลายโซน 1.5 มล
 หรือจะใช้ไอกาชินอน หรือ เพไโซน หรือเฟนิโตรโซน แทนมาคลายโซนก็ได้ใช้พ่นให้แมลงวันกิน
  4. ดองว่านเดหลีใบกล้วย ดึงคุดแมลงวันตัวผู้แต่ต้องดอยหม้อนั่นพ่นสารฆ่าแมลงจึงจะช่วยกำจัด
 แมลงวันทองได้

การดูแล

การศึกษาประชากรของแมลงศัตรูสัมที่สำคัญและแมลงศัตรูธรรมชาติ

การศึกษาประชากรของแมลงศัตรูสัมที่สำคัญและแมลงศัตรูธรรมชาติจากแปลงทดลองของโครงการทั้ง 5 แปลงได้ผลการทดลองดังนี้

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวยน้ำริม

ผลการศึกษาประชากรของหนอนชนิดในส้ม หนอนแก้วส้ม เพลี้ยอ่อน และแมลงศัตรูธรรมชาติผลการศึกษาประชากรหนอนชนิดในส้มในปี 2541 – 2544 ผลการศึกษาปรากฏ ดังภาพที่ 3,4,5 ซึ่งพอสรุปได้ว่า ประชากรของหนอนชนิดในส้มมีสูงในเดือนมกราคม และเดือนมีนาคม 2542 จากนั้นจะลดลงและค่อย ๆ เพิ่มสูงขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2542 และค่อย ๆ ลดลงอีกครั้ง จากการศึกษาพบว่า ประชากรของแต่นเป็นหนอนและตักแด๊ *A. citricola* มีสูงกว่าแต่นเป็นชนิดอื่น แต่ในเดือนมกราคม 2542 ประชากรของแต่นเป็นหนอนและตักแด๊ *C. ingenuus* มีสูงกว่าแต่นเป็นชนิดอื่นและสูงกว่าประชากรของหนอนชนิดในส้ม ประชากรของหนอนชนิดในส้ม จะสูงในช่วงเดือนกรกฎาคมปี 2543 จากนั้นจะลดลงและสูงขึ้นในเดือนกรกฎาคมปี 2544 สำหรับแมลงศัตรูธรรมชาติของหนอนชนิดในส้มที่สำคัญมีจำนวน 3 ชนิดคือ แต่นเป็นหนอนและตักแด๊ *A. citricola* และเป็นหนอนและตักแด๊ *C. ingenuus* และแต่นเป็นหนอน *Quadrastichus* sp. จากการศึกษาประชากรของแต่นเป็นหนอนทั้ง 3 ชนิดพบว่าแต่นเป็นหนอนและตักแด๊ *A. citricola* เป็นแต่นเป็นที่มีประชากรสูงกว่าแต่นเป็นชนิดอื่น แต่นเป็นชนิดนี้จะมีประชากรสูงในช่วงเดือนตุลาคม 2543 และเดือนพฤษจิกายน 2544

การศึกษาประชากรของเพลี้ยอ่อนและแมลงศัตรูธรรมชาติพบว่าประชากรเพลี้ยอ่อนมีสูงเป็นช่วง ๆ คือเดือนมกราคม เดือนเมษายน และเดือนกรกฎาคม 2542 จากการศึกษาพบว่าหนอนแมลงวันดอกไม้ (syrphid fly) เป็นแมลงศัตรูธรรมชาติของเพลี้ยอ่อนที่มีประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาติชนิดอื่น และในช่วงปี 2544 ประชากรของเพลี้ยอ่อนมีสูงเกือบตลอดทั้งปีโดยเฉพาะในเดือนเมษายน 2544 และจะค่อยๆลดลง สำหรับแมลงศัตรูธรรมชาติแมลงวันดอกไม้ (syrphid fly) เป็นแมลงศัตรูธรรมชาติที่มีจำนวนประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาติชนิดอื่นจะสูงมาในเดือนกุมภาพันธ์ 2544

การศึกษาประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงเป็นช่วง ๆ คือเดือนมกราคม เดือนเมษายน เดือนมิถุนายน และเดือนสิงหาคม 2542 ประชากรแต่นเป็นตักแด๊ *P. puparum* มีสูงในเดือนสิงหาคม 2542 จากนั้นจะลดลง ส่วนมากตัวที่ *E. furcellata* มีประชากรสูงในเดือนสิงหาคม 2542 ประชากรของหนอนแก้วส้มจะสูงในเดือนเมษายน 2543 และเมษายน 2544 สำหรับประชากรแต่นเป็นตักแด๊ *P. puparum* จะสูงเป็นช่วงๆคือเดือนสิงหาคม เดือนกันยายน เดือนตุลาคมปี 2543 และเดือนพฤษจิกายน 2544

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยโป่ง

ผลการศึกษาประชากรของหนอนชนิดในส้ม หนอนแก้วส้ม เพลี้ยอ่อน และแมลงศัตรูธรรมชาติผลการศึกษาปรากฏดังภาพที่ 6,7,8 ชี้งพอสรุปได้ว่า ประชากรหนอนชนิดในส้มมีสูงในเดือนมีนาคม 2542 จากนั้นจะลดลงและค่อยๆ เพิ่มขึ้นอีกครั้งในเดือนมิถุนายน 2542 และจะลดลงอีกครั้ง สำหรับประชากรแต่นเป็นหนอนชนิดในส้มทั้ง 4 ชนิดมีสูงในเดือนมีนาคม และ เดือนพฤษภาคม 2542 จากนั้นจะค่อยๆ ลดลงและเพิ่มขึ้นอีกครั้งในเดือนกันยายน 2542 จากการศึกษาพบว่าแต่นเป็นหนอนและตักแด๊ A. citricola เป็นแต่นเป็นที่มีประชากรสูงกว่าแต่นเป็นชนิดอื่น ส่วนในช่วงปี 2543-2544 ประชากรของหนอนชนิดในส้มมีสูงในเดือนมีนาคม 2543 จากนั้นจะลดลงและเพิ่มขึ้นอีกครั้งในเดือนกรกฎาคม 2543 จากการศึกษาพบว่าแต่นเป็นหนอนและตักแด๊ A. citricola เป็นแต่นเป็นที่มีประชากรสูงกว่าแต่นเป็นชนิดอื่นและจะมีประชากรสูงมากในเดือนมีนาคม 2543

ประชากรเพลี้ยอ่อนในช่วง 8 เดือนแรกมีน้อยมาก จากนั้นจะเพิ่มสูงขึ้นในเดือนกรกฎาคม และ เดือนกันยายน 2542 สำหรับประชากรแมลงศัตรูธรรมชาติของเพลี้ยอ่อนมีสูงในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนกันยายน 2542 โดยตัวเด่า Scymnus sp. มีประชากรสูงกว่าแมลงชนิดอื่นในเดือนสิงหาคม 2542 และหนอนแมลงวันดอกไม้ (syphid fly) มีประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาติชนิดอื่นในเดือนกันยายน 2542 ส่วนในช่วงปี 2543-2544 ประชากรเพลี้ยอ่อนมีประชากรสูงมากในช่วงเดือนกรกฎาคม 2543 โดยตัวเด่า Scymnus sp. มีประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาติชนิดอื่นในเดือนกรกฎาคม 2543 และหนอนแมลงวันดอกไม้ (Syrphid fly) มีจำนวนประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาติชนิดอื่นตลอดปี 2543 - 2544

ประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงในเดือนมกราคม 2542 จากนั้นจะมีประชากรน้อยมาก สำหรับประชากรแต่นเป็นตักแด๊ P. puparum มีสูงเป็นช่วง ๆ คือเดือนมกราคม เดือนเมษายน เดือนมิถุนายน และเดือนสิงหาคม 2542 และประชากรมวนตัวทำ E. furcellata มีสูงในเดือนมีนาคม และ เดือนมิถุนายน 2542 ส่วนในช่วงปี 2543-2544 ประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงในเดือนกันยายน 2543 จากนั้นจะมีจำนวนประชากรน้อยมาก สำหรับประชากรแต่นเป็นตักแด๊ P. puparum จะมีจำนวนประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาติชนิดอื่น จะสูงเป็นช่วงๆและจะสูงมากในเดือนเมษายน 2543

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงชุมทาง (โป่งน้อยเก่า)

ผลการศึกษาประชากรของหนอนชนิดในส้ม หนอนแก้วส้ม เพลี้ยอ่อน และแมลงศัตรูธรรมชาติผลการศึกษาปรากฏดังภาพที่ 9,10,11 ชี้งพอสรุปได้ว่า ประชากรหนอนชนิดในส้มมีสูงเป็นช่วง ๆ คือในเดือนมกราคม เดือนมีนาคม และเดือนมิถุนายน 2542 จากนั้นประชากรจะค่อยๆ ลดลง สำหรับแต่นเป็นหนอนชนิดในส้มที่พบบ่อยและมีประชากรสูงกว่าแต่นเป็นชนิดอื่นคือ แต่นเป็นหนอนและตักแด๊ A. citricola เมื่อศึกษาประชากรของแต่นเป็นทั้ง 4 ชนิด พบร่วมกับประชากรสูงในเดือนพฤษภาคม 2541 และมกราคม 2542 และค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนสูงอีกครั้งในเดือนกันยายน 2542 ในช่วงปี 2543-2544 ประชากรของหนอนชนิดในส้มมีสูงในเดือนสิงหาคม 2543 จากนั้นจะลดลงและเพิ่มขึ้นอีกครั้งในเดือนมีนาคม 2544 จากการศึกษาพบว่าแต่นเป็นหนอนและ

ดักแด้ *A.citricola* จะมีประชากรสูงในเดือนมกราคม 2543 และแทนเปลี่ยนหนอน *C. phyllocnistoides* จะสูงในเดือนมกราคม 2544

ประชากรเพลี้ยอ่อนมีสูงในเดือนมกราคม 2542 จากนั้นจะลดลงและเพิ่มสูงขึ้นในเดือนเมษายน 2542 และค่อย ๆ เพิ่มขึ้นอีกครั้งในเดือนกันยายน 2542 สำหรับประชากรแมลงศัตรูธรรมชาติของเพลี้ยอ่อนในแปลงนี้พบว่า หนอนแมลงวันดอกไม้ (syrphid fly) มีประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาตินิดเดียว และพบว่าประชากรของแมลงศัตรูธรรมชาติของเพลี้ยอ่อนทั้ง 4 ชนิดมีสูงในเดือนกุมภาพันธ์ 2542 จากนั้นจะค่อย ๆ ลดลง และสูงขึ้นอีกครั้งในเดือนสิงหาคม 2542 และในช่วงปี 2543-2544 ประชากรเพลี้ยอ่อนมีประชากรสูงมากในช่วงเดือนมกราคม 2543 โดยดัวงเต่า *Scymnus* sp. มีประชากรสูงในเดือนมกราคม 2543 และหนอนแมลงวันดอกไม้ (syrphid fly) มีจำนวนประชากรสูงในช่วงเดือน กันยายน 2543 เดือนมีนาคมและเมษายนปี 2544

ประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงในเดือนมีนาคม 2542 จากนั้นลดลง และค่อย ๆ เพิ่มสูงขึ้นจนสูงอีกครั้งในเดือนสิงหาคม 2542 และลดลงอีกครั้ง สำหรับประชากรแทนเปลี่ยนดักแด้ *P. puparum* มีสูงในเดือนกุมภาพันธ์ 2541 จากนั้นลดลง และเพิ่มขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2542 และมีประชากรสูงที่สุดในเดือนกันยายน 2542 ส่วนประชากรมวนตัวห้า *E. furcellata* มีสูงในเดือนมีนาคม 2542 ในช่วงปี 2543-2544 ประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงในเดือนกุมภาพันธ์ 2543 จากนั้นจะลดลงเรื่อยๆ และมีประชากรเพิ่มขึ้นอีกในเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนเมษายน 2544 สำหรับประชากรแทนเปลี่ยนดักแด้ *P.puparum* จะมีจำนวนประชากรสูงในช่วงเดือนสิงหาคม 2543 และเดือนกรกฎาคม 2544

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงชุมชน (โปงน้อยใหม่)

ผลการศึกษาประชากรของหนอนชอนใบส้ม หนอนแก้วส้ม เพลี้ยอ่อน และแมลงศัตรูธรรมชาติผลการศึกษาปรากฏดังภาพที่ 12,13,14 ซึ่งพอสรุปได้ว่า ประชากรหนอนชอนใบส้มมีสูงเป็นช่วง ๆ คือในเดือนมกราคม เดือนมีนาคม เดือนพฤษภาคม เดือนกรกฎาคม และเดือนกันยายน 2542 จากการศึกษาประชากรแทนเปลี่ยนหนอนชอนใบส้มพบว่า แทนเปลี่ยนหนอนและดักแด้ *A. citricola* เป็นแทนเปลี่ยนที่พบบ่อยและมีประชากรสูงกว่า แทนเปลี่ยนชนิดอื่น ๆ และนิ่งบางช่วงที่ประชากรของแทนเปลี่ยนหนอนและดักแด้ *A. citricola* มีสูงกว่าประชากรของหนอนชอนใบส้มคือ เดือนมกราคม ถึง แทนเปลี่ยน กุมภาพันธ์ 2542 และเดือนมิถุนายน และในช่วงปี 2543-2544 ประชากรของหนอนชอนใบส้มมีสูงในเดือนพฤษภาคม เดือนมิถุนายน เดือนกันยายน 2543 จากนั้นจะลดลง สำหรับแมลงศัตรูธรรมชาติพบว่าแทนเปลี่ยนหนอนและดักแด้ *A.citricola* เป็นแทนเปลี่ยนที่มีประชากรสูงกว่าแทนเปลี่ยนชนิดอื่นและจะมีประชากรสูงมากในเดือนกันยายน 2543

ประชากรเพลี้ยอ่อนมีสูงในเดือนมีนาคม 2542 จากนั้นลดลงและเพิ่มสูงขึ้นในเดือนพฤษภาคม และเดือนกันยายน 2542 สำหรับประชากรแมลงศัตรูธรรมชาติของเพลี้ยอ่อนมีสูงในเดือนกุมภาพันธ์ 2542 จากนั้นค่อย ๆ ลดลง และเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งในเดือนกันยายน 2542 จากการศึกษาพบว่าหนอนแมลงวันดอกไม้ (syrphid fly) มีประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาตินิดเดียว และในช่วงปี 2543-2544 ประชากรเพลี้ยอ่อนมีจำนวนสูงมากตลอดทั้งปีและมีประชากรสูงมากในช่วงเดือนมีนาคม 2543 โดยดัวงเต่า *Scymnus* sp. มีประชากรสูงกว่าแมลง

ศัตรูธรรมชาตินิดอื่นในเดือนมีนาคม 2543 สวนหนอนแมลงวันดอกไม้ (syrphid fly) มีจำนวนประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาตินิดอื่นในเดือนกันยายน 2543

ประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงในเดือนมีนาคม 2542 จากนั้นจะค่อย ๆ ลดลงและเพิ่มสูงขึ้นในเดือนมิถุนายน 2542 และลดลงอีกรึ้ง สรุปประชากรแทนเบียนดักแด้ *P. puparum* ในแปลงนี้มีสูงกว่าประชากรของหนอนแก้วส้ม และมีสูงเป็นช่วง ๆ คือเดือนมีนาคม เดือนมิถุนายน และเดือนสิงหาคม 2542 ในแปลงนี้ไม่พบประชากรของนวนตัวท้า *E. furcellata* ในช่วงปี 2543-2544 ประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงในเดือนมีนาคม 2543 จากนั้นจะมีจำนวนประชากรลดลงสำหรับแมลงประชากรแทนเบียนดักแด้ *P. puparum* จะสูงตลอดทั้งปีและจะสูงมากในเดือนพฤษภาคม 2543

สถานีเกษตรหลวงปางดง(แปลงรวมพันธุ์)

ผลการศึกษาประชากรของหนอนช่อนใบส้ม หนอนแก้วส้ม เพลี้ยอ่อน และแมลงศัตรูธรรมชาติ ผลการศึกษาปรากฏดังภาพที่ 15,16,17 ซึ่งพอสรุปได้ว่า ประชากรของหนอนช่อนใบส้มมีสูงในเดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคม 2543 จากนั้นจะลดลงและเพิ่มขึ้นในเดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคม 2544 สำหรับแมลงศัตรูธรรมชาติพบว่าแทนเบียนหนอนและดักแด้ *A. citricola* จะมีประชากรสูงมากในเดือนมิถุนายน 2544

ประชากรเพลี้ยอ่อนมีจำนวนสูงมากตลอดทั้งปีและมีประชากรสูงมากในช่วงเดือนกรกฎาคม 2544 สวนแมลงศัตรูธรรมชาติดินบ่ำแมลงวันดอกไม้ (Syrphid fly) มีจำนวนประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาตินิดอื่นในเดือนมิถุนายน 2544 ส่วนตัวงเต่าลายขาว *C. transversalis* จะมีจำนวนประชากรสูงกว่าแมลงศัตรูธรรมชาตินิดอื่นในเดือนธันวาคม 2544

ประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงในเดือนมิถุนายน 2544 ส่วนประชากรแทนเบียนดักแด้ *P. puparum* จะสูงในช่วงเดือนมกราคม และเดือนมีนาคม 2544 สำหรับแทนเบียนหนอน *Melalophacharop sp.* จะสูงในเดือนกรกฎาคม 2544

สถานีเกษตรหลวงปางดง(แปลงส้ม 4)

ผลการศึกษาประชากรของหนอนช่อนใบส้ม หนอนแก้วส้ม เพลี้ยอ่อน และแมลงศัตรูธรรมชาติ ผลการศึกษาปรากฏดังภาพที่ 18,19,20 ซึ่งพอสรุปได้ว่า ประชากรของหนอนช่อนใบส้มมีสูงในเดือนกรกฎาคม 2544 พบร่วมกับแทนเบียนหนอนและดักแด้ *A. citricola* และแทนเบียนหนอน *Quadrastichus sp.* เป็นแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญ

ประชากรเพลี้ยอ่อนมีจำนวนสูงมากเดือนกุมภาพันธ์ 2544 ส่วนแมลงศัตรูธรรมชาติดินบ่ำแมลงวันดอกไม้ (syrphid fly) เป็นแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญ

ประชากรหนอนแก้วส้มมีสูงในเดือนเมษายน 2544 สำหรับแมลงศัตรูธรรมชาติพบว่าแทนเบียนดักแด้ *P.puparum* เป็นแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญและพบมากกว่าแมลงศัตรูธรรมชาติชนิดอื่นและมีจำนวนประชากรจะสูงในช่วงเดือนกรกฎาคม 2544

สรุปและวิจารณ์

จากการสำรวจแมลงศัตรูส้มที่แปลงสัมมาองมูลนิธิโครงการหลวง จำนวน 6 แปลงคือ แปลงสัมที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยน้ำริน ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงขุนวาง(โป่งน้อยเก่า) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงขุนวาง(โป่งน้อยใหม่) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยโป่ง และสถานวิจัยเกษตรทดลองปางตะ(แปลงรวมรวมพันธ์และแปลงสัม 4) พบรดแมลงศัตรูธรรมชาติของแมลงศัตรูส้มมากกว่า 80 ชนิด จากการศึกษาพบว่า หนองชอนใบส้มมีแทนเบียนที่สำคัญจำนวน 4 ชนิด คือแทนเบียนหนองและดักแด้ *A. citricola* แทนเบียนหนองและดักแด้ *C. ingenuus* แทนเบียนหนอง *C. phyllocnistoides* และแทนเบียนหนอง *Quadrastichus sp.* หนองแก้วส้มมีแทนเบียนดักแด้ *P. puparum* และวนตัวท้า *E. furcellata* เป็นแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญ ส่วนเหลืออ่อนมีแมลงศัตรูธรรมชาติที่สำคัญจำนวน 4 ชนิดคือ ด้วงเต่า *M. sexmaculatus* ด้วงเต่า *Scymnus sp.* หนองแมลงวันดอกไม้ (syrphid fly) และตัวอ่อนแมลงชี้งปีกใส *C. basalis* ซึ่งโภคและวิจัตน์, 2537 ได้รายงานว่าพบแมลงศัตรูธรรมชาติของแมลงศัตรูส้มทั้ง 3 ชนิด ไว้เช่นกัน

เมื่อทำการศึกษาประชากรของแมลงศัตรูส้มและแมลงศัตรูธรรมชาติในแปลงสัมทั้ง 6 แปลง พบรดแทนเบียนหนองและดักแด้ *A. citricola* เป็นแทนเบียนหนองชอนใบสัมที่พบบ่อยและมีประชากรสูงกว่าแทนเบียนชนิดอื่น ในทุกแปลงทดลอง ซึ่งแทนเบียนชนิดนี้อาจเป็นแทนเบียนที่มีความสำคัญในการควบคุมประชากรหนองชอนใบสัมได้ แต่โภคและวิจัตน์, 2543 รายงานว่าพบแทนเบียนหนองและดักแด้ *A. citricola* และแทนเบียนหนอง *Quadrastichus sp.* เป็นแทนเบียนของหนองชอนใบสัมที่มีประชากรสูงในเขตภาคกลางของประเทศไทย จากการศึกษาป่อร์เซ็นต์การเบียนของแทนเบียนทั้ง 4 ชนิดที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงขุนวาง(โป่งน้อยใหม่) พบรดว่ามีป่อร์เซ็นต์การเบียนโดยเฉลี่ยตลอดปีมากกว่า 50 % ซึ่งเป็นป่อร์เซ็นต์การเบียนในธรรมชาติที่ค่อนข้างสูง จึงนับว่าแทนเบียนหนองชอนใบสัมนี้สามารถที่จะควบคุมประชากรของหนองชอนใบสัมได้ ซึ่งจะได้ทำการศึกษาหาแนวทางในการเพาะเลี้ยงแทนเบียนเหล่านี้เพื่อที่จะนำไปใช้ควบคุมหนองชอนใบสัมโดยชีววิธีต่อไป

จากการศึกษาประชากรหนองแก้วสัมน้ำพบว่า ประชากรหนองแก้วสัมที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงบุน
วงศ์ (โป่งน้อยใหม่) มีสูงเกือบตลอดทั้งปีเมื่อศึกษาเปอร์เซ็นต์การเบี่ยงของแต่นเป็น *P. puparum* ที่ศูนย์พัฒนา
โครงการหลวงบุนวงศ์ (โป่งน้อยใหม่) พบว่ามีเปอร์เซ็นต์การเบี่ยงสูงตลอดทั้งปีนับว่าแต่นเบี่ยงชนิดนี้มีบทบาทที่
สำคัญในการควบคุมประชากรของหนองแก้วสัม ส่วนแปลงสัมที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทั้ง 4 แปลง พบว่า
ประชากรดักเดือนหนองแก้วสัมมีต่ำกว่าประชากรของหนองแก้วสัม *P. puparum* และจะพบประชากรของมวนตัว
ห้า *E. furcellata* ด้วย ถึงแม้ว่าจะพบประชากรของมวนตัวห้าห้าน้อยแต่มวนชนิดนี้เป็นแมลงศัตรูธรรมชาติที่มีบทบาท
สำคัญในการกำจัดหนองแก้วสัม เพราะมวนชนิดนี้เป็นมวนที่ชอบกินหนองทุกชนิดเป็นอาหาร (วิรัตน์ และ โภศด,
2532) สำหรับสาเหตุที่พบประชากรมวนตัวห้าในปริมาณน้อยอาจเนื่องมาจากประชากรของหนองแก้วสัมหรือ
หนองศัตรูสัมชนิดต่างๆ ซึ่งเป็นอาหารของมวนมีน้อยลงหลังจากปลดปล่อยมวนตัวห้าไปแล้ว แสดงให้ว่ามวนตัว
ห้ามีประสิทธิภาพดีในการควบคุมแมลงศัตรูพืชในสภาพไร่

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ทั้งมวนตัวห้า *E. furcellata* และแต่นเบี่ยงดักแด้ *P. puparum* เป็นแมลงศัตรู
ธรรมชาติที่สำคัญของหนองแก้วสัมที่สามารถควบคุมประชากรของหนองแก้วสัมให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิด²
ความเสียหายได้ นอกจากนั้นแมลงศัตรูธรรมชาติทั้ง 2 ชนิดนี้ยังสามารถเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการได้ในปริมาณที่
มากเพียงพอต่อการนำไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย จากการศึกษาประชากรเพลี้ยอ่อนในแปลงสัมทั้ง 6 แปลง พบว่า³
เพลี้ยอ่อนมีประชากรค่อนข้างสูงในทุกแปลง แต่จะพบว่าเพลี้ยอ่อนมีแมลงศัตรูธรรมชาติหลากหลายชนิดที่อยู่ควบคุม⁴
ประชากรอยู่ ซึ่งเมื่อประชากรของเพลี้ยอ่อนสูงขึ้นประชากรของแมลงศัตรูธรรมชาติทั้ง 3 ชนิดจะมีสูงขึ้นตามไป
ด้วย ถึงแม้ว่าประชากรของเพลี้ยอ่อนจากการศึกษาจะมีสูงแต่ก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ต้นสัม

สำหรับการดำเนินการควบคุมแมลงศัตรูสัมโดยชีววิธีนี้ สถานีวิจัยเกษตรหลวงปางเคดได้เพาะเลี้ยงแมลง
ศัตรูธรรมชาติเพื่อใช้ในการควบคุมแมลงศัตรูสัมจำนวน 4 ชนิด (ตารางที่ 3) โดยในช่วงปีแรกของการดำเนินงาน
คือ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึง กันยายน 2544 ได้ทำการเพาะเลี้ยงแมลงศัตรูธรรมชาติจำนวน 3 ชนิดคือ มวนตัวห้า
E. furcellata มวนตัวห้า *A. spinidens* และแต่นเบี่ยงดักแด้ *P. puparum* ในปี 2542 ได้เพาะเลี้ยงแมลงศัตรูธรรมชาติ
เพิ่มอีก 1 ชนิดคือ มวนเพชรมาต *Sycanus sp.* และในปี 2543 ได้เพาะเลี้ยงแมลงศัตรูธรรมชาติเพิ่มอีก 1 ชนิดคือ⁵
ด้วงเต่าลายหยก *Menochilus sexmaculatus* ซึ่งสามารถเพาะเลี้ยงได้ในปริมาณมากพอต่อการนำไปใช้ประโยชน์

แมลงศัตรูธรรมชาติเหล่านี้เมื่อทำการเพาะเลี้ยงแล้วได้นำไปปลดปล่อยยังแปลงสัมต่าง ๆ และไม่ผลและ
ผักชนิดอื่น ๆ ของมูลนิธิโครงการหลวง เพื่อเป็นการควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยชีววิธี ซึ่งเมื่อทำการปลดปล่อยแล้วก็
ได้ทำการติดตามประเมินผลหลังจากปลดปล่อยแมลงศัตรูธรรมชาติเหล่านี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

โภศด เจริญสม และ วิวัฒน์ เสือสะօาค. 2537. ศัตtruธรรมชาติของแมลงศัตรุพืชในประเทศไทย. เอกสาร พิเศษฉบับที่ 6. ศูนย์วิจัยควบคุมศัตรุพืชโดยชีวนทรีย์แห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 144 น.

โภศด เจริญสม วิวัฒน์ เสือสะօาค อรพวรรณ เกินอายา และจุฑากิจพย์ เพิ่มนิยมกิจ. 2543. ศัตtruธรรมชาติ ของหนอนชนิดในสัม *Phyllocnistis citrella* Stainton (Lepidoptera: Phyllocnistidae) ในเขต ภาคกลางของประเทศไทย. รายงานผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการประจำปี 2543. ศูนย์วิจัย ควบคุมศัตรุพืช โดยชีวนทรีย์แห่งชาติ. วันที่ 28-30 มิถุนายน 2543. 12 น.

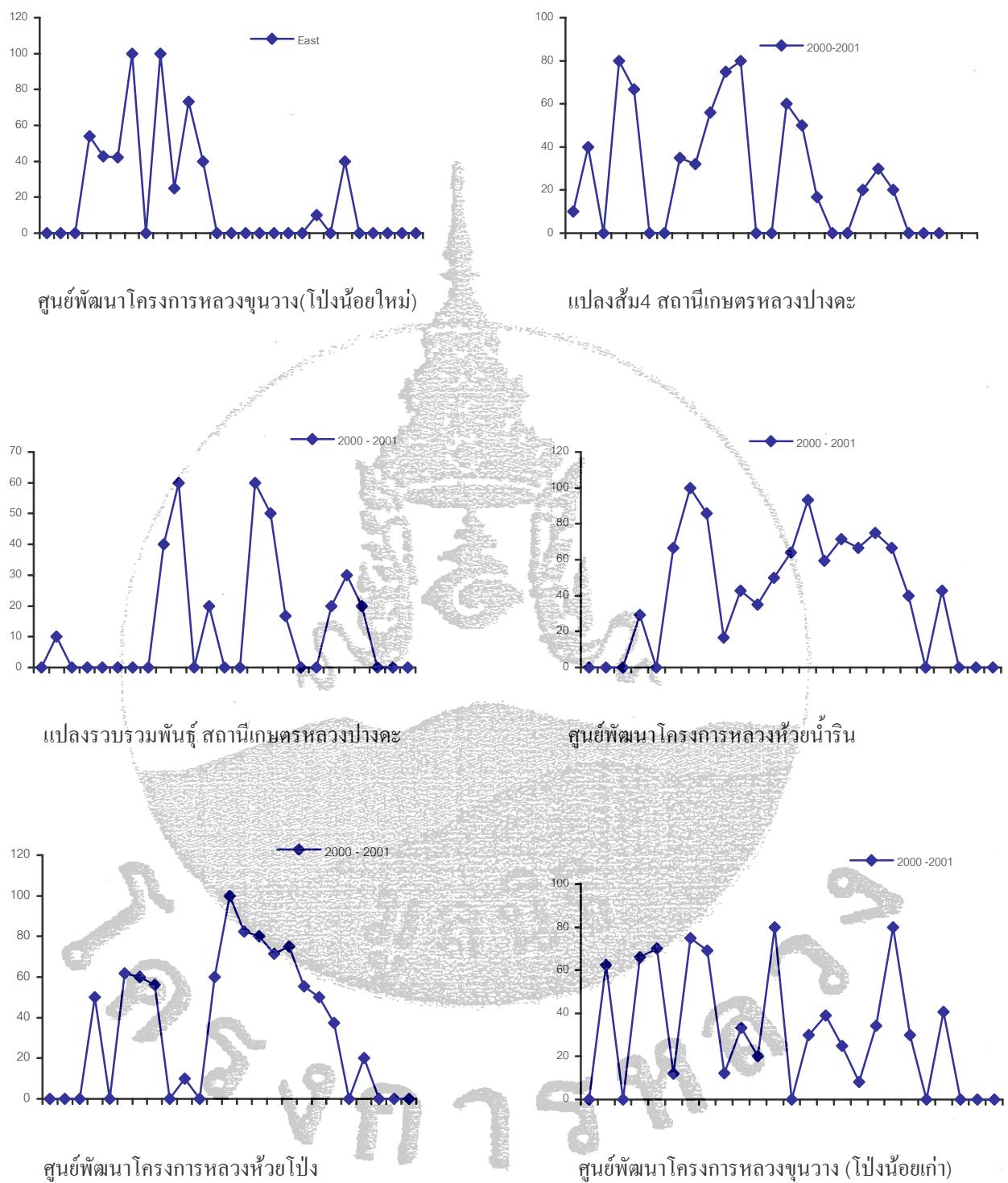
วิวัฒน์ เสือสะօาค และ โภศด เจริญสม. 2532. รายงานการวิจัย: การใช้มวนตัวทำ *Eocanthecona furcellata* (Wolff) (Hemiptera: Pentatomidae) เพื่อเป็นการควบคุมแมลงศัตรุลงทะเบี่งโดยชีวนทรีย์ ในสภาพไร่. 85 น.

Charernsom, K. 2001. Electronic Publication no. 22. UPDATE INECTS OF THILAND: Natural Enemies of Agricultural Pests. (Kosol CD-ROM 22). Department of Entomology, Faculty of Agriculture, Kasetsart University.

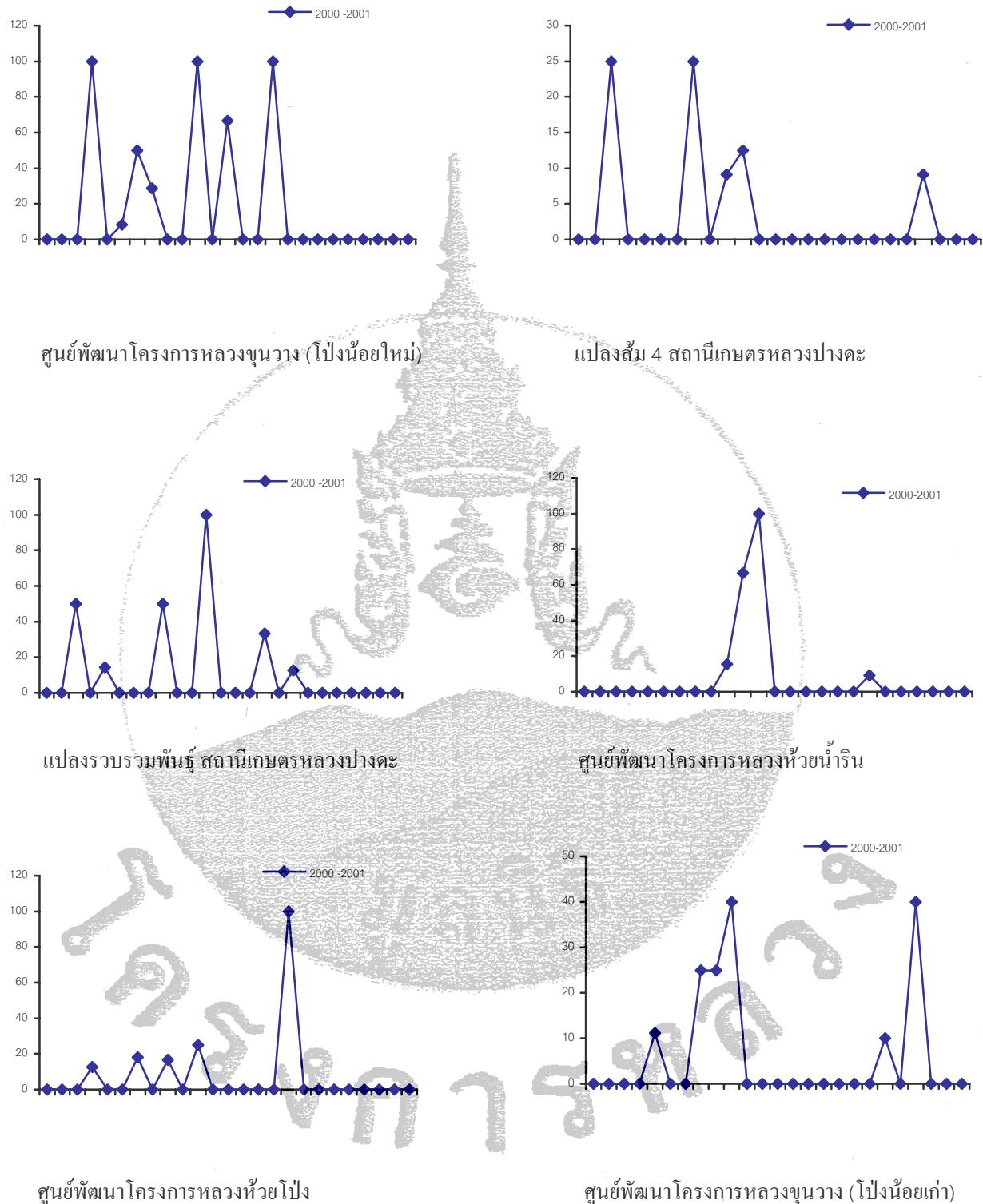
Charernsom, K. 2001. Electronic Publication no. 35. UPDATE INECTS OF THILAND: Pest Management in Citrus. (Kosol CD-ROM 35). Department of Entomology, Faculty of Agriculture, Kasetsart University.

Charernsom, K. 2001. Electronic Publication no. 74. UPDATE INECTS OF THILAND: Temperate Fruit Pests. (Kosol CD-ROM 74). Department of Entomology, Faculty of Agriculture, Kasetsart University.

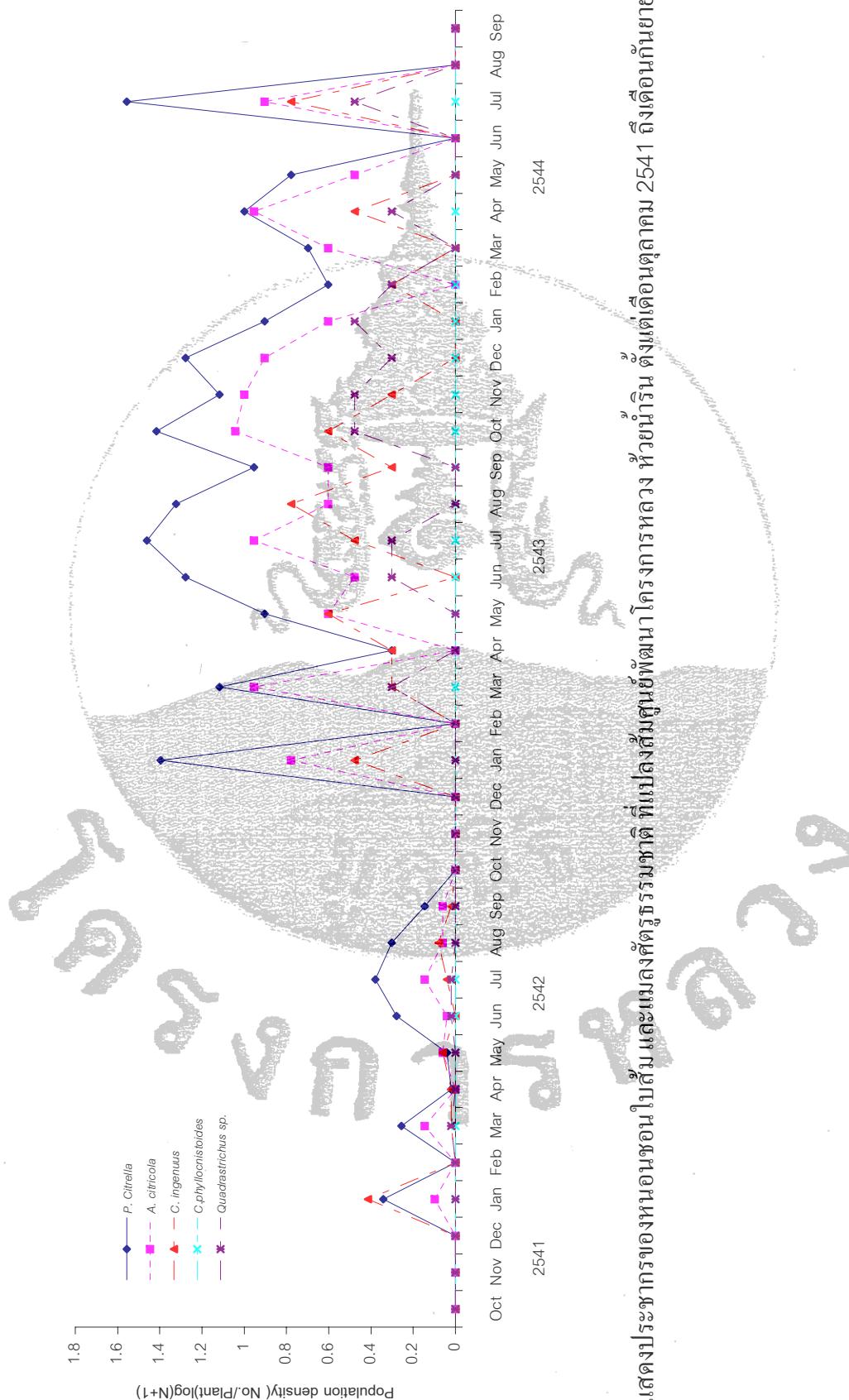

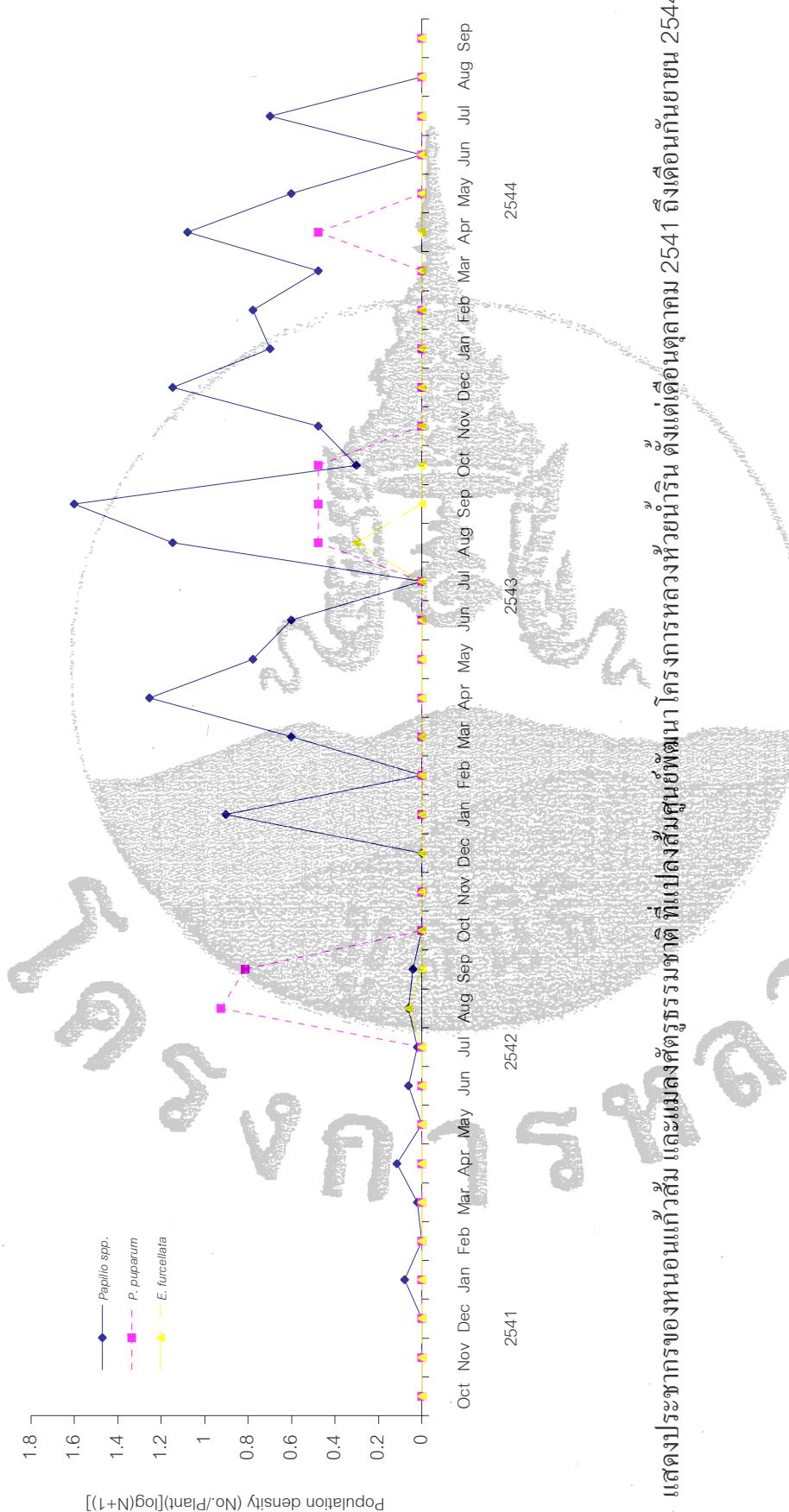
ภาพที่ 1 กราฟแสดงเปอร์เซ็นต์การเบี้ยน (%parasitization) ของแทนเบียนหนอนชอนในส้ม *Phyllocnistis citrella* ที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงชุมทาง (โป่งน้อยใหม่) สถานีเกษตรหลวงปางเค ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยน้ำริน ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยโป่งและศูนย์พัฒนาโครงการหลวงชุมทาง (โป่งน้อยเก่า)

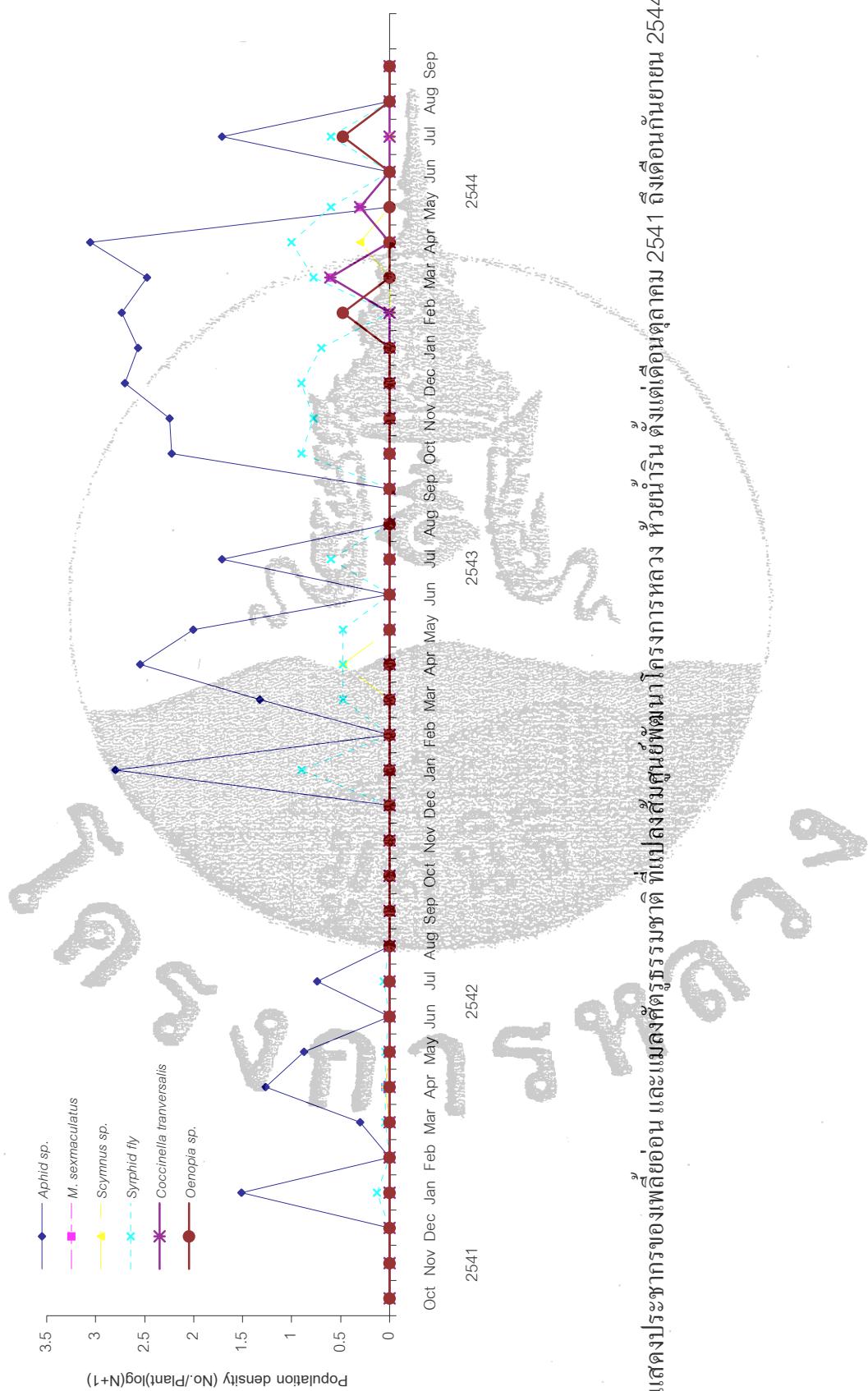
ภาพที่ 2 กราฟแสดงเปอร์เซ็นต์การเมี้ยน (%parasitization) ของแตนเมี้ยนหนอนแก้วสัม *Pteromalus puparum* ที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงชุมชน (ปีงบประมาณใหม่) สถานีเกษตรหลวงปางเคดะ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวยน้ำริมน้ำ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหัวยีปีงและศูนย์พัฒนาโครงการหลวงชุมชน (ปีงบประมาณเก่า)

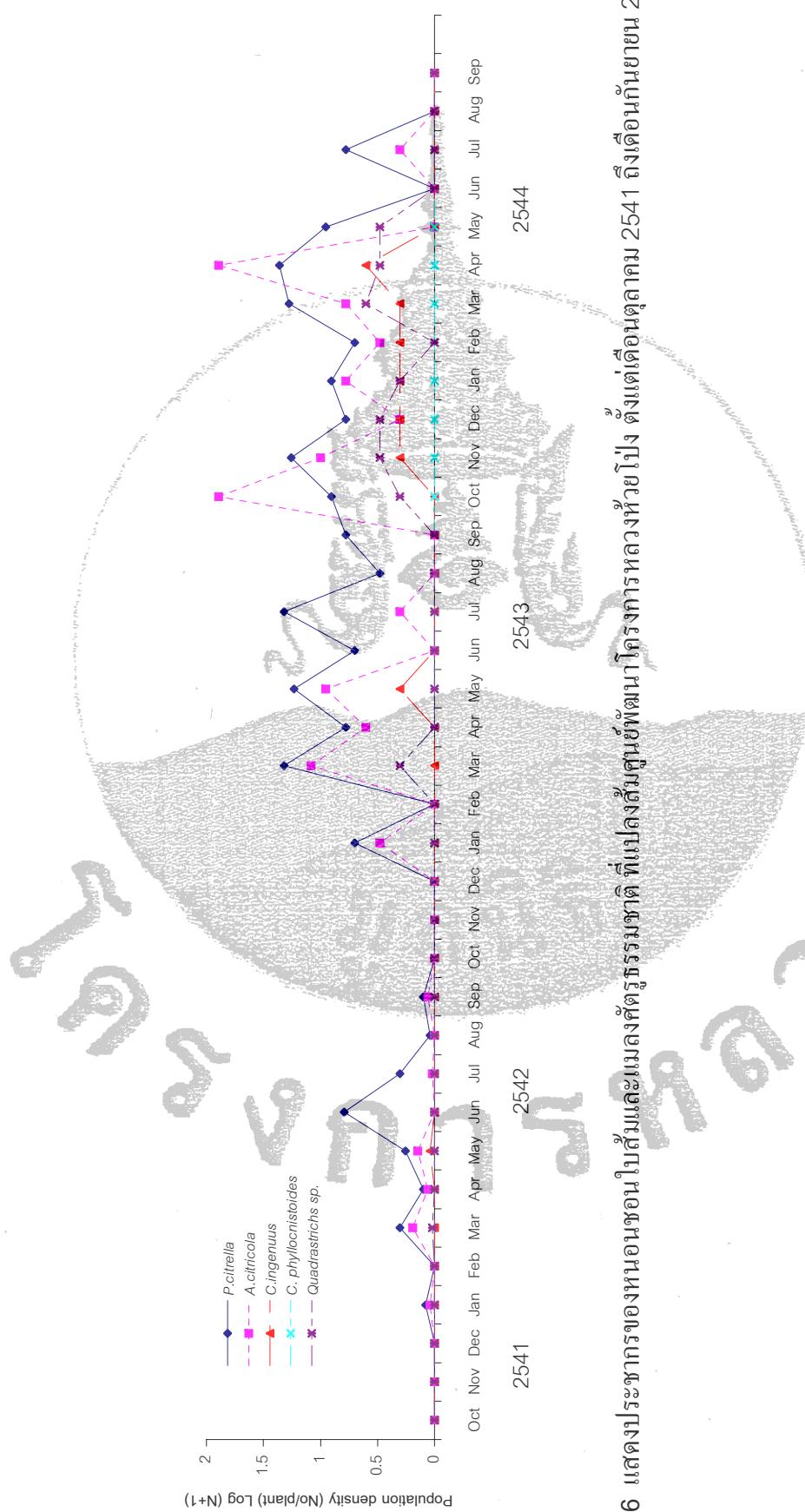
ภาพที่ 3 แสดง progression ของอนุชนมณฑลในสิ่งแวดล้อมต้นรุขรวมชาติ ที่เปลี่ยนสีตามฤดูกาลพัฒนาโครงการหลวง ทวายเริ่น ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2544

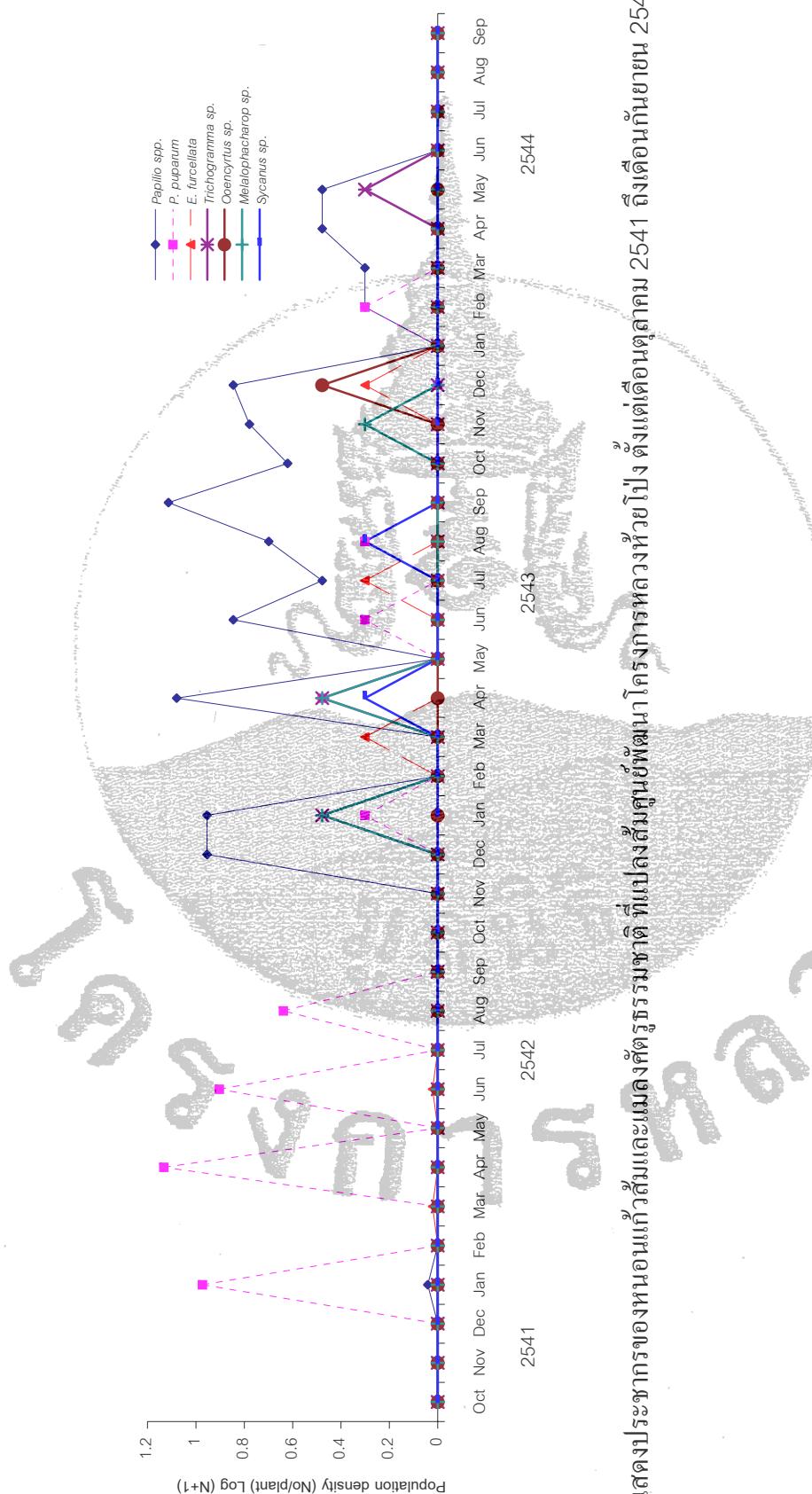
ภาพที่ 4 แสดงกราฟการของหนอนแห้งตัวอ่อน ตลอดจนแมลงศัตรูธรรมชาติ ที่บดังส่วนที่อยู่พืชนาโภคจากการห่อวงหัวย่านริบบิน ตั้งแต่เดือนกันยายน 2541 ถึงเดือนกันยายน 2544

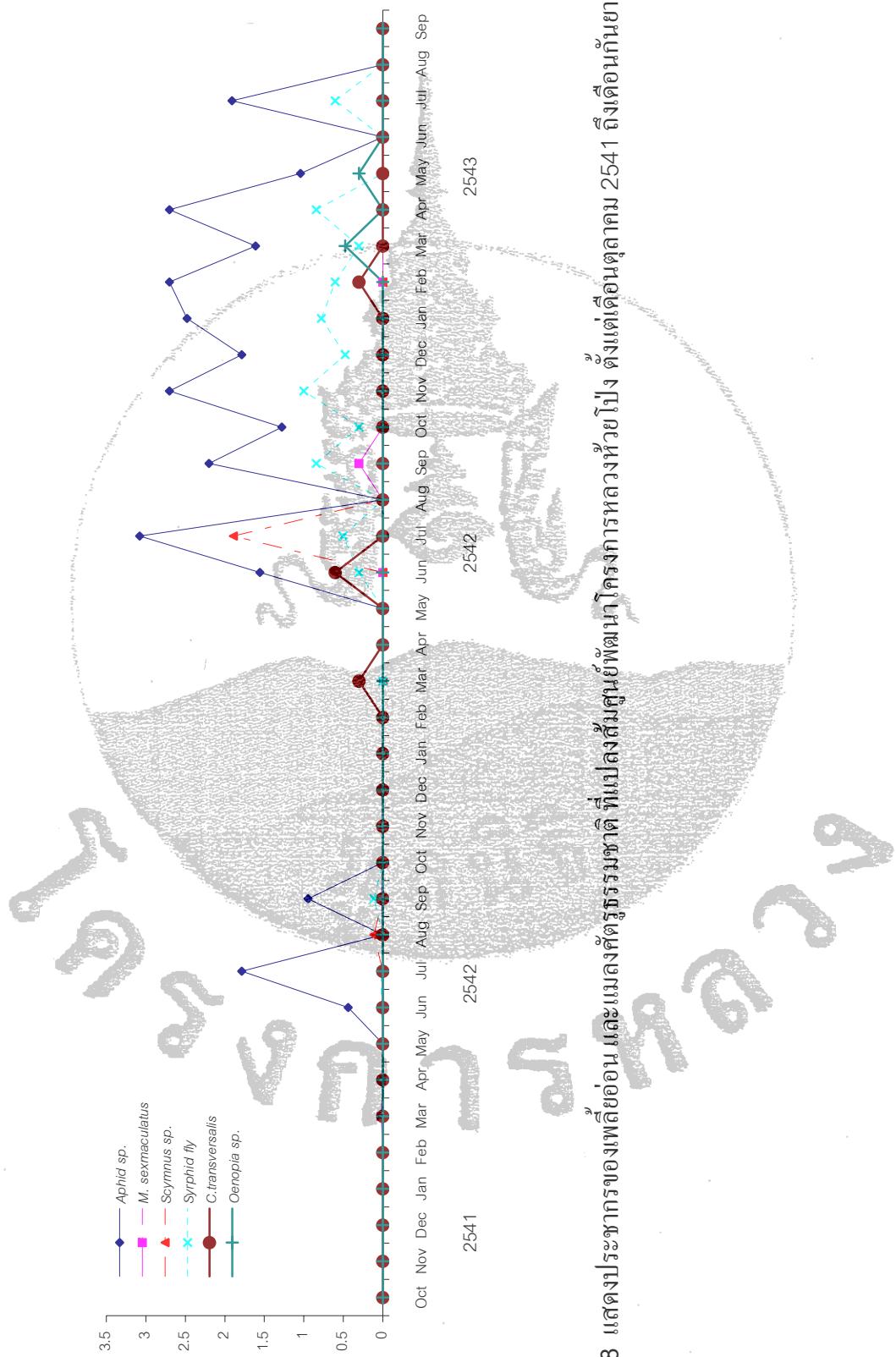
ภาพที่ 5 เสด็จประชาราชของเพลี้ยอ่อน และแมลงศัตรูธรรมชาติ ที่เบ่งบานพัฒนาโครงการหลวง หัวหน้าริบบิ้น ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2544

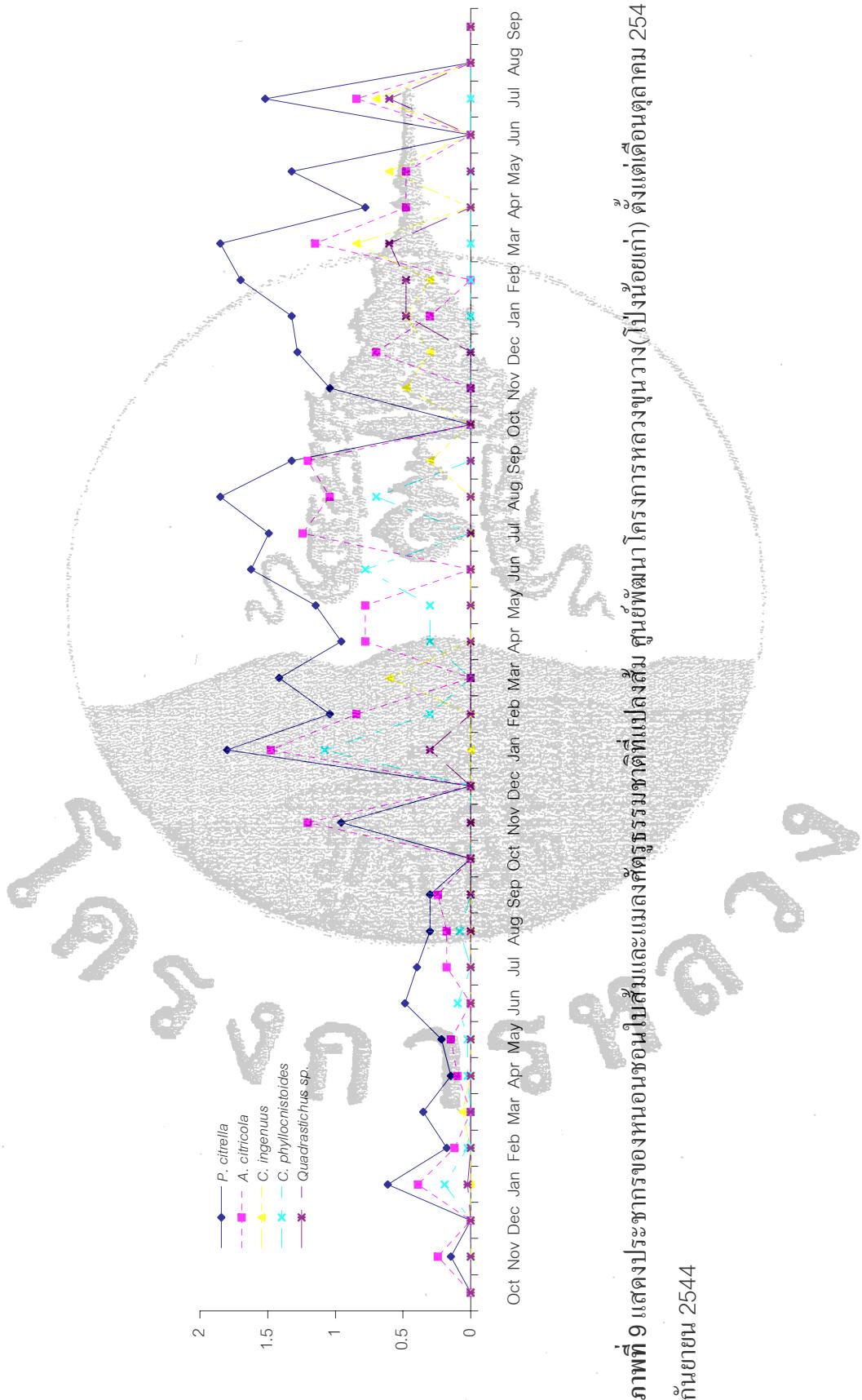
ภาพที่ 6 แสดงรูปกราฟของหนอนใบส้มและแมลงศัตรูธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงตามการห่วงโซ่ทางไป ցังแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2544

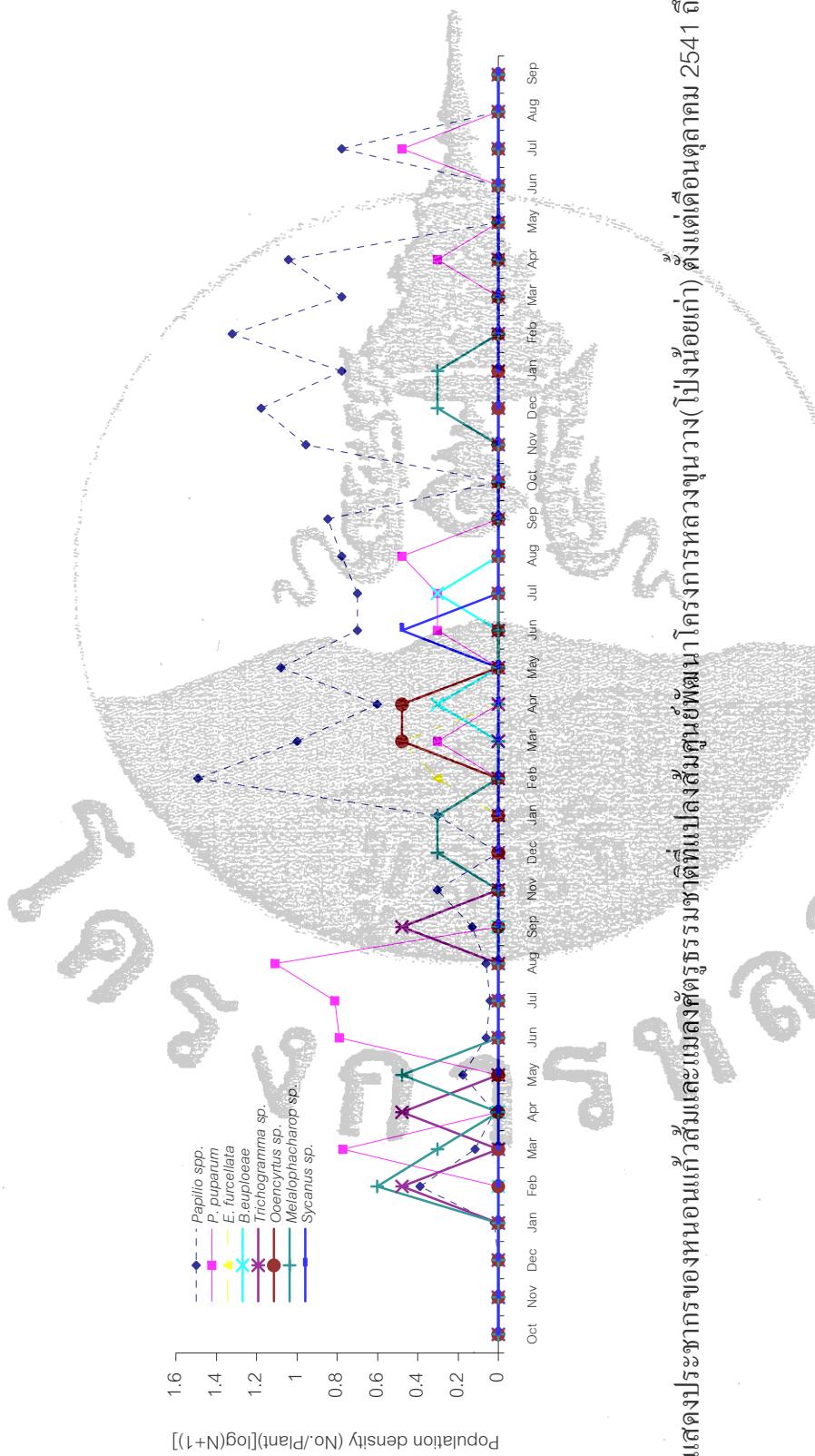
ภาพที่ 7 เมตรังประชารุของหนอนแก้วต้มศูนย์พัฒนาโครงสร้างทางท้องป่อง ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2544

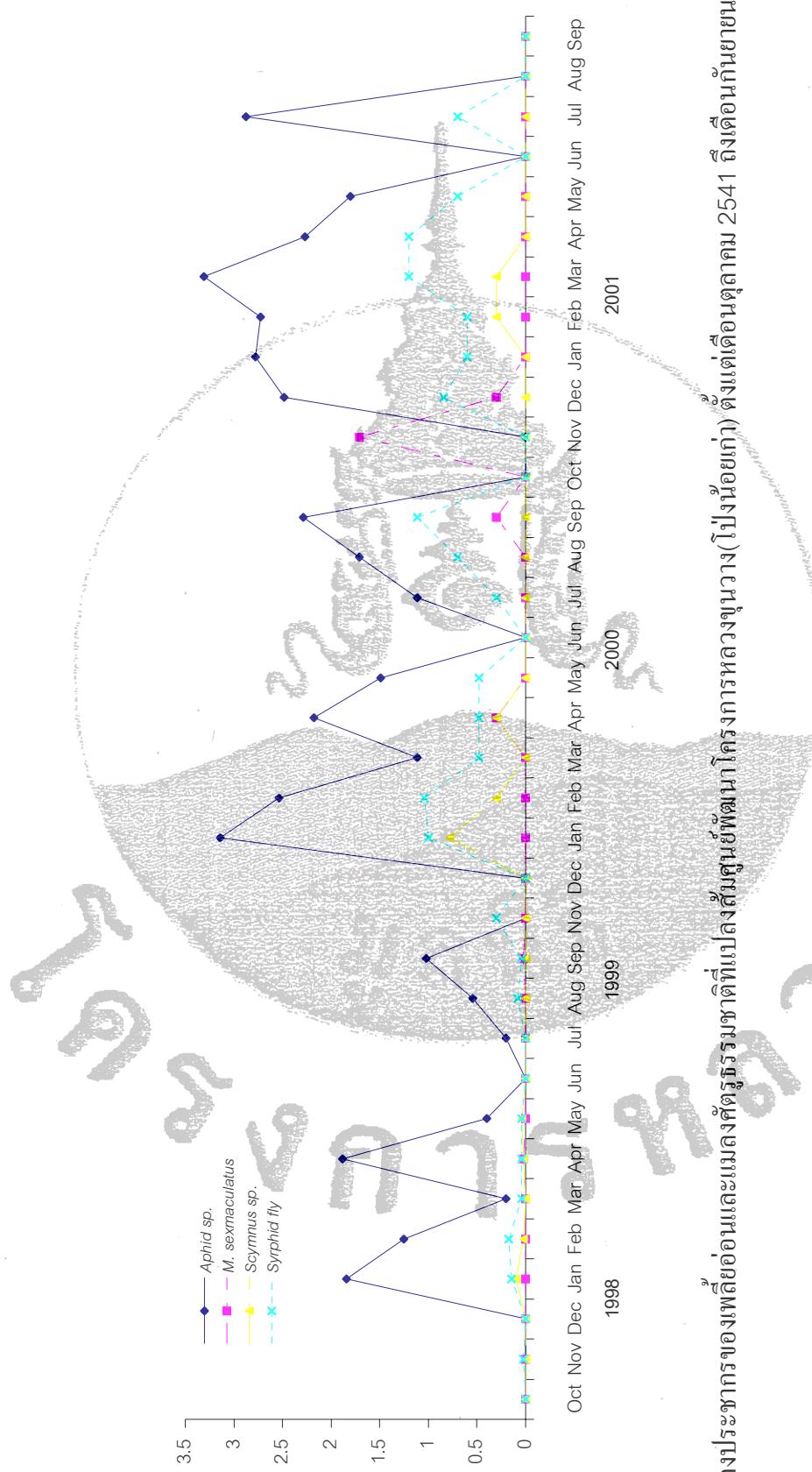
ภาพที่ 8 แสดง progressionของเพลี้ยอ่อน และแมลงศัตรูธรรมชาติที่เปลลส์เมญพัฒนา โครงการหลวงหัวหอย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๑

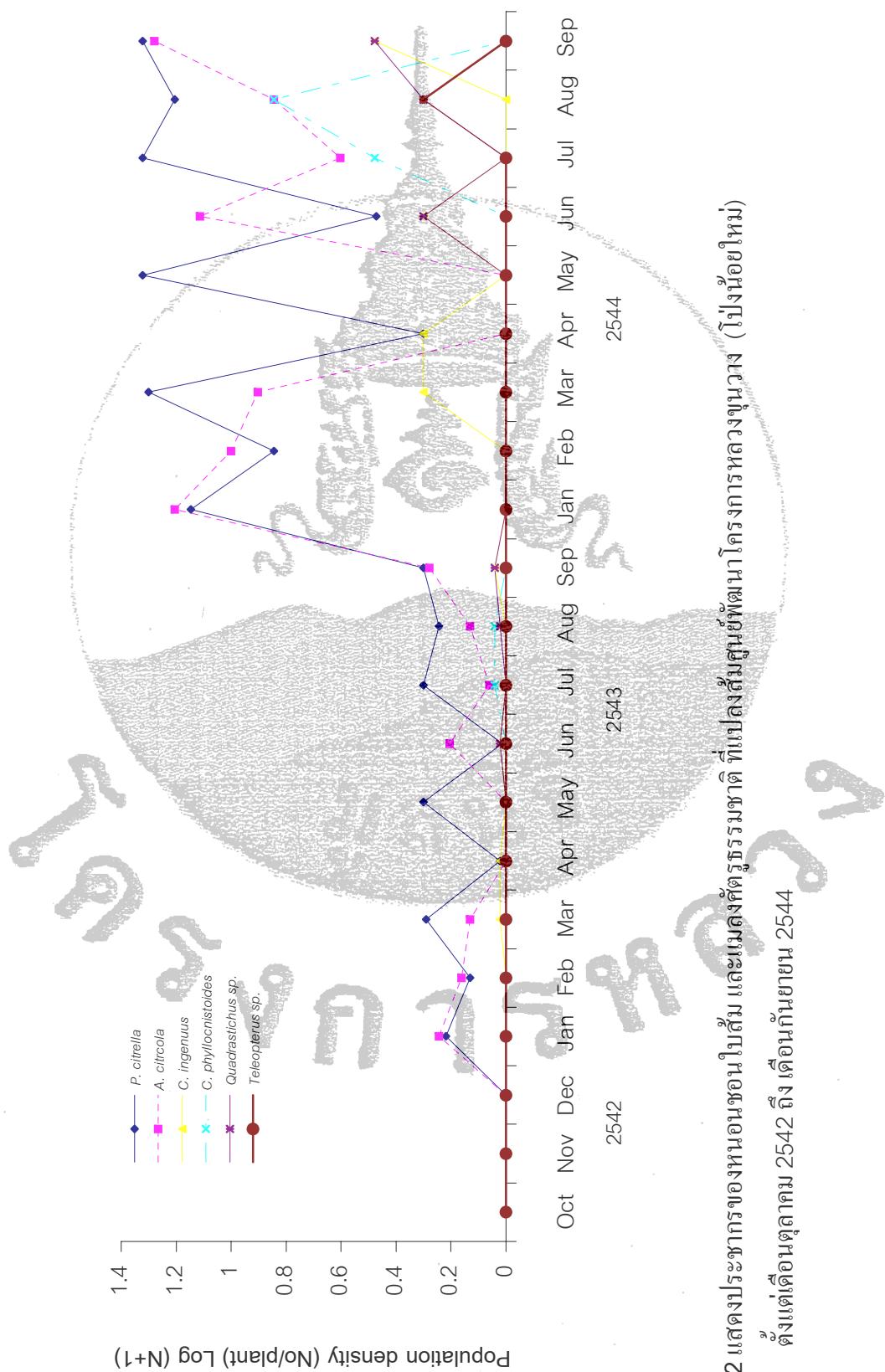
ภาพที่ 9 แสดงปริมาณของน้ำหนอนในสวนและแมลงศัตรูธรรมชาติที่ปลูกเช่น คุณพ่อกวน ในการทดสอบความชื้นของดิน ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2544

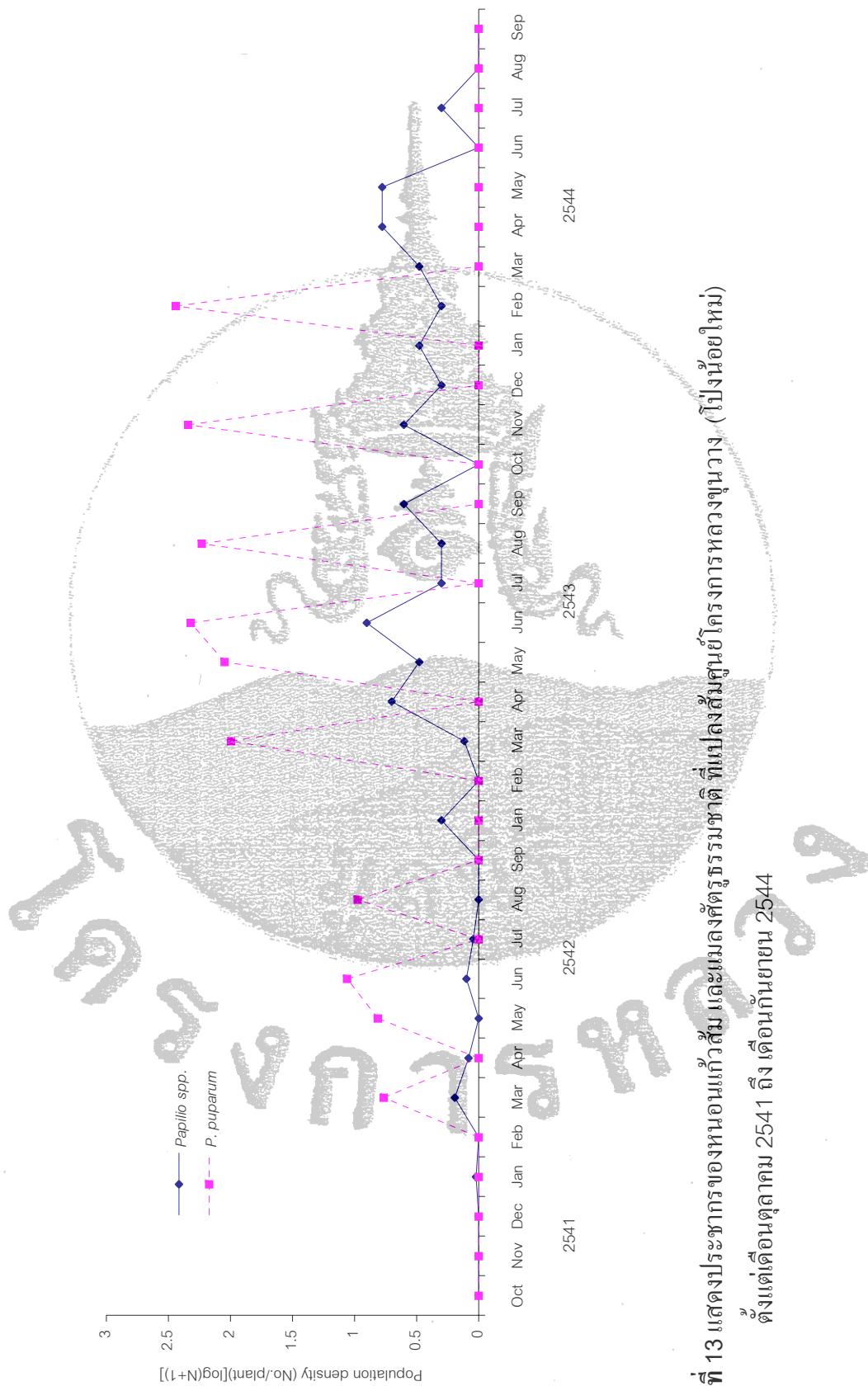
ภาพที่ 10 แสดงโรงเรือนของพืชและจำนวนตัวผู้ในช่วงฤดูร้อนของปี พ.ศ. 2541 ที่บ้านหนองตุ่นตาก (บ้านหนองน้ำ) ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน

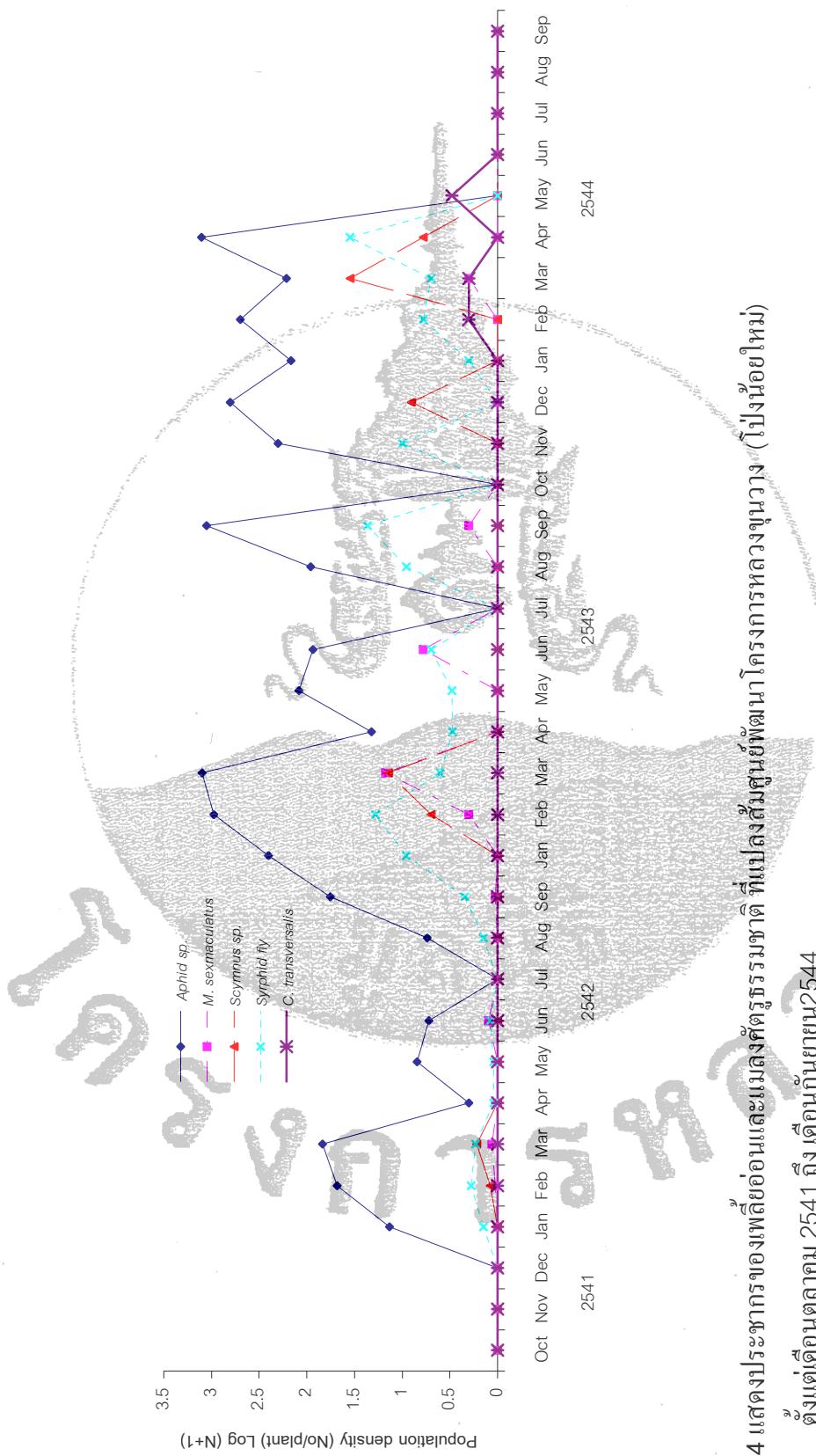

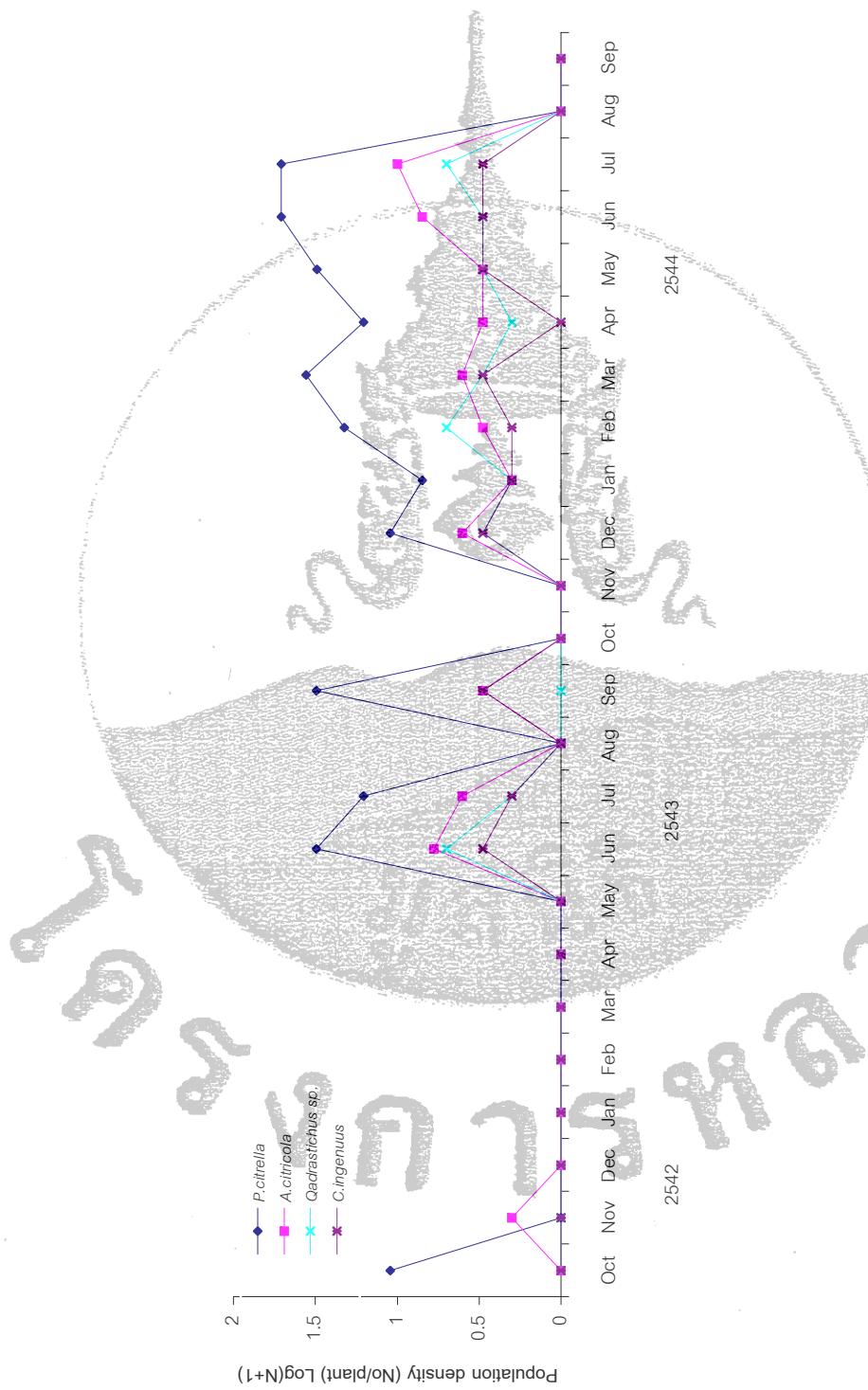
ภาพที่ 11 การเปลี่ยนแปลงของแมลงศัตรูธรรมชาติที่แปลงสภาพใหม่เพื่อมาต่อสู้กับแมลงศัตรูธรรมชาติที่มีการหยอดน้ำ (ปีหน่อยๆ) ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2544

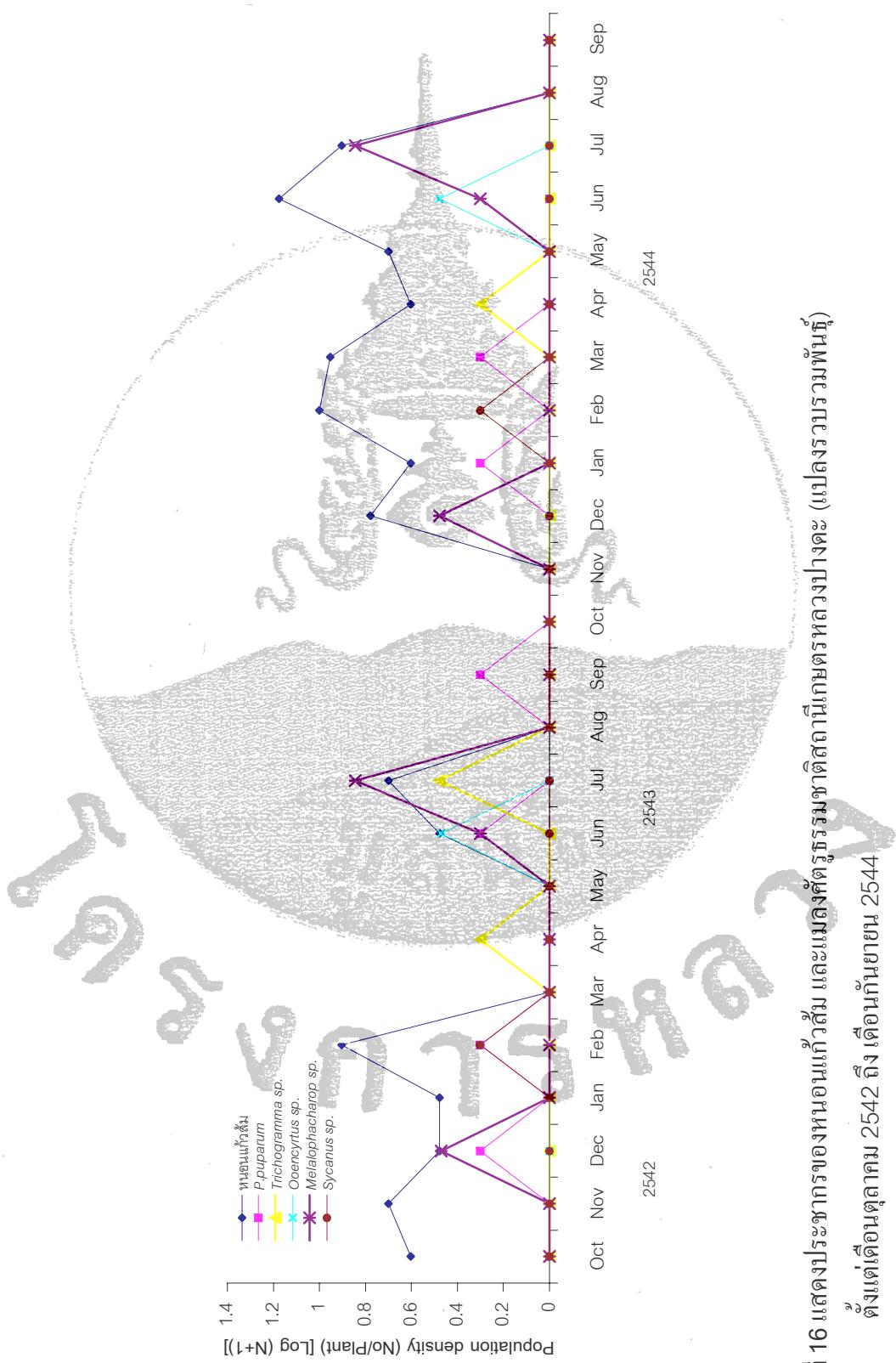
กราฟที่ 12 การติดตามจำนวนประชากรของศัตรูพืชในสวนส้ม แหลมฉบัง สำนักงานมาตรฐานสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ ที่แหลมฉบัง สำนักงานมาตรฐานสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ ประเทศไทย (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔)
ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๔๔

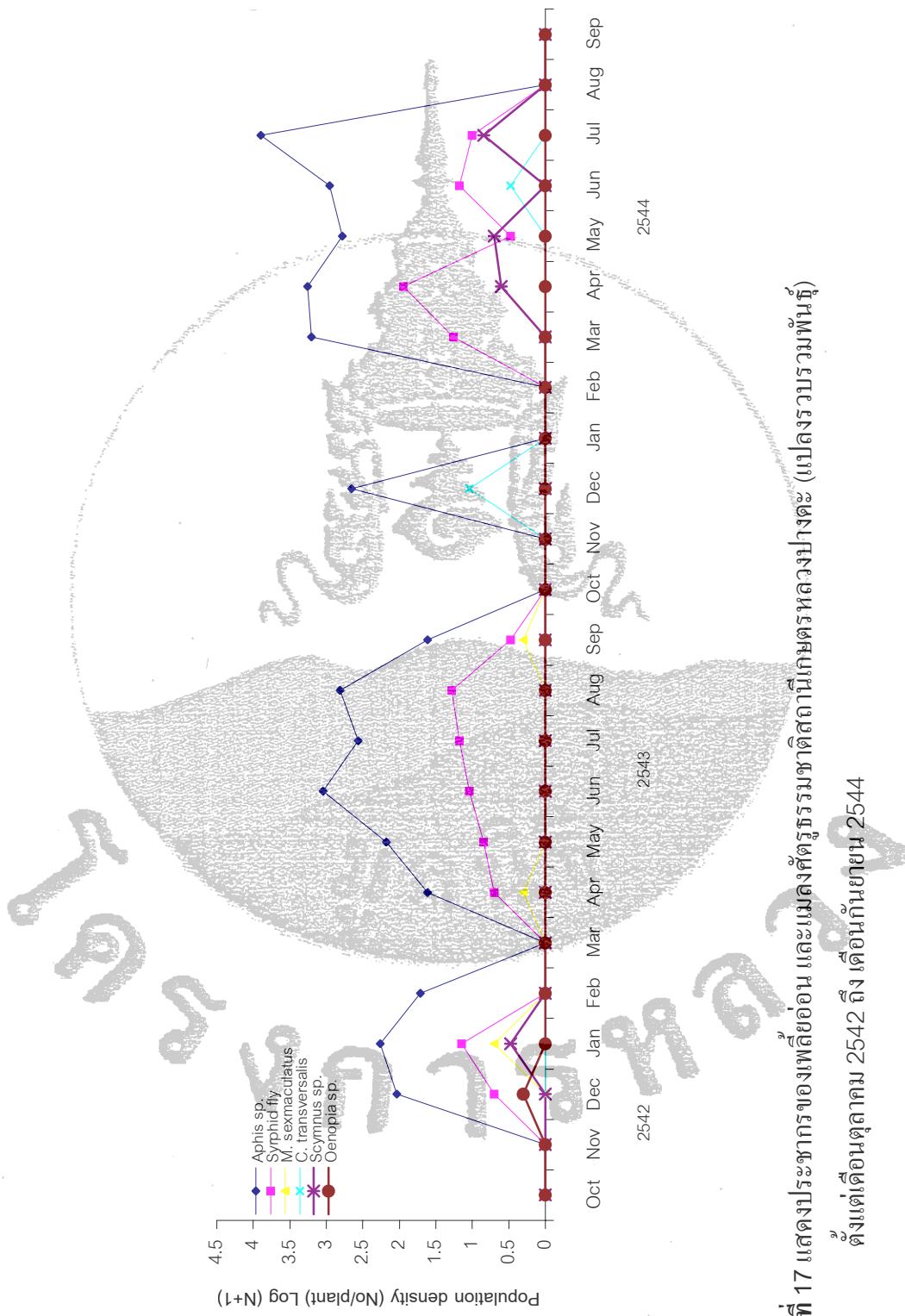

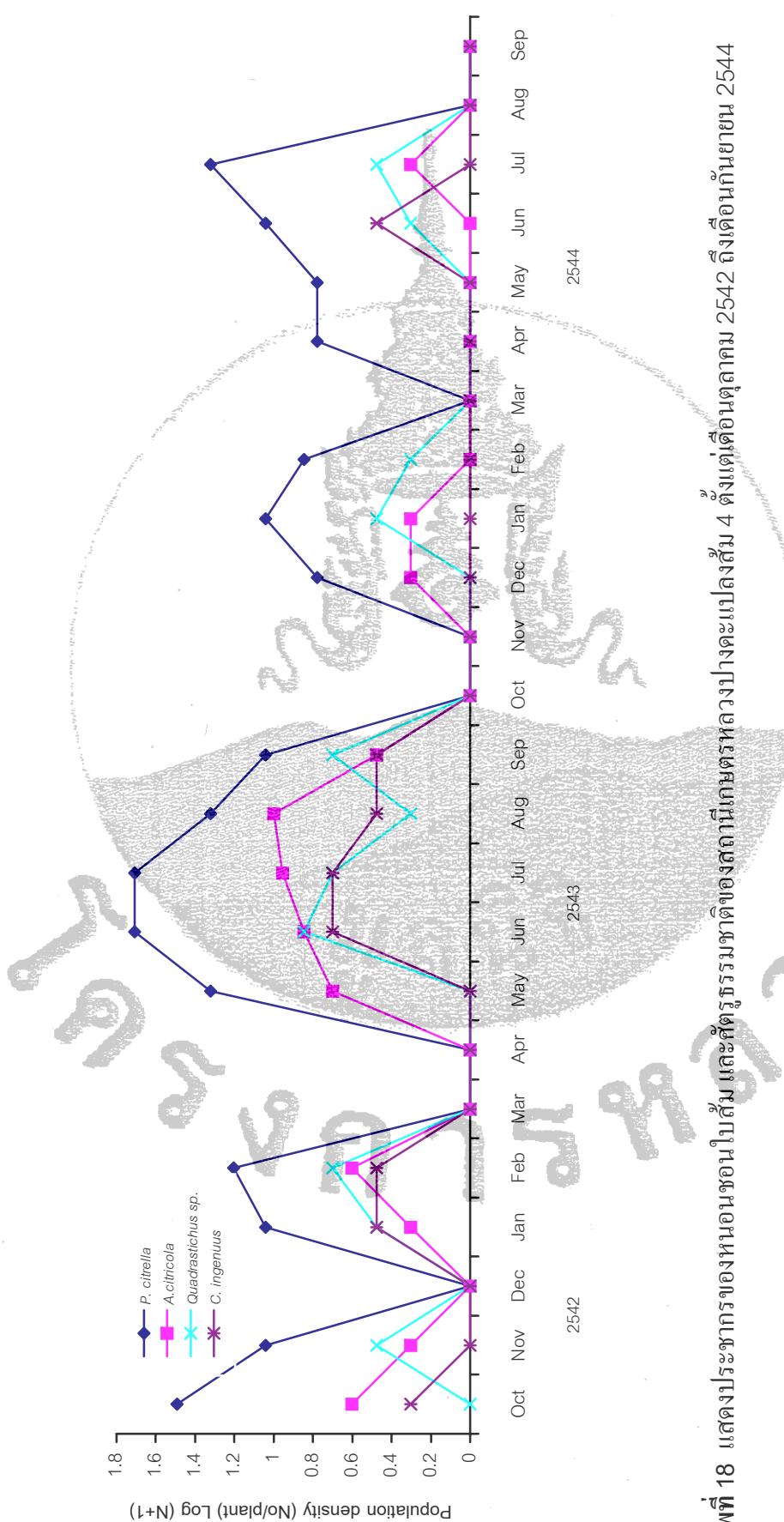

ภาพที่ 15 แสดงปรับะทางของหนอนอมช่อนในสวนและแมลงศัตรูธรรมชาติสถาณ์เกษตรกรชาวภาคตะวันออก (แปลงร่วนพืช)
ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2542 ถึงเดือนกันยายน 2544

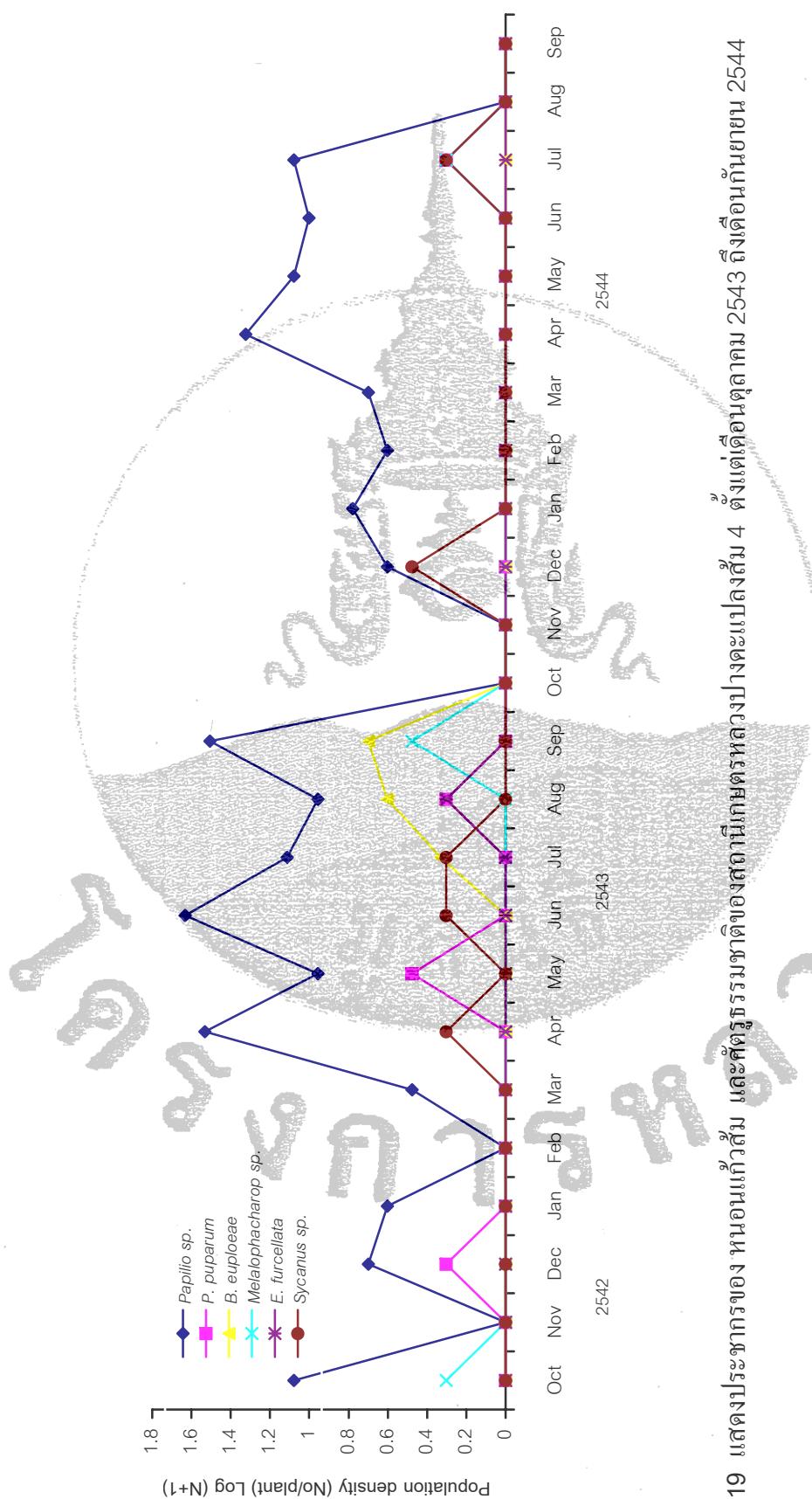

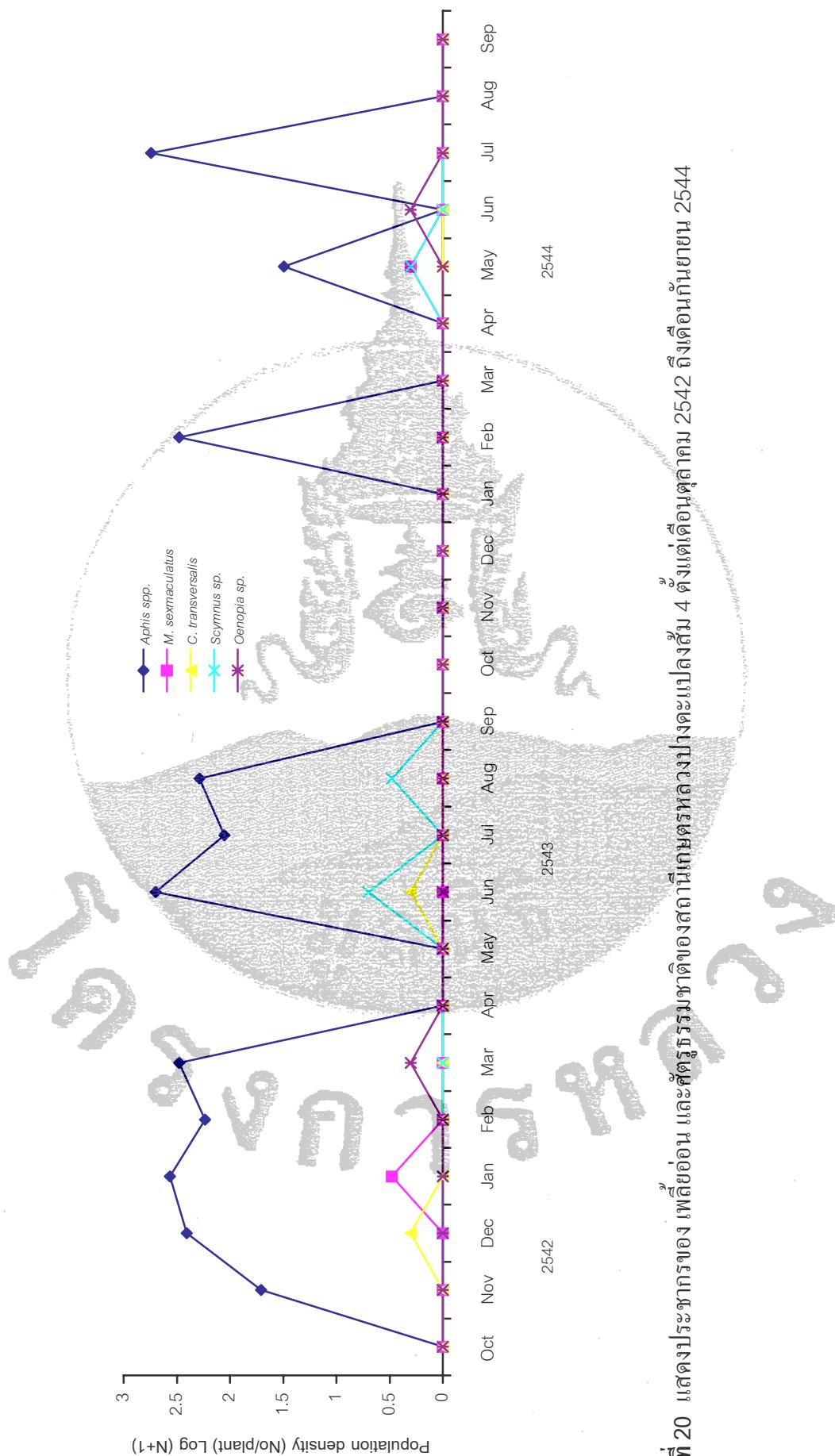
ภาพที่ 17 แสดงปริมาณของแมลงศัตรูธรรมชาติสถาบันเกษตรทดลองปางมะดะ (ยาคลองราเวร์พันธุ์)
ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2542 ถึง เดือนกันยายน 2544

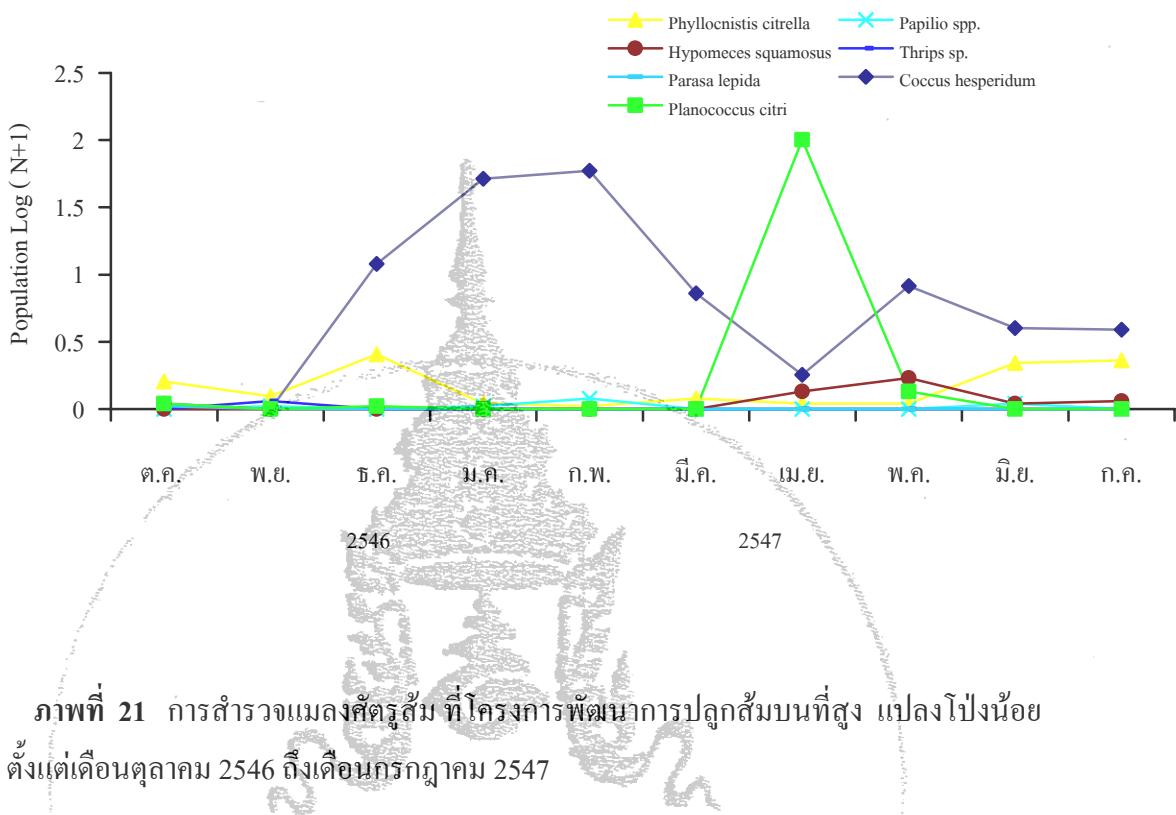
ภาพที่ 18 เมตรilog ประชากรของหนอนช่อนใบส้ม และตัวตูนญรมชาติของงดูท่านภัยตระห躬งาคงแห้ง 4 ต่อเดือนตุลาคม 2542 ถึงเดือนกันยายน 2544

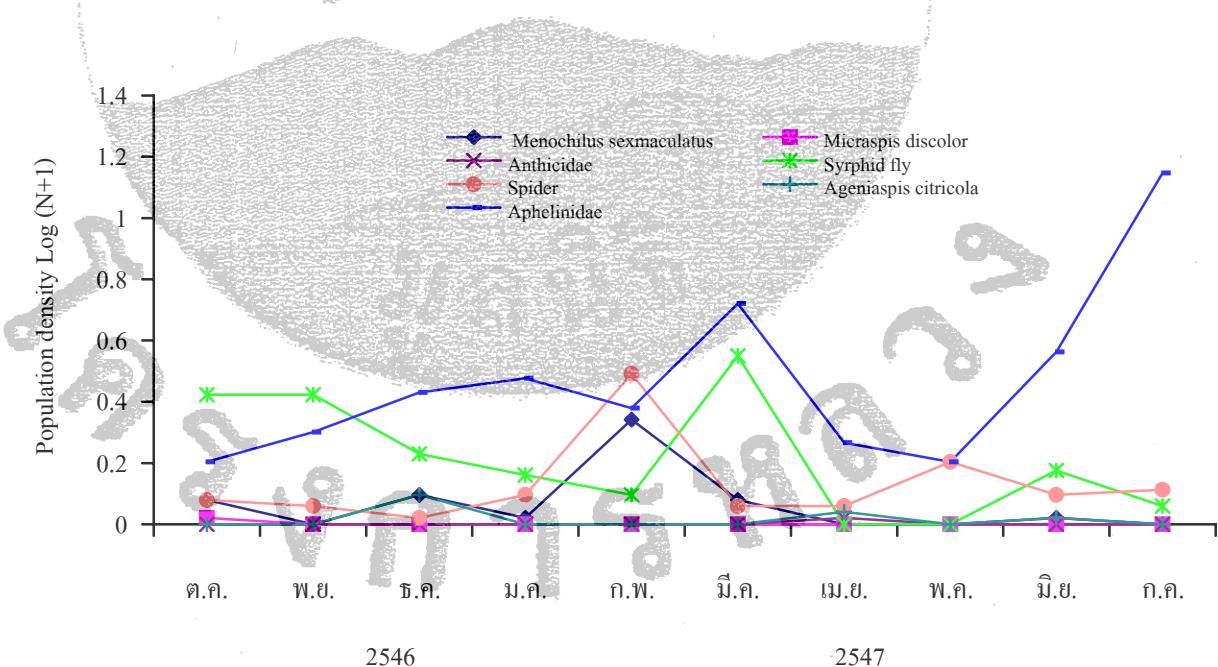
ภาพที่ 19 เมตรดงประชากวงของ พนอนแก้วส้ม และพันธุ์รุ้งรอมมาติบองสกานีเกษตร์วัฒนาภูงดงเปลงส้ม 4 ต่อเม็ดต่อนตุตตาม 2543 ถึงเดือนกันยายน 2544

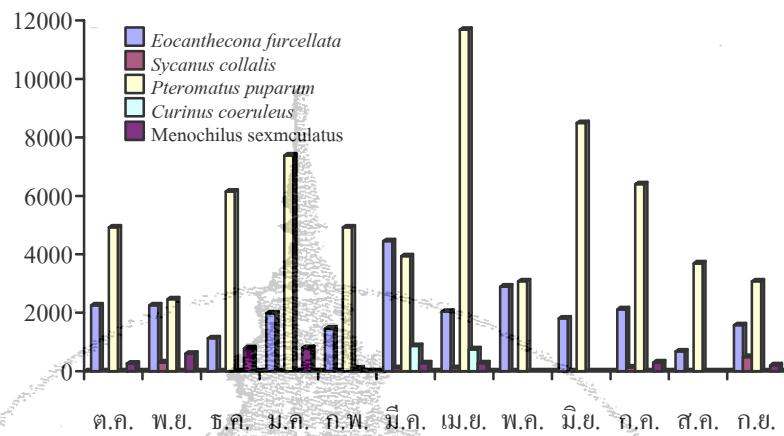
ก้าวที่ 20 | จังหวัดเชียงใหม่ | 099-744-4254 | 099-744-2544

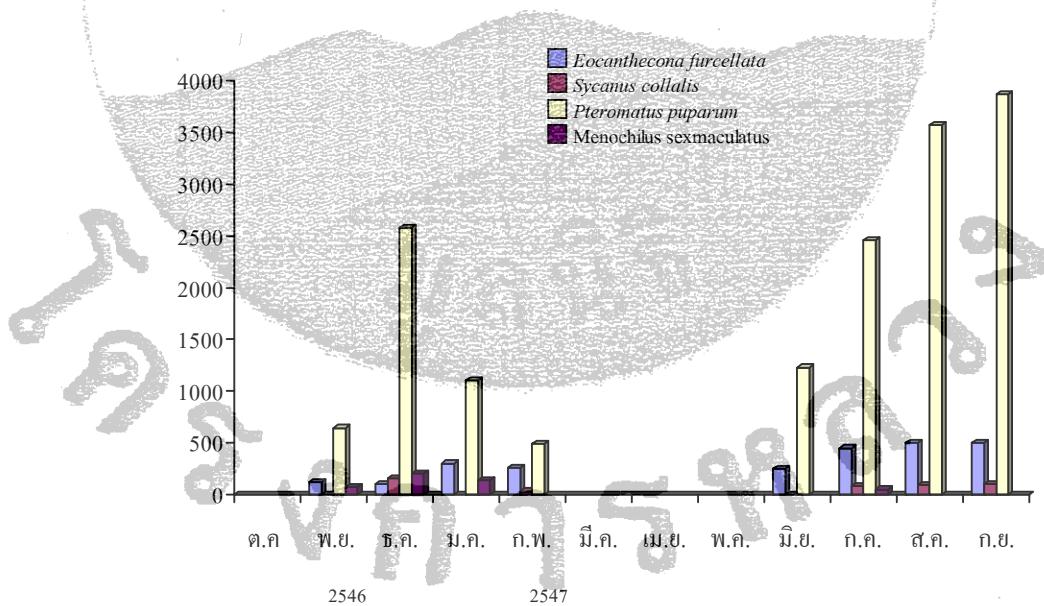
ภาพที่ 21 การสำรวจแมลงศัตรูส้ม ที่โครงการพัฒนาการปลูกส้มบนที่สูง แปลงโป่งน้อย เก่า ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม 2547

ภาพที่ 22 การสำรวจแมลงศัตรูธรรมชาติของศัตรูส้ม ที่โครงการพัฒนาการปลูกส้มบนที่สูง แปลงโป่งน้อยเก่า ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2546 ถึงเดือนกรกฎาคม 2547

ภาพที่ 23 การเพาะเลี้ยงแมลงศัตรูธรรมชาติ ที่สถานีเกษตรหลวงปางเคด ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2546 ถึงเดือนกันยายน 2547

ภาพที่ 24 การปลดปล่อยแมลงศัตรูธรรมชาติ ที่แปลงส้มโป่งน้อย ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2546 ถึงเดือนกันยายน 2547

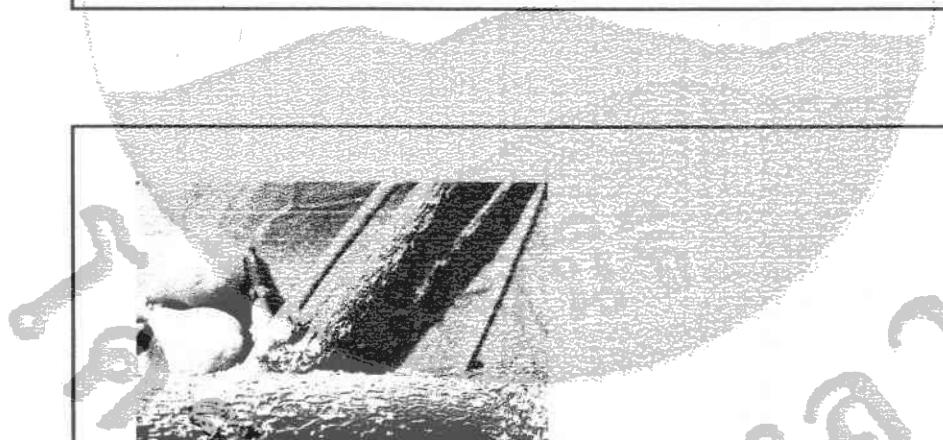
เพลี้ยหอยและเพลี้ยแป้งส้มชนิดต่างๆ

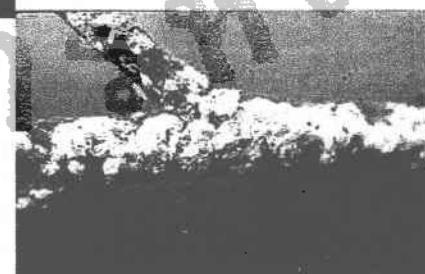
Aonidiella aurantii

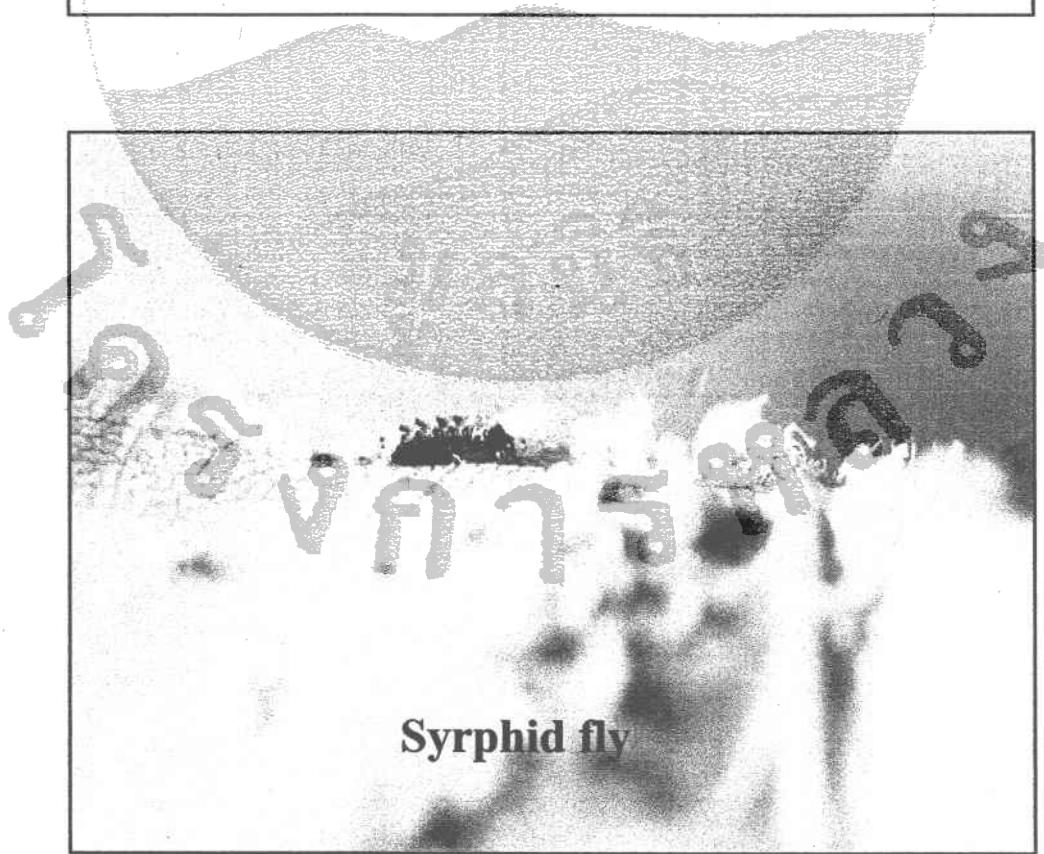
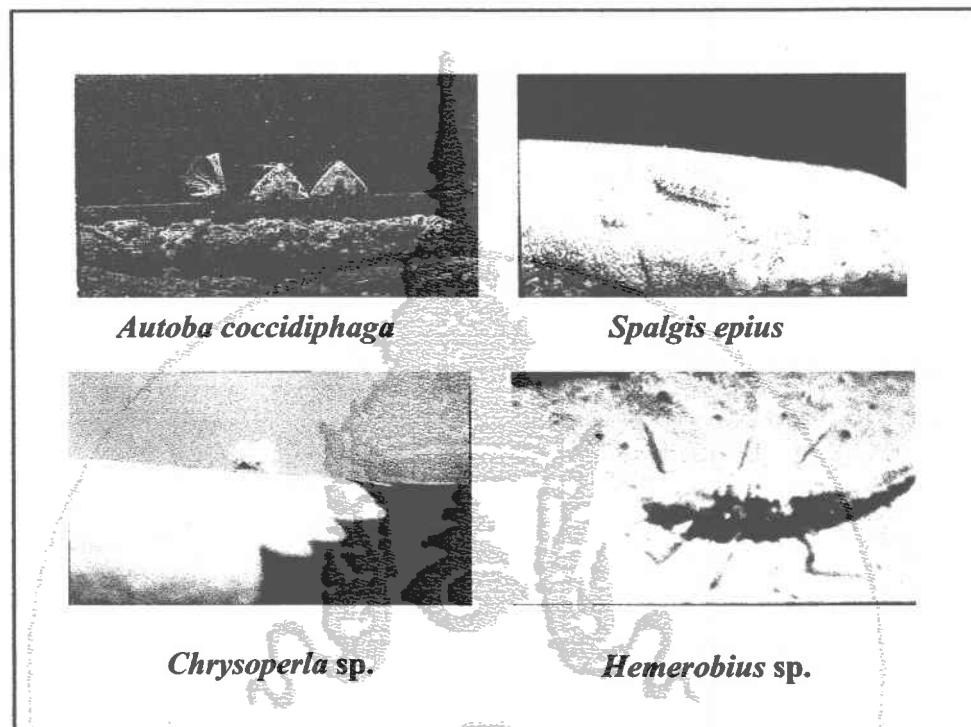
Coccus virdis

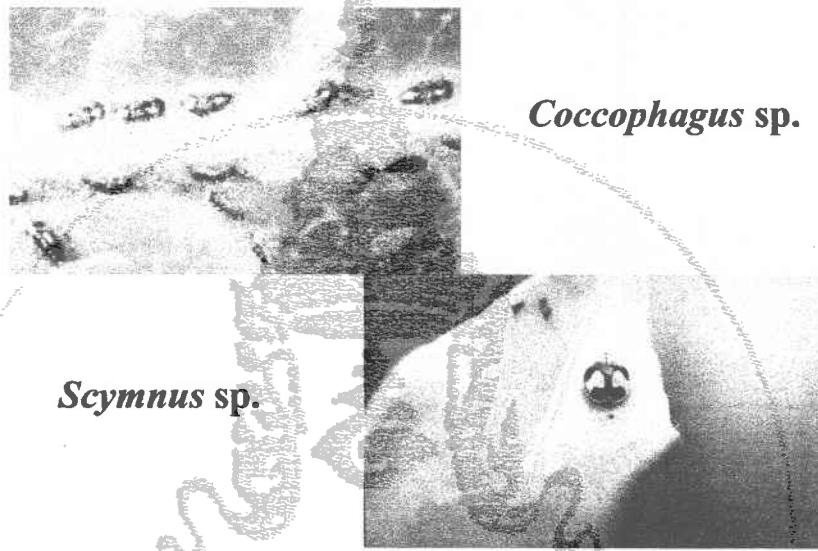
Pinnaspis citri

Planococcus citri

ตัวต្រุษธรรมชาติของเพลี้ยหอยและเพลี้ยแป้งส้ม

หนอนชอนใบส้ม *Phyllocnistis citrella*

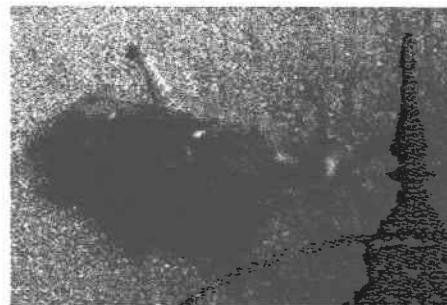

គ័រូន្ធនម្រាតិខំងអនុខនុបិសំ

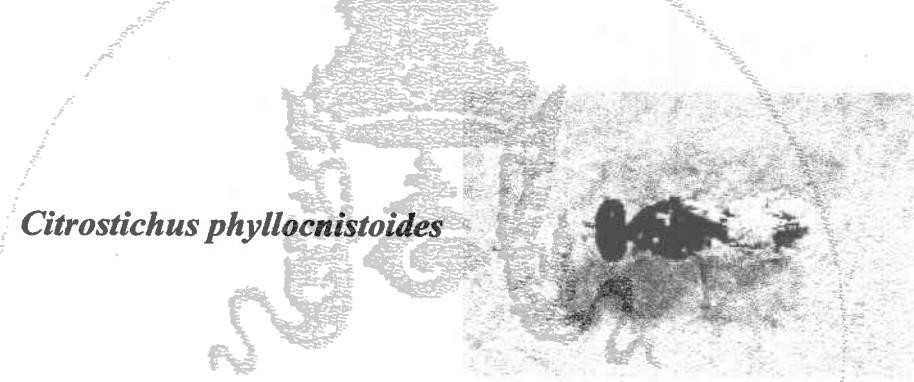

Ageniaspis citricola

Quadrastichus sp.

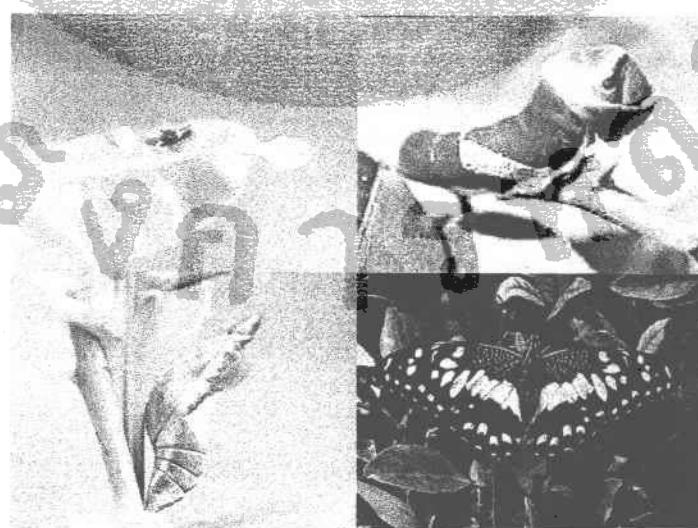

Cirrospilus ingenuus

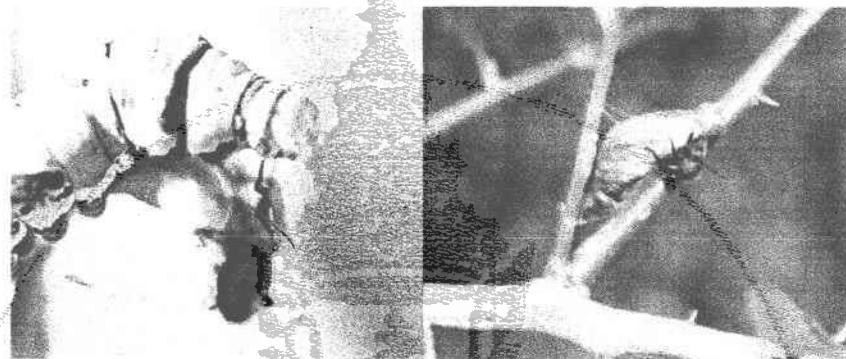

Citrostichus phyllocnistoides

หนอนแก้วสาม *Papilio demoleus*

គំពូនរម្រាតិខំងអនកេវសំ

នានតាកាំ *Eocanthecona furcellata*

Pteromalus puparum

